

Giới thiệu Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!

Thể loại: Nữ Phụ, Học đường, 1v1, ngôn...

Là một cô gái bị áp lực bởi cuộc sống thường nhật bí bách, Linh Vũ bỗng nhiên gặp tai nạn rồi xuyên vào một bộ tiểu thuyết, trở thành nữ phụ.

Tại đây cô trở lên điên khùng thích làm gì thì làm.

Mình Triệt: Lão tử hình như đã thích nhóc rồi

Linh Vũ: Ừ tôi cũng thích tôi lắm" "..."

(Nói trước là bộ này tùy hứng thôi nếu cốt truyện có lệch ra khỏi quỹ đạo thì đừng nói tôi không báo)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Cô - Linh Vũ - 17 tuổi

Ở thế giới hiện tại

- Không bạn bè, không tình thân, không ước mơ, không cảm xúc,...

Cô nhếch miệng cười nhạt giờ ngón giữa với cả thế giới

" Thật tẻ nhạt "

Không học được liền bỏ học, lúc rảnh thì ở nhà cày game, đọc truyện,...

Cuộc sống của cô chính là như vậy

May mắn có một chủ tiệm nhận cô làm thêm mới có tiền mà kiếm ăn

Một đứa mồ côi như cô thì ai quan tâm?!

Cô luôn cảm thấy trống rỗng

Nếu có thể ước cô ước mình trở thành một nhân vật phụ trong tiểu thuyết thôi cũng được, nhưng phải nhà giàu, quyền lực và xinh đẹp nữa

Sau đó cô sẽ lật tung cái tiểu thuyết đó lên xúng với boss phản diện!

" he.. he.. " Linh Vũ cười khúc khích

Không nhận ra cô đang đi giữa đường

* píp píp* " Đồ điên tự nhiên cười giữa đường! Mau tránh ra! " Một vị trung niên say rượu liên tiếp bóp còi

Ông ta ấn nhầm phanh thành tăng tốc. Linh Vũ cả người cứng đờ chỉ thấy đèn ô tô chiếu sáng chính mình

Cô nhắm mắt ' Cuối cùng tử thần cũng đã đến đón mình rồi sao? '

Chó má! Đéch báo trước để người ta chuẩn bị tâm lý!

Tạm biệt đồ ăn vặt

* Rầm * kốn kẹt

...

" Má! Đau chết ta mất! " Linh Vũ ngồi bật dậy phát hiện mình đang ở một nơi khác

" Cái nơi quái quỷ gì đây? " Cô ghó nghiêng xung quanh

Tất cả căn phòng đều là màu tím mộng mơ! Hơn nữa cô đang nằm trên chiếc giường êm ái sang trọng!

Một thứ gì đó được nhồi nhét vào đầu cô.

Cái này giống như trần thuật lại một bộ tiểu thuyết chứ không phải là ký ức!

Đây là một cuốn ngôn tình, nhiều nam. Xoanh quanh học viện âm nhạc.

Nữ chính tên Ngọc Khiết. Một cô gái nhà nghèo cha mất, mẹ còn, có một đứa em gái. Com đủ ăn, quần áo rẻ tiền

Nhưng được cái nữ chính Ngọc Khiết có giọng hát vàng rất nhanh đậu vào trường M.S - Học viện tài năng nổi tiếng

Ở đây giàu có mà nghèo cũng có nhưng muốn vào được trường này thì phải có tài năng

Nữ chính thì một cái liên đậu còn gây ấn tượng cho ba vị nam thần lớp trên

Ba người này là nam chính

- Nam chủ 1: Hạo Hiên. Thiếu gia nhà họ Hạo

Tài năng chính: Nhảy (Dance)

- Nam chủ 2: Thịnh Tuấn Lăng. Thiếu gia nhà họ Thịnh

Tài năng chính: Thánh của các loại nhạc cụ

- Nam chủ 3: Đức Thành. Cũng là thiếu gia

Tài năng chính: Diễn xuất (Làm mất máu mấy em fan nữ)

Họ từng được gọi là nhóm nhạc 4S nhưng vì thiếu mất một thành viên là hát chính lên họ nhắm vào Ngọc Khiết

Thế là hành trình thu hoạch trai đẹp của nữ chính bắt đầu

Lúc đầu nhóm 4S có một thành viên hát chính là nam tên Minh Triệt nhưng vì lý do nào đó hắn ta bị sa thải khỏi nhóm.

Nhưng liền trở thành nam phản diện luôn gây khó dễ cho 4S

Nữ chính Ngọc Khiết luôn ra sức khuyên nhủ, tiếp cận hắn. Nhưng một người dữ dằn như Minh Triệt cô ta cũng đành bỏ cuộc

Kết quả cuối cùng của Minh Triệt là bị bôi nhọ và đuổi khỏi trường

" Từ từ đã...stop một lát... " Linh Vũ đưa tay xoa xoa thái dương

Cái cốt truyện máu chó này!

Là cô bị dị ứng với thể loại Np!

Suzue: Bộ nữ phụ thứ hai của tôi. Không dựng cốt truyện kỹ như bộ NPĐACBTĐ đâu

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Nguyên chủ họ Đàm - Đàm Linh Vũ

Tiểu thư nhà giàu có và tất nhiên sắm vai nữ phụ như mô típ cũ là vị hôn thê của nam chủ Thịnh Tuấn Lăng

Chuyện đi phá rồi nam chủ và nữ chủ kết quả...nhà tan cửa nát

Cô thâm đờ trán

Chỉ ước hờ vài câu liền biến thành sự thật rồi

Vậy hiện tại cô đã là nữ phụ! Đã vậy cô sẽ đóng tròn vai nữ phụ hoàn hảo!

Nữ chính và đám nam chính chờ đó đi! Ta sẽ chơi lật tung các người!

Linh Vũ vươn tay lấy chiếc gương bên cạnh trên cái tủ

Chiếc gương phản chiếu ra một thiếu nữ phải nói là xinh đẹp, làn da trắng trẻo, mái tóc nhuộm line đỏ đen dài ngang vai có chút xoăn phần đuôi

"Chắc! Phải nói nguyên chủ có cá tính đấy" Cô soi mình trong gương

Nhưng thế quái nào căn phòng lại là màu tím!

* Cốc cốc * "Tiểu Vũ à, Dậy chưa con?" Giọng nói người phụ nữ phát ra từ ngoài cửa

Cô đứng hình nhanh chóng cất chiếc gương vào trong chăn

Bây giờ đến giai đoạn nào rồi nhỉ?

Mà khoan giờ xưng hô với bà ấy như thế nào? Trước giờ cô đâu có mẹ!

"Mẹ...vào đi" Cô cứng nhắc nói

* Cách * Một người phụ nữ trung niên đi vào thoạt nhìn vẫn rất trẻ đẹp trên tay cầm một khay cháo

"Hết sốt chưa con?" Bà dịu dàng hỏi tay đặt lên trán Linh Vũ

Cô giật mình né tránh

"Sao vậy?"

"K...không có gì. Con khỏi rồi" Cô giương môi

Người phụ nữ này tên - Linh Nga, mẹ nguyên chủ

"Vậy thật tốt! Con mau ăn cháo đi. Tí nữa thầy dạy violin sẽ đến"

"Violin?" Cô ngẩn người

Hình như nguyên chủ muốn thi vào trường để theo đuổi nam chủ lên mới học violin để vào trường

Kỹ thuật của nguyên chủ rất kém lên chỉ vào được lớp D nhưng cô đòi lên lớp A của nam chủ Thịnh Tuấn Lăng cho bằng được

Dẫn đến cha mẹ nguyên chủ đập tiền kéo cô ta lên lớp A

"Hiệu trưởng nói nếu con không tiến bộ hơn thì liền bị kéo xuống lớp D không có chuyện ở lại lớp A nữa" Linh Nga nghiêm túc nói

"Kéo xuống liền kéo xuống có vấn đề gì sao?" Cô bình thản nói

Có chết cô cũng không học violin đâu! Tồn hại thời gian quá lớn!

"Nhưng chẳng phải con muốn học cùng thằng nhóc họ Thịnh sao?" Bà ngạc nhiên

"Thật ra thì con cũng không thích anh ta nữa"

"Hà" Linh Nga kinh ngạc

Chẳng phải con gái bà rất thích thằng bé đó hay sao?

Thậm chí lúc nhỏ còn đòi bằng được

Bây giờ liền nói không thích!

Cô thở dài " Mẹ biết đấy lúc đó con còn nhỏ không phân biệt được 'thích' và 'yêu'...Còn bây giờ con không thích anh ta nữa " Cô nhún vai

Linh Vũ nói xong tự nhiên muốn nổi da gà

Chưa bao giờ cô nói sâu sắc đến thế!

Thật đáng khen!

Mẹ Nga sững sốt " Linh Vũ con...thật sự trưởng thành rồi! "

" Mẹ rất vui " Bà đưa tay xoa đầu cô

" Mau ăn đi để mẹ lấy thêm đồ ngọt " Bà dịu hiền nói

Mở cửa ra khỏi phòng

Linh Vũ trầm mặc

Đưa tay lên đầu mình sờ thử " Thì ra đây gọi là tình thân sao? "

Rồi lại trượt xuống ngực mình " Chưa đủ... "

Vẫn trống rỗng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Một ngày nằm lì ở nhà để xác định lại sự việc mình xuyên không

Cuối cùng cô cũng thích nghi được chuẩn bị quần áo để đi học

Nói thật chứ cô ghét nhất là tới trường a~ Thật mệt mỏi!

Như nhớ ra cái gì đó hai mắt Linh Vũ lóe sáng, mở ngăn kéo tủ ra bên trong là một tấm thẻ mà vàng!

Là thẻ rút tiền!

Cô háo hức lấy tấm thẻ hôn vài cái.

Trên đời này chỉ có tiền là bảo bối quý báu của cô

Nhưng khoan đã...Mặt khẩu là gì?

Sắc mặt Linh Vũ trầm xuống

Con mẹ nó! Không có mặt khẩu làm sao rút tiền!?

" Đàm Tiểu thư! Đến giờ đi học rồi! "

" Tới Liền! " Linh Vũ nhét tạm tấm thẻ vào áo khoác đồng phục

Sửa sang lại quần áo rồi bước ra ngoài

Cô phải công nhận là nhà giàu có khác!

Đi đến đâu đều lấp la lấp lánh!

Bộ dát vàng à?!

Tại phòng ăn

Hai người một phụ nữ, một đàn ông ngồi đối diện nhau. Họ cười vui vẻ khi thấy cô xuống

Người đàn ông kia là Đàm Mạnh Huy - Cha nguyên chủ

Họ chỉ có một mình nguyên chủ là con một lên rất chiều chuộng cô ấy

" Vũ nhi tới ăn sáng đi con " Mạnh Huy mỉm cười ôn nhu

" Vâng " Linh Vũ cẩn thận đi tới ngồi kế bên Linh Nga

Mơ hồ nhìn đĩa trứng trên đĩa. Cô không quen ăn cùng người khác như vậy

Trước giờ cô dùng bữa một mình...

" Sao vậy? Con chán trứng rồi sao? Để mẹ gọi người làm món khác " Bà Nga chu đáo nói

" Không...không cần đâu. Con...rất thích trứng "

Thật sự thích!

" Vậy thì tốt rồi. Ăn nhiều vào nhé "

" Vâng..." Linh Vũ cúi đầu ăn

Nói sao nhỉ?

Cảm giác này cũng Không tệ

Sau khi ăn sáng xong Linh Vũ được ô tô riêng chở tới trường

Cô nhàm chán thờ dài

Có nên nói với họ cho mình nghỉ học luôn không ta?

Buồn ngủ chết!

" Tiểu thư đã đến nơi " Bác tài nhìn qua kính hậu nói

" Ừa " Linh Vũ gạt đầu mệt mỏi xuống xe

Nhìn cái trường to khủng bố trước mắt mà cô phát chán

Chậm rì rì bước đi vào sân trường. Sân trường phải nói là rộng lớn mọi học viên chia làm nhóm nhỏ nói chuyện phiếm với nhau ai mà để ý tới bên này

Linh Vũ dừng lại một chút ngắm nghía xung quanh

Thôi bỏ mẹ! Đặc tính thứ ản của cô chính là con mù đường!

Bây giờ tìm lớp ở đâu?!

Cái trường chẳng khác quái gì Mê cung!

Đang xoay vòng vòng tìm đường bất chợt một vật thể lạ va vào người cô

Nhưng may mắn là cô không ngã vì đứng quá chắc với lại lực cũng không mạnh lắm nhưng 'vật thể lạ' kia lại ngã xuống đập mông xổng đất

" Aida...đau.. " 'vật thể lạ' kêu lên đau đớn làm mọi người chú ý tới bên này

Giờ cô mới nhìn rõ được 'vật thể lạ' kia là một nữ sinh khá gầy yếu và non nớt nhưng cô gái này lại toát ra vẻ thanh tú làm người ta dễ bị cuốn hút

Đặc biệt nữ sinh này khi té ngã làm người ta cảm thấy nuối tiếc, hai mắt long lanh như sắp khóc

Là nữ chính Ngọc Khiết

CMN! Nhanh như vậy liền gặp!

Còn dám đụng vào bà đây nữa chứ!

Là muốn chết phải không?!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

"Minh...xin lỗi! " Ngọc Khiết ngồi trên mặt đất thành khăn xin lỗi

"Đi đâu mà vội mà vàng? " Linh Vũ tay khoanh trước ngực bộ dạng kiêu ngạo trừng Ngọc Khiết

"Minh... " Ngọc Khiết run sợ không dám động đậy

"Đám Linh Vũ cô lại bắt nạt Ngọc Khiết?! " Giọng nói vang sau lưng Ngọc Khiết

Cô chỉ thấy một nam sinh cao to, khuôn mặt chuẩn sói đang đi nhanh tới

Linh Vũ chẹp miệng nhỏ

Là Thịnh Tuấn Lãng! Hay lắm!

Lại giờ trò anh hùng cứu mỹ nhân cho cô xem!

Xin lỗi bà đây miễn dịch với trai đẹp.

"Lãng ca~ Em không làm gì cô ta hết là cô ta va vào em " Cô nhón miệng giả giọng của nguyên chủ nói

Tự mình nói mà cảm thấy muốn ói!

Nổi hết cả da gà! Lãng ca~ ọe

"Cô ấy đã xin lỗi cô còn muốn làm gì? " Tuấn Lãng trừng mắt

"Muốn gì nhỉ? Hừm...lột đồ cô ta chẳng? " Cô tỉnh bơ nói còn quay ra hỏi mọi người xung quanh

"Đám Linh Vũ! Cô... " Tuấn Lãng gằn giọng chỉ thẳng vào mặt Linh Vũ

"Ôi chồ ôi! Sợ quá...sợ quá hà...! " Linh Vũ ôm lấy chính mình giả vờ sợ hãi lùi lại

"Con trai mà đánh đá khiếp vậy cả "

"phì...Ahaha...haha.. " Mọi người gần đó đều cười ầm lên

Làm Thịnh Tuấn Lãng đen mặt lại, sắc mặt Ngọc Khiết tái nhợt

"Đừng đùa nữa! Cô mau xin lỗi Khiết học muội đi! Nếu không tôi sẽ hủy hôn! " Tuấn Lãng trầm giọng lạnh lùng nói

"Tôi không có lỗi để mà xin vớ lại...tôi cũng chán anh rồi uy hiếp cũng vô dụng thôi! " Cô nhếch miệng tự tin nói

Đám học viên nghe vậy liền xôn xao lên ' Một lời không hợp liền hủy hôn! Thật chất '

Thịnh Tuấn Lãng siết chặt tay, cắn răng nói " Tôi và Khiết học muội chỉ là đồng bạn cô không cần phải hiểu lầm "

"Anh đang nói điều mà ai cũng biết đấy " Linh Vũ nhún vai

"Chẳng lẽ...Lãng ca đây và bạn học Ngọc có gì sao? " Cô liếc mắt nhìn hai người trước mặt

"Đừng nói linh tinh! " Tuấn Lãng quát lớn

Nếu như không phải vì bản hợp đồng của cha hắn cũng không phải giải thích cho Linh Vũ

"Được rồi, được rồi đừng có gắt, tôi đã nói gì đâu? " Linh Vũ dùng ngón tay ngoáy tai quên bém hình tượng thực nữ

" hừ! " Tuấn Lăng trừng mắt bẻ Ngọc Khiết lên xoay người bước đi

" Thịnh thiếu và cô gái đó...thật sự có gì sao? "

" Chắc không đâu hình như cô gái đó được trở thành hát chính của 4S đó "

" Nhưng mà bạn học Đàm hôm nay khác thật đó! Còn ngầu nữa "

Mọi người thì thầm to nhỏ, Linh Vũ bình thần nhặt chiếc cặp dưới đất lên phúi phúi vài cái

" Máy người mau vào học đi muộn bây giờ " Cô quay sang cười nhạt

Đám người: "... " Giờ này còn lo chuyện học sao? Quái lạ!

Linh Vũ đeo hờ hững nửa chiếc cặp, tay dứt váy chậm rãi bước đi

Nếu bây giờ hỏi 'lớp ở đâu' chắc người ta nghĩ cô tâm thần quá!

Tốt nhất là tự tìm!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

(Xem xong nhớ like:))

Linh Vũ đi lòng vòng quanh hành lang. Rốt cuộc thì cô đã quên bém luôn bản đồ trường!

Hiện tại cô đang đứng ở dãy 1 có điều là lớp A lại ở dãy 2...

Và dù cô có đi lòng vòng thêm nữa thì vẫn đang ở dãy 1!

Con mẹ nó! Cuộc đời nghiệt súc!

Quay đầu lại Linh Vũ thấy mình đang ở trước cửa lớp E

Theo cô được biết lớp E là một lớp thậm tệ nhất. Chưa chấp những thành phần đặc biệt như: lưu ban, học dở tệ, kỹ năng cực thấp, cá biệt,..đều được tổng vào đây hết

Linh Vũ: "... "

Từ nãy đến giờ có phải là cô đi mãi nhưng vẫn dừng ở chỗ này không?

Đã vậy thì vào đây học luôn đi! Đi hoài đi mãi có tác dụng gì?

Vào ngủ một giấc mới được!

* Lạch cạch * Linh Vũ thô lỗ dùng chân đá cánh cửa ra

Mọi người trong lớp liền chú ý tới

Cô hiển nhiên bước vào trong khi giáo viên kinh ngạc

" Bạn học Đàm sao em lại đến đây? "

" Lớp A bên kia quá xa em mỏi chân không đi được lên sẽ học tại lớp này "

Đám học sinh: "... " Mỏi chân liền chuyển lớp? Đùa à?!

" Em mau quay về lớp đi " Giáo viên thầm đỡ trán

Giáo viên trường này 2/3 đều biết đến Đàm Linh Vũ...

Chuyên đi mua chuộc giáo viên để tăng điểm!

Nhưng thế quái nào hôm nay lại đòi sang lớp E học? Chắc chỉ nói đùa

"Tiền không phải vấn đề" Cô mặt không đổi sắc nói

"khu..." Giáo viên ho nhẹ "Chúng ta tiếp tục buổi học"

Giáo viên không để ý đến Linh Vũ nữa quay lên bảng viết xòen xọet

Linh Vũ: "... " Như vậy là đồng ý ngầm rồi sao?

Thấy giáo viên không nói gì nữa, cô nhìn quét quanh lớp thấy một góc gần cuối lại còn gần cửa sổ nữa

Quá thích hợp!

Vừa bước một bước cô lại nhớ ra gì đó quay lại nhìn cả lớp

"Sau này phải mong mọi người giúp đỡ rồi. Minh là Đàm Linh Vũ bây giờ sẽ trở thành bạn học của mọi người..."

" Mong sẽ cùng nhau sống sót đến cuối kỳ " Linh Vũ nhẹ cúi đầu rồi xuống chỗ ngồi

Đám học sinh: "... " Giờ giới thiệu làm cái quái gì nữa?

Mà 'Cùng nhau sống sót đến cuối kỳ' là có ý gì?

Cô bỏ qua những ánh mắt nhìn mình như sinh vật lạ. Đặt mạnh balo trên mặt bàn

Lấy tai nghe ra cắm vào điện thoại rồi gối đầu vào balo ngồi gục xuống

Mấy giây sau liền không còn động tĩnh

Đám học sinh: "... " Nhanh như vậy liền ngủ?

Cô ta là thần thánh ở nơi nào? Con đẻ của nobita?

Giáo viên cũng không thèm để ý tới Linh Vũ tiếp tục giảng bài. Đám học sinh cạ lời hết nói gì nữa

Linh Vũ đánh một giấc thật sâu chợt một lúc sau có người lay cô dậy

" Đàm bạn học... mau dậy làm bài kiểm tra... "

Nam sinh đeo kính dày trông khá nhút nhát nhỏ giọng chuyển tờ giấy cho cô

Linh Vũ: "... " Mới tỉnh ngủ liền làm kiểm tra!

" Ừ " Cô giật lấy tờ giấy phát hiện có hai tờ

" Nhờ bạn...chuyển cho người phía dưới...nhớ cẩn thận! " Nam sinh đeo kính nói xong liền nhanh chóng quay lên

Linh Vũ ngơ ngác

Cẩn thận?

Là cẩn thận cái gì mới được!?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

(Suzue: Lịch đăng à? 1 ngày/1 chương tùy hứng thì 2,3 chương/1n)

Linh Vũ quay ra phía sau mình, có một nam sinh ở đằng sau gục bàn xuống ngủ, trên đầu có đội một cuốn sách che kín khuôn mặt

Linh Vũ: "..."

Thì ra từ nãy đến giờ cũng có người ngủ gật giống cô ư?

Chắc bây giờ gọi dậy hẳn tức lắm nhỉ?

Giờ đã hiểu câu 'nhớ cẩn thận' kia nghĩa là gì!

" này! thanh niên dậy làm bài kiểm tra đi " Linh Vũ lấy cuốn sách trên đầu nam sinh ra vỗ vỗ vào đầu hắn

Vẫn chưa dậy cô lại tiếp tục lấy cuốn sách vỗ vào đầu hắn

Nam sinh lấy tay gạt gạt rồi lại ngủ tiếp

Linh Vũ: "... " Bà bực rồi nhé!

* Rầm * Linh Vũ lấy cuốn sách đập mạnh vào đầu nam sinh

Đám học sinh thấy vậy liền rùng mình 'Cô ta chết chắc rồi! '

" Là đứa nào!... " Nam sinh đằng đằng sát khí chống tay lên bàn từ từ ngẩng mặt lên

" Đứa nào dám đánh lão từ!? " Nam sinh gằn giọng trừng mắt nhìn Linh Vũ

Khuôn mặt nam sinh có rất nhiều vết thương trông rất giống với học sinh cá biệt nhưng có điều nam sinh này xếp vào hàng đẹp trên cả đẹp nếu không có những vết thương kia

Nam sinh này cũng mặc đồng phục như các học sinh khác, áo khoác không khóa bên trong là áo sơ mi hai khúc trên mở ra làm cho khí chất khác biệt với những học sinh khác

Linh Vũ: "... " Ta là chọc phải người không nên chọc sao?

" Là người phải không? Muốn chết? " Biểu cảm nam sinh dữ tợn nắm lấy cổ áo Linh Vũ nhấc lên

Đám học sinh nuốt một ngụm khí lạnh ' Biết ngay mà! '

" Đại ca bình tĩnh, tôi có lòng tốt gọi anh dậy làm bài kiểm tra mà " Cô mặt bình thản nói

Còn mỉm cười đùa cợt không một nét run sợ

Nam sinh: "... "

Đám học sinh: "... "

Giáo viên: "... "

Nam sinh hừ lạnh thả Linh Vũ ra làm mông cô đập xuống cái ghế

Đau chết ta! Tí nữa làm sao đi nặng?

Nam sinh lấy tờ đề trong tay cô bắt bầm bít bi làm bài

Đám học sinh: Nhanh như vậy liền tha? Cô ta cũng may mắn phết!

Linh Vũ: "... "

Nhìn tờ đề trên tay mà hoa hết cả mắt!

Rốt cuộc là A hay B hay C hay D?

Nốt cao là gì? Nốt thấp là gì?

Đếch hiểu gì cả! Chẳng nhẽ khoanh bừa

Linh Vũ hồi tưởng lại kiếp trước. Hồi đó cô khoan bừa và trượt hết! Thế là phải thôi học

Thôi dẹp đi!

Cô giật giật nhẹ áo thanh niên bàn trên

" Ây, cho chép bài đi "

" Tự...tự làm đi! " Nam sinh đeo kính vội quay lên

Linh Vũ quay sang bên phải thấy một bạn học nữ đang vừa làm bài kiểm tra vừa đeo tai nghe tay múa quạt quẩy theo nhạc

Linh Vũ: "... " Lớp này đúng là có vấn đề

Hết hi vọng rồi sao?

Cô thử liếc mắt xuống bàn phía sau mình thấy nam sinh đang nghiêm túc làm bài

Linh Vũ:!!!

Ôi mẹ ơi! Đại ca lớp đây sao?

Làm hết hồn!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

" này, Đại ca gi đó ới cho...xem bài một chút đi " Linh Vũ nhỏ giọng nói

" im miệng và cút lên! " Nam sinh gắt giọng

" Đi mà ~ anh đẹp trai "

" Không! "

" Đi mà lão đại " Cô tiếp tục năn nỉ

" Đã nói là không! "

" Đi mà... "

Nam sinh lờm nguýt Linh Vũ

" Cầm lấy và cầm miệng! "

" Cảm ơn lão đại "

Cô nhanh chóng cầm lấy tờ đề, bằng vận tốc nhanh nhất chép thật lẹ

Rất nhanh liền chép xong, cô đảo mắt liếc lên phần name thấy có đề tên 'Tư Minh Triệt'

Linh Vũ tròn mắt

Đây chẳng phải nhân vật phản diện hay gây gổ với nhóm 4S sao? Từng là hát chính của 4S

Chẳng lẽ bị lưu ban xuống lớp này sao?

" Anh là...Tư Minh Triệt? "

" Đúng vậy! Giờ biết sợ rồi sao? " Minh Triệt chống cằm nhếch miệng

Ai mà lại không sợ hấn chứ! Chỉ có người không biết hấn là ai

" Tại sao tôi lại phải sợ? " Linh Vũ tỉnh bơ hỏi

" Co không biết tôi? "

" Có nghe qua "

" Vậy tại sao không sợ? "

" Không biết " Linh Vũ nhún vai

Minh Triệt: "..."

Mục tiêu của anh ta là đám nhân vật chính chứ có phải cô đâu mà sợ!

" Bỏ đi! Mau đem tờ giấy đó lại cho tôi "

Sớm muộn gì thì cô ta cũng sẽ sợ hãi hấn như bọn họ

...

Buổi kiểm tra kết thúc

Linh Vũ lặng lẽ theo chân mấy bạn học xuống căn tin

Là cô mù đường!

Đến căn tin một cách an toàn không bị ai phát hiện, nhanh chóng mua một cái bánh mì chui vào một góc ăn

" Cho một cái bánh kẹp đi " Giọng nói quen thuộc vang lên ở quầy

Linh Vũ liền nhìn thấy Minh Triệt đang mua đồ trong khi mọi người đang ồn ào vụ gì đó

Minh Triệt quay lưng chuẩn bị rời khỏi thì chưa bước đến cửa gặp phải bốn bóng người

Một nữ, ba nam không ai khác chính là Ngọc Khiết đứng giữa, phía sau là Hạo Hiên, Tuấn Lăng, Đức Thành từ phải qua trái

Ai nấy cũng đều hào quang vàng sáng ngời nhưng riêng Minh Triệt đứng đối diện lại tỏa ra tia hắc ám

Linh Vũ ngồi ở đằng xa bình thần cắn một miếng bánh

" Drama rồi đây... "

Quay lại phía bên kia

Minh Triệt mặt lạnh muốn lướt qua họ thì Ngọc Khiết giương tay chặn lại

" Anh Từ chúng ta nói chuyện chút đi " Ngọc Khiết dùng vẻ mặt kiên định

" Chẳng có chuyện gì để nói cả " Minh Triệt khó chịu muốn rời khỏi

" Đói đã... " Ngọc Khiết nín lấy ta áo Minh Triệt

" Tránh ra! " Minh Triệt nhún mày hất mạnh cô ta

May mắn Tuấn Lăng ở đằng sau đỡ lấy

" Cậu làm gì vậy hả!? Ngọc Khiết chỉ là lo lắng cho cậu thôi! " Hạo Hiên đứng ra

" Tôi chẳng cần cô ta lo lắng! "

" Tôi biết là cậu rất tức giận vì chuyện mình bị đuổi ra khỏi nhóm nhưng bọn này chỉ muốn tốt cho cậu thôi...giọng của cậu... " Đức Thành tiếp lời liền bị Minh Triệt cắt ngang

" Im miệng! Các người thì biết cái gì?! Tôi tức giận cái gì!? Tôi chỉ cảm thấy ngu ngốc khi nhận lời mấy người! "

" 4S gì chứ! Toàn một lũ ghê tởm! "

" Từ Minh Triệt! " Hạo Hiền tức giận đâm vào mặt Minh Triệt một phát

Khoảng không rơi vào tình lặng những người ở đây (trừ Linh Vũ) đều sợ hãi

Đánh! Đánh nhau rồi!

Minh Triệt đưa tay quệt vết máu ở khóe miệng, miệng hơi giương lên cười quỷ dị

" Cái đám này tôi nhận. Nhưng không có lần sau! " Minh Triệt huých vào vai Hạo Hiền rồi đi

Mọi người rơi vào tình trạng thót tim. Bọn họ không muốn ba nam thần 4S của mình bị đánh đầu a~

Linh Vũ cắn một miếng bánh lớn rồi từ từ nuốt xuống

Ánh mắt có một tia u buồn

Cảm giác giống như nuốt phải một cây kim lớn vậy...

"..."

Khụ! Mắc nghẹn mất rồi!

Nước đầu!

(Ai bảo cứ thích làm màu)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

(Nữ chính chưa thích show tài năng ra đầu phải đợi đến sau sau nữa)

Ăn xong cái bánh mì Linh Vũ lại gọi thêm vài món vặt nữa

Đang yên đang lành một nữ sinh tóc xanh chuối đi đến

Nữ sinh tóc xanh chuối này là Như Mỹ - Một kẻ thù của nguyên chủ

Chuyên đi cà khịa với nguyên chủ (cũng là nữ phụ). Sau lưng cô ta là hai nữ sinh khác

" Thật đáng thương! Sao lại ăn một mình thế kia? chắc...chắc bị Lãng ca bỏ rơi rồi sao? " Như Mỹ đáng vẻ kiêu ngạo khoanh tay trước ngực nhìn cô chảnh chọe nói

Linh Vũ bình thần lau tay, mắt liếc nhìn lên ngực Như Mỹ rồi lại nhìn xuống ngực mình

Linh Vũ: "... " Khác biệt quá lớn!

Tại sao đều là nữ phụ với nhau mà cô ta to hơn!

" Nghe nói mày bị chuyển xuống lớp E sao? Có phải do kỹ năng yếu quá không? Haha... " Như Mỹ che miệng cười hai nữ sinh đằng sau phụ họa theo

" Một đứa lớp A lại đi nói chuyện với một đứa lớp E thì chắc người còn hơn cả ta đó "

" Mày nói cái gì!? " Như Mỹ nhướn mày ngừng cười

" Ý tôi là ngực to mà não ngắn " Cô chỉ vào đầu mình cười nhạt

" Mày! " Như Mỹ đỏ mặt vì tức giận

Linh Vũ cầm một ly nước lọc trên tay hất vào người Như Mỹ. Vì là đồng phục màu trắng lên chiếc áo bên trong dần lộ ra

Mọi người 'Ồ' lên

" Xin lỗi tôi không cố ý " Linh Vũ nhún vai lè lưỡi

" Tao sẽ không tha cho mày đâu! " Như Mỹ căng mặt tức giận mượn áo khoác của nữ sinh kế bên mặc vào nhanh chóng rời đi

Linh Vũ: "... " Như vậy liền xong rồi sao?

Sao không xử lý luôn đi?!

Tất nhiên điều cô biết chính là gia thế của Như Mỹ còn kém hơn nguyên chủ lên cô ta không làm gì được

" Bạn...không sao chứ? " Một nữ sinh trông khá nhút nhát đi đến

" Không sao " Linh Vũ lắc đầu nhẹ

" Minh...minh là Thảo Hà...từng bị bọn họ bắt nạt...lúc này mình rất lo cho cậu " Thảo Hà rụt rè nói

" Ủ, cảm ơn " Linh Vũ chống bàn đứng dậy

" Mình có thể...làm bạn không? " Thảo Hà ngại ngùng nói

Linh Vũ trầm mặc một lúc

" Cậu nên tìm một người bạn tốt hơn tôi thì hơn " Cô đưa lưng bước đi một bước

" Chúc may mắn " Để lại một câu rồi rời đi

Cô chính là không muốn trở thành bạn ai hết!

Cô gái đó sau này cũng sẽ trở thành bạn của nữ chính Ngọc Khiết chứ không phải cô!

Linh Vũ một đường thẳng đi lên tầng, đến giữa hành lang cô dừng lại

Quên mất mình bị mù đường!

Lốp ở chỗ nào bây giờ?!

...

Chìm trong bóng tối _ Nói thoát...

Ở nơi đâu _ Ai sẽ hiểu tôi..

Cho đến đường cùng_

Một giọng hát trầm thấp có một tia u buồn vang lên trong phòng đạo cụ kèm theo là một tiếng đàn guitar

Nói sao nhỉ? Giọng hát rất dễ nghe

Bài hát rất hợp cho những người đã lâm vào bóng tối, cô đơn và lạnh lẽo giống như cô...

Linh Vũ thử nhòm vào phòng đạo cụ chỉ thấy một nam sinh đang ngồi gần cửa sổ, trên đùi là một chiếc guitar gảy rất đều theo tiếng hát

Ánh nắng chiếu vào nam sinh

Đây chẳng phải là Từ Minh Triệt đây sao?!

" Chìm trong _ khu...khu " Minh Triệt ngút đoạn ho thật nặng

" Mẹ kiếp! " Minh Triệt siết chặt cây guitar trên tay

Tại sao? Hắn vẫn không thể hát?!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Tại sao hấn vẫn không thể hát chứ!?

Minh Triệt nghiêng răng ken két

" Không sao chứ? "

" Ai? " Minh Triệt dữ tợn quay ra

Nữ sinh dựa vào cách cửa phòng cười như không cười nhìn hấn

Hấn luôn cảm thấy nữ sinh này rất kỳ lạ lúc thâm trầm lúc lại nhiều chuyện...

Không hiểu là đang nghĩ gì trong đầu

Minh Triệt lông mày hơi nhú lại " Lại là người? Đến đây làm gì? "

" Lạc đường " Linh Vũ thành thật nói

Cô đúng là bị lạc mà

" Tưởng lấy cái lý do đấy mà ta sẽ tin sao? "

" Không thì tôi đến đây làm gì? Nghe anh hát chắc! Đồ dở người! " Nói thật thì không ai tin. Chẳng lẽ bắt cô nói dối

Minh Triệt: "... " Con nhỏ này rốt cuộc có bao nhiêu tính cách vậy?

Còn dám nói lão tử dở người!

Lão tử là không muốn đánh nhau với con gái!

Minh Triệt kìm chế cơn muốn đánh người. Đặt cây guitar vào trong bao khoác lên vai chuẩn bị rời đi

" này...bài hát lúc nãy tên gì? "

" Không có tên "

" Ồ "

Minh Triệt không thấy cô nói gì nữa bước ra khỏi cửa

" Khoan đã... " Linh Vũ lại gọi

" Gì nữa?! " Minh Triệt mắt kiên nhẫn gắt lên

" Anh...có biết đường về lớp không? Dẫn tôi đi với " Linh Vũ ngại ngần gãi đầu

Minh Triệt: "... "

Đừng nói là...con nhóc đó Mù Đường đấy nhé!

" Nhóc tên gì? " Minh Triệt bất ngờ hỏi

" Linh Vũ, Đàm Linh Vũ "

" Vậy nhóc là vị hôn thê của tên họ Thịnh đó sao? " Minh Triệt kinh ngạc

" Bây giờ thì không phải " Linh Vũ chẳng có chút tiếc nuối bình thản nói

Minh Triệt nhìn vào mắt cô trầm mặc

Xưa nay hấn đều nhìn thấu người khác nhưng cô gái này lại giống như một mảng sương mù lớn

" Tại sao lại chuyển vào lớp E? " Minh Triệt thăm dò

" Tiện đường đi lại "

Minh Triệt: "... " Con nhóc này thật đúng là mù đường rồi!

Trên hành lang

Đám học sinh tròn mắt nhìn hai người một sau một trước, Linh Vũ đi sau và Minh Triệt đi dẫn đường

Nhìn thì không có gì nhưng cái dáng đi rất giống nhau đó là đều đút tay trong túi quần (váy), mặt không hề có biểu cảm gì, hai mắt nhìn thẳng đường như chẳng chú ý tới ai

Trông rất là ngầu lòi a!

Minh Triệt dừng lại ở cửa lớp E

" Mau vào lớp đi "

" Anh không vào lớp sao? " Linh Vũ ngược đầu hỏi

" Đi vệ sinh mà cũng phải hỏi à! " Minh Triệt xoay người bước đi

Linh Vũ: "... "

Tôi còn tưởng anh trốn học thì cho tôi trốn với!

Ai mà biết được!

Linh Vũ trở lại lớp ngồi vào bàn học mình, đột nhiên có hai nữ sinh đi về phía cô

" Nè bạn học Đàm.. " Nữ sinh tóc đuôi ngựa và nữ sinh tóc ngắn đứng cạnh bàn cô

" Có chuyện gì sao? " Cô ngắn đầu nhìn hai bạn họ

" Cậu...tốt nhất tránh xa Từ Minh Triệt đi...anh ta không phải hạng người tốt đâu... " Nữ sinh nhỏ giọng

" Tại sao? "

" Bọn mình cho cậu xem cái này "

Hai nữ sinh lấy ra một chiếc điện thoại mở ra một đoạn clip

Đoạn clip này là camera an ninh và buổi tối nhưng có đèn sáng chiếu vào lên thấy rõ

Hình ảnh một tên ăn chơi khoác vai Minh Triệt phía sau là 3-4 tên khác. Nếu nhìn kỹ thì thấy tên ăn chơi đó nói gì vào tai Minh Triệt khiến hắn vô cùng tức giận

Tiếp đó là cảnh Minh Triệt đánh nhau với đám người đó

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

(Chỉ 4 ngày liền tròn 10 chương! Tôi là thành CMN rồi!)

Hai nữ sinh tắt clip về mặt kính hải

" Cậu nhìn thấy chưa? Nghe nói anh ta chơi với đám người xã hội đen đó! Thật đáng sợ! " Nữ sinh rùng mình

" Còn nữa hắn ta còn cản trở nhóm 4S nữa chứ! Đúng là quá đáng "

Linh Vũ chống cằm

" Chỉ có vậy thôi mà hai người kinh sợ cái gì? "

" Cậu bệnh hần ta? "

" Tôi không bệnh ai hết. Nhưng chỉ cảm thấy điều này thật nhảm nhí! Là một đoạn clip không rõ nguyên nhân lại liên đồn bừa lên anh ta chơi với xã hội đen...Có liên quan với nhau sao? " Cô sắc bén liếc nhìn hai nữ sinh

" Bọn mình chỉ muốn nhắc nhở cậu thôi...nhờ có chuyện gì xảy ra thì..."

" Tốt nhất là mấy người nên lo cho chính mình trước đi...Minh Triệt anh ta ở đằng nhau kia " Linh Vũ hếch cằm

" A " Hai nữ sinh giật mình nhìn sang đằng sau

Minh Triệt lông mày nhú lại nhìn bọn họ

" Cút ra! Mấy người đang cản đường của tôi "

" xin lỗi... " Hai nữ sinh nhanh chóng đi về chỗ

Minh Triệt ngồi vào vị trí của mình liếc nhìn bóng lưng nhỏ nhắn phía trên

" Nhóc...không sợ ta sao? "

" Sợ? Tại sao tôi phải sợ? "

Minh Triệt trầm mặc

Ai cũng sợ hãi hần và lảng tránh hần

Nhưng...cô gái này lại chẳng hề quan tâm

Giống như dù cho thế giới này có thay đổi thì mình vẫn là chính mình vậy

Tan học xong Linh Vũ được xe riêng trở về Đạm gia

Trong phòng khách chính là cha mẹ Đạm, ngồi đối diện chính là người cha của Thịnh Tuấn Lăng

" Con trai tôi..nó đã làm gì có lỗi với Linh Linh sao? "

" Không phải vậy...chỉ là con bé Linh Vũ nhà tôi nó đã nhận ra tình cảm của mình... " Linh Nga cười trừ khó nói

" ừm... " Ông Thịnh nhấp ly cà phê

Linh Vũ: "..."

Đợi đến khi Ông Thịnh về cô liền một mạch đi lên phòng

Ngả mạnh lưng xuống giường, liếc nhìn cái violin đang dựng ở tường

Linh Vũ trầm mặc

Cô không hề biết chơi Violin...

Hay tất cả các nhạc cụ gì hết...

Cô chỉ là một con người bình thường (trên mức bình thường)

Linh Vũ trượt tay xuống bụng nhỏ

Lại trống rỗng rồi

" Ăn gì đây? "

Nằm suy nghĩ một chút Linh Vũ quyết định xuống dưới nhà

" Linh Vũ xuống ăn cơm đi con " Linh Nga mỉm cười

Cô nhìn những món trên mặt bàn có chút ngán

Cô lại nhớ đồ ăn vặt rồi!

"Ba mẹ cứ ăn đi, hôm nay con ra ngoài ăn "

Mạnh Huy và Linh Nga nhìn nhau

"Dạo này con bé hình như hơi lạ "

"Tôi cũng cảm thấy vậy... "

...

Linh Vũ nhớ không lầm gần đây có một cái siêu thị

Linh Vũ: "... "

Thôi tốt hơn hết là sử dụng bản đồ!

Lòng vòng một lát Linh Vũ đã tìm thấy cái siêu thị

Có điều...trước cửa siêu thị có một bóng dáng thân quen

Thanh niên vẫn mặc một bộ đồng phục, bao guitar đeo ở lưng dựa vào bức tường

Tay kia cầm một cái túi nilông trắng từ siêu thị, tay kia kẹp một điếu thuốc

Hơi khói tỏa ra làm khuôn mặt thanh niên trở lên mơ hồ...

Phải nói đẹp trong từng khoảnh khắc!

Linh Vũ:!!!

Lại gặp nữa à!?

Định mệnh!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Minh Triệt ném điếu thuốc xuống dẫm lên khiến nó nát bét

Một tay đưa vào túi quần móc điện thoại ra, nhìn số hiện thị trên màn hình lòng mảy mòi nhú lại

" Alo " Giọng nói hần có chút khàn khàn

...

" Cảm miệng! Ai mượn mấy người quân! " Minh Triệt đột nhiên gắt lên

Làm Linh Vũ phía bên kia phải giật mình ' Làm hết hồn à! '

* Bíp * Minh Triệt tắt máy cho vào túi quần chuẩn bị rời đi thì thấy Linh Vũ đang gần ngay trước mắt

Bốn mắt nhìn, Minh Triệt giật mình lùi lại

" Nhóc...tại sao lại ở đây? Theo dõi ta sao? "

" Tôi đi mua đồ " Theo dõi anh làm cái gì? Đồ điên!

Tất nhiên Linh Vũ không nói thêm câu sau ra

" Tôi tưởng tiểu thư thiếu gia các người có người hầu hạ cơm sẵn rồi chứ? Vẫn phải mua ngoài sao? "

" Tôi thích vậy. Bộ cảm sao? " Cô ngơ ngác nhìn Minh Triệt

Minh Triệt lắc đầu nhẹ " Không có chỉ là thấy hiếm thôi "

" Anh có thể đợi tôi một lát không? "

" Có chuyện gì? "

" Chỉ một lát thôi. Tôi vào mua vài thứ liền ra ngay! "

" Đi đi "

Linh Vũ vui vẻ nhanh chóng chạy vào siêu thị một lát sau liền mang mấy cái túi nilông đựng đầy đồ ra

" Anh có biết đường 111,số 2 không? "

" Biết, ngang bên kia đường "

Linh Vũ gật đầu " Dẫn tôi về đi "

Minh Triệt:!!!

" Cô đùa tôi đấy à! Ngay đây mà còn không biết đường về?! "

" Tôi đi mất nửa tiếng mới tìm được cái siêu thị này... " Linh Vũ đáng thương nói

Minh Triệt: "... "

Mẹ! Còn tưởng vụ gì quan trọng lắm!

Làm tổn hại thời gian của lão tử!

Nhưng dù có bức bối thế Minh Triệt cũng thiết thời làm người chỉ đường cho Linh Vũ về

" Hôm nay đúng là một ngày dài... " Minh Triệt thở ra một hơi

" Ngày nào chả dài " Cô phản bác

" Nhưng đối với tôi hôm nay là ngày dài nhất...vì gặp được nhóc.. "

" Vậy vinh dự rồi! " Cô mặt tỉnh bơ nói

Minh Triệt dừ tọng quay đầu lại lờm cô

" Vinh dự cái con khi mồm! Gặp nhóc phiền phức chết đi được! Đã thế 1 ngày còn gặp tận 3 lần! "

Linh Vũ: "... "

Thấy cô trầm mặc cúi đầu, Minh Triệt nghĩ mình lỡ lời lên tiếng muốn an ủi thì...

" Có lẽ sau này sẽ phải làm phiền anh nữa rồi, mong anh giúp đỡ "

Minh Triệt: "... " Mẹ! Còn tưởng nguoi buồn

...

" Đến nơi rồi, mau vào nhà đi "

" Cảm ơn anh vì đã dẫn đường cho tôi cả ngày hôm nay " Linh Vũ lễ phép cúi đầu chào

" Thôi khỏi! Không có lần sau! "

" Để cảm ơn tôi cho anh một hộp sữa " Linh Vũ lấy trong túi một hộp sữa cho Minh Triệt

Minh Triệt dù không muốn nhưng vẫn phải nhận

" Sau này anh đừng có hút thuốc nữa. Rất độc đấy "

" Cần nhóc quản chắc! " Minh Triệt hung dữ

" Ý tôi là...hút nhiều miệng anh sẽ rất thối... "

Minh Triệt: "... "

Minh Triệt hít một hơi nhin xuống con muốn chửi người

" Mau cút vào nhà đi! "

Linh Vũ: "... " Tôi nói gì sai sao?

Cô trầm mặc nhìn bóng lưng Minh Triệt biến mất hỏi ngã rẽ

Cô đặt tay lên tim mình

" Thì ra đây là cảm xúc khi chộc tức anh ta sao? "

" Thú vị thật! " Khóe môi cô cong lên

Sau này phải chộc tức anh ta thêm mới được.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Một ngày nữa lại bắt đầu

Linh Vũ theo thường lệ chậm rì rì đi đến trường

Mắt có chút thâm đen, là do tối hôm qua cô nghịch điện thoại cả đêm

" Linh Vũ chúng ta cần nói chuyện " Tuấn Lăng nghiêm mặt đi tới

Linh Vũ: "... " Ai đây? Quen sao?

" Có chuyện gì nói lung tung. Áp ứng cái gì " Linh Vũ khó chịu nhíu mày

Cô muốn lên lớp ngủ!

" Đến một nơi khác đi ở đây không tiện "

Mặc dù bây giờ ở sân trường vắng người không ai chú ý đến chỗ này nhưng Tuấn Lăng vẫn lo sợ

" Tôi không muốn đi đâu hết. Nói gì thì tại đây luôn đi " Lỡ tôi bị lạc thì sao?

Tuấn Lăng trầm mặc một lúc

" Cô có thể...đừng hủy hôn ước nữa được không? "

Tuấn Lăng nhỏ giọng, cắn răng nói

Hôm trước Đàm gia đòi hủy hôn.

Cha hắn liền trách móc hắn

Nếu không có bản hợp đồng đó thì Thịnh gia sẽ không có miếng cơm!

Chỉ một thời gian thôi! Hắn sẽ chịu đựng!

"Tôi còn tưởng anh sẽ vui vẻ khi hủy hôn chứ?... Sao vậy hay là thích tôi rồi?" Linh Vũ nhếch miệng

Tuấn Lăng siết chặt tay "Đúng vậy...tôi thích cô "

"ha~ Mọi người nghe thấy chứ? Anh ta nói thích tôi " Cô nhếch miệng

"Xin lỗi nhưng mà tôi không thích anh " Linh Vũ cười nhạt

"Cô!..." Tuấn Lăng đỏ mặt tức giận

"Người ta đã nói không thích. Thịnh thiếu đừng có ép người ta như vậy chứ " Giọng nói vang lên từ phía sau Linh Vũ

"Từ - Minh - Triệt! Cần người xen vào sao?!" Tuấn Lăng gằn giọng

Minh Triệt chậm rãi đi đến

"Đúng là không phải chuyện của tôi nhưng mà...thái độ của Thịnh thiếu đây sẽ làm đám fan nữ thất vọng đấy "

"Đúng không?" Minh Triệt liếc quanh một vòng sân trường thấy ánh mắt to nhỏ thì thầm nhắc tới chỗ này

Tuấn Lăng nghiêng răng ken két liếc nhìn Linh Vũ nhỏ giọng

"Cô hãy suy nghĩ kỹ...nếu không sau này sẽ hối hận!" Nói rồi xoay người rời đi

Linh Vũ: "... " Ta không hối hận đấy!

Minh Triệt cười nhạt bước đi

"này đợi tôi " Tôi mù đường mà!

Minh Triệt bất ngờ dừng lại

"Có vụ gì giữa nhóc và tên Tuấn Lăng đó sao?"

"Chẳng có vụ gì cả. Tôi chỉ là không ưa hắn "

"Vậy à..." Khóe môi Minh Triệt hơi cong lên

An toàn trở lại lớp

Linh Vũ trở về chỗ ngồi ngủ gà ngủ gật giả vờ nghe giảng

"Phải rồi, quên nói với các em tuần sau có một bài kiểm tra về nhạc cụ. Chúng ta sẽ có hai người trở lên thành một nhóm rồi chơi một loại nhạc cụ nào đó bất kỳ nhưng phải đồng đều thì mới được điểm "

"Cho 5 phút để chọn đồng đội và lên bốc thăm chọn bài "

Giáo sư vừa thông báo xong là Linh Vũ tỉnh cả ngủ

Lại kiểm tra nữa! Đùa à!

"Lão đại..." Cô quay xuống nhìn Minh Triệt

Minh Triệt mặc dù muốn nói 'Không' nhưng lần kiểm tra này lại phải cần 2 người trở lên đành phải rút lại câu nói

"Nhóc biết chơi nhạc cụ gì?"

"Không biết cái nào hết " Linh Vũ lắc đầu

"Đùa à?" Minh Triệt kinh ngạc

"Thế vào đây kiểu gì?"

"Lấy tiền đập mặt "

Minh Triệt: "..."

" Anh yên tâm cho tôi một ngày thôi cũng được, tôi sẽ học một loại nhạc cụ nào đó " Linh Vũ không hề lo lắng nói

Minh Triệt đỡ trán phát phát tay " Mau lên bóc thăm đi "

...

" Sao rồi bóc được bài gì? "

" Bản 'River Flows In You' - Sông Ngâm. Sao giờ? Tôi không biết chơi piano "

"..."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Trong suốt nửa ngày hôm nay Linh Vũ đều mở bản nhạc đó ra nghe

'River Flows In You' Là một bản nhạc không lời có giai điệu êm dịu, nhẹ nhàng mang cảm giác bình yên dễ đi vào lòng người

Nhưng khi cô nghe nhiều lại có cảm giác hơi buồn

Minh Triệt và cô đã bàn bạc

Anh ta nói chỉ biết mỗi guitar

Còn cô thì cái gì cũng không biết...

Thế lên Linh Vũ đã quyết định cô sẽ chơi piano còn Minh Triệt sẽ chơi guitar

Piano với guitar kết hợp chắc cũng không tệ...

Lúc đầu Minh Triệt tỏ ra thái độ khinh bỉ nhìn cô kiểu ' không tin tưởng' nhưng cuối cùng vẫn để cô muốn làm gì thì làm

Dù sao đợt kiểm tra này rất quan trọng

Hôm sau là ngày nghỉ

Linh Vũ ngồi nhà, nhờ người mua một cái piano về

Còn cô nằm lì trên giường mở một cái video ra tự học

Được một lúc liền ngủ thiếp đi...

Sau khi tỉnh dậy liền thấy một cái piano được kê ở trong phòng mình

Linh Vũ: "... " Minh đã ngủ bao lâu?

Nhìn lên đồng hồ hiện tại là 9 giờ tối vậy là cô đã ngủ mất 2 tiếng

Linh Vũ lướt nhẹ vào piano nó liên kêu lên một tiếng 'do'

Cô trầm mặc một lúc

Kéo ghế ngồi kế bên trước đàn. Hai bàn tay vươn ra những ngón thon thả chưa từng trải qua trầy xước

Từng ngón tay chạm vào nốt đàn chúng bắt đầu tạo nên âm thanh

Linh Vũ không chút biểu cảm tiếp tục đánh...

Âm thanh trở nên quý giá...Không ai biết cô đang đánh bản gì

...

Một lúc sau âm thanh ngừng lại, cô rời khỏi piano ánh mắt thâm trầm ngồi trên giường

Âm nhạc như một thứ ma thuật không có nỗi thoát vậy...

Linh Vũ thở dài

Mở điện thoại lên lướt lướt Facebook

Cô dừng lại ở một đoạn video, một video được đăng tải của một bạn học ả danh

Trên tiêu đề có ghi 'Thành viên cũ của 4S phá hỏng buổi trình diễn'

Nhấn vào đoạn video, màn hình ra bốn chàng trai đẹp tuyệt mỹ nhưng nổi bật nhất là nam sinh ở giữa

Nam sinh đó trong mắt có một tia u buồn và tuyệt vọng không ai khác là Minh Triệt khi trước. Ba người phía sau kia chính là Hạo Hiền chơi trống, Đức Thành dương cầm và Tuấn Lăng guitar

Tiếp theo là tiếng hò hét của đám nữ sinh, buổi biểu diễn đang rất thuật lợi

Cho đến khi...bài hát đang đến đoạn dâng trào Minh Triệt đã hét lên

Đó là một tiếng hét đến chói tai những người ở đó rất khó chịu bị tai

Nhưng trong cái nhìn của Linh Vũ đây là tiếng hét để giải tỏa...

Giải tỏa hết những đau buồn và tuyệt vọng, muốn cho cả thế giới biến mất...

Sau đó anh ta liền mất giọng...

Đoạn video đến đây là hết

Điều này cô hiểu nhất.

Tắt clip Linh Vũ lại ngã lưng xuống giường nhắm mắt, đặt tay lên lòng ngực

Nhiều lúc cô chẳng hiểu bản thân mình muốn gì...

Hay cảm xúc là như thế nào...

Rốt cuộc mục đích cô đến đây là vì lý do gì?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Tại phòng đạo cụ

Tiếng âm điệu phát ra từ piano đúng chuẩn 'Sóng ngầm' kèm theo đó là tiếng guitar đều đều theo nhạc

Không khí phải nói rất hài hòa

Tiếng guitar dừng lại...

"Không ngờ chỉ trong một tuần mà nhóc học nhanh đến vậy. Có thật là mới chơi piano không? "

Linh Vũ: "... " Nếu mình nói là chỉ học trong hai tiếng thì anh ta có tin không?

" Tôi có biết sơ qua... "

" Ra vậy... " Minh Triệt nhỏ giọng

Không khí rơi vào trầm mặc

" Tôi nghĩ...nhóc hãy tìm một người khác để kiểm tra chung đi... "

" Tại sao? " Linh Vũ tròn mắt

" Nhóc biết đấy...danh tiếng của tôi trong cái trường này không tốt đâu. Nếu có người đồn bừa thì nhóc sẽ rất thiệt... "

" Tôi chính là muốn như vậy đấy! Mặc kệ mấy người có nghĩ tôi thế nào cũng được! " Linh Vũ nhếch miệng cười

Ánh nắng ngoài cửa sổ chiếu vào cô giống như...một quả cầu bóng tối nhưng bên trong nó là ánh sáng mạnh mẽ, tuyệt đẹp

Minh Triệt đứng hình

Nhớ lại trước kia hắn chưa bao giờ gần gũi hay ấn tượng với một cô gái nào hết nhưng cô gái này...lại làm cho hắn cảm thấy ảm áp

Hắn không thể hiểu rõ hay nhìn thấu cô gái này...

Minh Triệt bỗng vô thức giương tay lên, dừng lại ở đầu Linh Vũ nhẹ nhàng xoa xoa

Linh Vũ: "... " Còn tưởng anh ta định đánh mình cơ chứ!

Linh Vũ ngẩn đầu liếc trộm Minh Triệt thấy anh ta vẻ mặt khá là dịu dàng

Linh Vũ sốc nặng

Ôi mịa ơi! Còn đâu hình tượng lão đại của cô nữa chứ?!

" Mau tập tiếp đi! " Minh Triệt nhanh chóng rút tay về giả vờ bình thường nói

Linh Vũ trầm mặc

....

Vào cuối giờ, tại sân khấu của trường học. Mọi người đang vô cùng náo nhiệt

" Nghe nói hôm nay nhóm 4S sẽ biểu diễn tiết mục mới đó "

" Không biết hát chính sẽ như thế nào ha! Thật mong đợi "

Ngọc Khiết, Hạo Hiên, Tuấn Lăng, Đức Thành kiểm tra lại các đạo cụ và tất cả đều ổn

" Và bây giờ chúng tôi sẽ trình bày một bài hát mang tên 'Mùa Xuân Là Màu Tình Yêu' của nhóm 4S tự sáng tác ' Ngọc Khiết thận trọng nói làm tăng thiện cảm với mọi người

Âm nhạc bắt đầu vang lên mở đầu là guitar của Tuấn Lăng, tiếng trống của Hạo Hiên rồi đến giọng hát trong trẻo của Ngọc Khiết

Mùa xuân_ Là lần đầu tiên_

Em gặp anh trong đoạn đường dài_

Người ơi! Em phải lòng anh mất rồi_

Mọi người rất nhanh liền chìm trong giọng hát dịu nhẹ đó. Cảm giác như gặp gỡ được một người vào mùa xuân

Mùa xuân_ Là màu của tình yêu_

Trong những đám người đông đúc, Linh Vũ và Minh Triệt cũng ở trong đó

" Anh thấy cô gái đó hát thế nào? " Linh Vũ hát cảm về hướng Ngọc Khiết

" Như mấy bà bán rong ở đầu ngõ " Minh Triệt không biến sắc nói

Linh Vũ: "... "

Mặc dù đúng là mấy bà bán rong hát hay thật

Nhưng mà...anh không thể tử tế khen người ta sao?

Người ta dù sao cũng hát hay mà!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

Ngày kiểm tra cuối cùng đã đến

"Được rồi nhóm tiếp theo! " Giáo viên thông báo

"Lên thôi " Linh Vũ chống bàn đứng dậy

Minh Triệt chậm rãi theo sau cố giữ khoảng cách

"Sao bạn học Đàm lại...cùng nhóm với Từ Minh Triệt vậy? "

"Hai người họ có quan hệ gì sao? "

"Trông cũng hợp đấy chứ! haha...kẻ bám đuôi và đầu gấu hả? Haha... "

Dường như Linh Vũ không hề quan tâm những gì họ nói đi thẳng lên bục giảng làm Minh Triệt nhẹ nhõm hơn

Hắn sợ rằng khi nghe những lời nói đó cô sẽ đổi ý...

Linh Vũ ngồi thẳng lưng kế bên chiếc piano, Minh Triệt gác chân đặt chiếc guitar màu đen lên đùi chỉnh lại âm thanh

Chuẩn bị hoàn tất

Linh Vũ giương ngón tay chạm vào thanh piano phát ra một đoạn mở đầu nhẹ nhàng

Mọi người kinh ngạc

"Bạn học Đàm...biết chơi piano sao? "

"Nghe nói cậu ta học violin cơ mà?! "

"Chẳng lẽ giấu nghề? "

Tiếp theo âm thanh guitar vang lên phối hợp với tiếng đàn

Mặc dù bọn họ không thích Minh Triệt nhưng bọn họ phải công nhận là...Dù cho mọi thời điểm nào Minh Triệt cũng rất đẹp

"Không! Anh ta không đẹp bằng nam thần 4S đâu! "

"Phải đó! "

Đám nữ sinh bắt đầu đổi lòng nhằm muốn Minh Triệt chú ý tới mình nhưng ngay cả một ánh nhìn hắn cũng không thèm ngược lên tập chung đánh guitar

"..."

Không gian căn phòng chỉ còn lại tiếng nhạc du dương, mọi người đều bị cuốn vào trong đó

Bỗng tiếng piano thay đổi tốc độ nhanh hơn hơn bản gốc một chút

"này..." Minh Triệt lên tiếng muốn nhắc nhở nhưng Linh Vũ không hề chú ý đến

Cô rũ mắt nhìn vào các thanh piano tiếp tục đánh

Mình Triệt chợt ngộ ra cô thay đổi giai điệu mặc dù không khác gì lắm nhưng đem lại cảm giác mới mẻ

Môi Minh Triệt hơi cong lên tiếng guitar ổn định lại nhịp nhàng theo đàn

" Cái gì vậy? Minh Triệt...anh ta cười sao? "

Mọi người ngừng thờ nhìn hai kẻ ở trên bục giống như một bức tranh tuyệt đẹp có âm thanh

Nữ sinh ngồi quay ra chỉ thấy nửa mặt không rõ cảm xúc rũ mắt đánh piano trông rất say sưa, nam sinh thì có một nét vui vẻ trên khuôn mặt tập chung đánh guitar

Không ai nhìn ai nhưng bọn họ đều cảm thấy sự hài hòa giữa hai người họ

'Chắc chắn là có gian tình' Ý nghĩ chung của đám học sinh

" Điểm tuyệt đối về chỗ! Nhóm tiếp theo! "

...

" Không ngờ nhóc lại thành thạo đến như vậy! Còn dám thay đổi giai điệu nữa chứ. Có thật là mới học không? "

Linh Vũ: "... "

Tôi thật sự chỉ có tập trong 2 tiếng thôi

Kiếp trước chưa từng chạm qua piano bao giờ.

Chắc chắn là nhờ kỹ năng gõ phím thần thánh!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

(Mọi người hóng nhiều quá! Tôi ngại ~)

Giờ giải lao

Trong khi Linh Vũ đang cất đồ đạc, bên ngoài một nữ sinh đi tới trước cửa lớp

" Bạn học Đàm chúng ta ra ngoài nói chuyện đi " Ngọc Khiết nhẹ nhàng nói

Linh Vũ: "... " Nữ chính tìm cô là có vụ gì?

Linh Vũ không nhanh không chậm đi ra cửa lớp hát cảm kiều ngao

" Có chuyện gì? "

" Nghe nói...cậu thân với Từ Minh đàn anh... "

" Từ Minh Triệt? Tôi có thân với anh ta sao? "

" À...tớ có nghe nói cậu cùng anh ấy tập đàn... " Ngọc Khiết đáp ứng

" Thì có liên quan gì? " Linh Vũ nhún mày

" Tớ muốn...anh ấy quay lại nhóm 4S "

" Chẳng phải anh ta bị bọn họ đá khỏi rồi sao? Cô lại tự ý quyết định làm gì? "

" Nhưng mà tớ sẽ giúp anh ấy...trở lại "

" Cô đã là hát chính ở nhóm đó còn muốn anh ta vào làm nền sao? "

" Ý...ý tớ không phải vậy...một nhóm có hai người hát cũng được mà! "

" À...ý cô là muốn anh ta hát phụ cho cô chứ gì? " Linh Vũ nhoen miệng

" Không phải...! " Ngọc Khiết xua tay

" Thôi bớt nhảm nhí đi anh ta sẽ không quay lại cái nhóm đó nữa đâu " Linh Vũ quay lưng muốn rời đi

" Tại sao cậu lại tự ý quyết định vậy chứ? Nhờ đâu anh ấy đổi ý thì sao? " Ngọc Khiết tức giận đuổi theo

" Thế thì cô tự đi mà hỏi anh ta. Nói với tôi làm cái quái gì? "

" Nhưng chỉ có cậu mới có thể nói chuyện với anh ấy... "

" Ngay cả cô còn không thể nói chuyện với anh ta thì muốn anh ta quay lại nhóm thế nào được! "

Linh Vũ bực bội đá vào chân Ngọc Khiết

" A... " Cô ta kêu lên đau đớn

" Tôi không cố ý tại tôi kích động quá " Linh Vũ nhún vai

Là một nữ phụ tôi có nghĩa vụ gây khó dễ cho cô.

Cô là nữ chính mà! Phải mạnh mẽ lên chứ!

Ngọc Khiết: "... "

...

" Yo! Người anh em 'cũ' lại gặp nhau rồi! " Hạo Hiên đứng chặn đường đi của Minh Triệt

Hai người phía sau là Đức Thành và Tuấn Lãng

Minh Triệt trừng mắt " Muốn gì!? "

" Bình tĩnh nóng cái gì? Chẳng qua là...Ngọc Khiết cô ấy muốn cậu quay lại nhóm đó...Quả là một cô gái tốt phải không? " Đức Thành cong mắt

" Liên quan quái gì tới tôi? " Minh Triệt lạnh giọng

" Không cần phải dối lòng đâu! Nếu muốn quay lại nhóm thì cứ nói có lẽ...tôi sẽ chăm chú cho " Tuấn Lãng kiêu ngạo

" Tôi còn lâu mới thềm nhé! " Minh Triệt nhếch miệng

" Có phải cậu quên cái gì rồi không? Cái hộp đồ chơi đó tôi còn chưa vứt đi đâu... " Tuấn Lãng cười nhạt

" Cái Gì?! " Minh Triệt đỏ mặt tức giận

" Nếu như cậu quay lại nhóm có thể tôi sẽ trả thứ đó cho cậu... "

" Bọn hèn hạ! " Minh Triệt gất lên

" Được thôi nếu như cậu không muốn thì...đánh bại bọn tôi trong cuộc thi đấu sắp tới đi! "

" À quên phải lập nhóm mới thi đấu được mà cậu...chắc chắn! Chỉ có một mình! " Hạo Hiên làm vẻ tiếu nuối

Minh Triệt siết chặt tay thành quyền

" Nghe nói cậu có quen với Đàm Linh Vũ phải không? Vậy làm cô ta đừng hủy hôn ước với tôi đi, tôi sẽ trả lại nó cho cậu " Tuấn Lãng cười nói

Hắn nhất định phải lấy bản hợp đồng đó!

...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

(Hôm nay Tôi thật sự hết sạch bản thảo rồi nhé! Hóng ngày mai đi!)

Minh Triệt trầm mặc một lúc

" Chuyện này chẳng liên quan gì tới tôi cả " Minh Triệt xoay lưng muốn rời nói

" hửm? Sao không dám? Đừng nói nguoi thích cô ta rồi nhé " Tuấn Lăng nhếch miệng

Minh Triệt dừng bước " Bớt nhảm đi, tôi và con nhóc đó...chẳng qua là người qua đường "

Minh Triệt có chút chần chừ khi nói câu sau

Hắn không biết tại sao lại khó nói câu đó đến vậy. Hắn và Linh Vũ chẳng qua chỉ là....hắn cũng không rõ...

" Sao vậy? Khó nói? " Giọng nói Tuấn Lăng vang lên đánh bay suy nghĩ của Minh Triệt

" Đó là chuyện riêng của mấy người tôi không xen vào! " Minh Triệt trầm giọng

" Còn nữa...điều kiện thứ hai tôi đồng ý! Tôi sẽ làm mấy người phải nhục mặt! " Minh Triệt quay đầu lại nhoen miệng khiêu khích

" Hừ! Cũng mạnh miệng đấy! " Hạo Hiên khinh thường

" Được thôi nếu nguoi làm được " Tuấn Lăng cười

Minh Triệt không nói gì nữa chậm rãi bước đi

Đi đến góc khuất liền nhìn thấy Linh Vũ đang núp ở đó

Minh Triệt giật mình lùi lại

Minh Triệt: Thế quái nào con nhóc này luôn xuất hiện bất thành linh như ma vậy!

" Anh muốn đánh bại bọn họ sao? " Linh Vũ có chút háo hức hỏi

" Đúng vậy....Cô là đang lo cho tên Tuấn Lăng đó sao? " Minh Triệt không biết sao mình lại hỏi câu này nhưng chỗ khó chịu vẫn vương mắc trong lòng

Linh Vũ bình thần lắc đầu nhẹ

" Tôi muốn tham gia! "

" Há? " Minh Triệt ngẩn người

" Tôi cũng muốn đánh bại bọn họ " Cô nghiêm túc nói

" Tại sao? "

" Vì đây là nghĩa vụ của tôi "

Nghĩa vụ của nữ phụ là phá đám nhân vật chính!

Minh Triệt: "... " Nghĩa vụ là cái quỷ gì?

Nhìn vẻ mặt 'cực kỳ nghiêm túc' của cô Minh Triệt đành chào thua

" Được rồi...sau này phải gọi anh đây là lão đại " Minh Triệt giương tay xoa nhẹ đầu Linh Vũ cảm giác rất mềm

" Rồ! Lão đại! " Linh Vũ mặc kệ anh ta làm loạn trên đầu mình cao hứng nói

Minh Triệt chợt nhớ ra cái gì đó dừng hành động

" Nhưng cần phải 4 người trở lên mới có thể lập nhóm.. "

" Việc này lão đại yên tâm! Chỉ cần tôi vùng tiền hoặc lão đại uy hiếp họ thì không muốn cũng phải tham gia! "

Linh Vũ giờ ngón cái lên làm vẻ mặt 'Hãy tin tưởng ở em'

Minh Triệt: "... " Nó còn đáng sợ hơn cả tôi

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Hành trình lôi kéo đồng đội của Linh Vũ bắt đầu!

Trong phòng đạo cụ

Tiếng trống sôi động vang lên kèm theo là piano xen lẫn không ra đang chơi cái bài quý gì

Nam sinh chơi trống ngừng lại

" Dư Tịch em lại đánh sai nốt nữa rồi " Nam sinh nhỏ giọng nhắc nhở

" Anh thì khác gì em?! " Nữ sinh tên Dư Tịch dữ dằn nói

Hai người này đều có nét rất giống nhau vừa nhìn là biết là anh em sinh đôi

Dư Tịch - Dư Nghị là học sinh của lớp D, trình độ của họ không được tốt lắm

" Anh chỉ là đang nhắc nhở... " Dư Nghị ôn nhu nói

" Anh chẳng biết gì cả! Em chỉ là đang thử đòi giải điệu thôi! "

Tính tình cô em Dư Tịch có chút nóng nảy, này giờ Dư Tịch bị sai lỗi đến nhiều lần có chút khó chịu

Linh Vũ nhòm vào cửa kính

Linh cảm của cô thấy hai người này khá thích hợp

" Nhóc định...lôi kéo hai người đó sao? Đùa à! " Minh Triệt đứng bên cạnh thầm vỗ trán

Kỹ năng chơi nhạc của hai người kia dở tệ!

" Không sao hết, đủ người là được rồi cần gì kỹ năng? "

" Nên nhớ kỹ đây và một cuộc cá cược nếu thất bại...tôi không thể lấy lại đồ vật quan trọng đó! "

Linh Vũ trầm mặc một lúc

Cô không biết thứ đồ đó là gì nhưng chắc chắn rất quan trọng với Minh Triệt

" Yên tâm hãy tin tưởng ở tôi "

" Vậy...nhờ nhóc... " Minh Triệt nhỏ giọng

...

Hai anh em nhà Dư lại bắt đầu tập luyện

" Làm phiên hai người một chút rồi..., " Giọng nói Linh Vũ vang lên

" Mấy người là...? " Dư Tịch và Dư Nghị quay đầu sang phía cửa

Trước mặt họ là hai người một nam một nữ. Nữ sinh có phần...thừa năng lượng mỉm cười đưa tay vẫy chào bọn họ. Nam sinh thì có phần hung dữ...

" Có chuyện gì? " Dư Tịch nhíu mày nhẹ

" Tôi muốn hai người cùng bọn tôi lập một nhóm để tham gia cuộc thi sắp tới " Linh Vũ cười nhạt

" Nhưng bọn này không được tốt lắm.. "

" Không sao tớ thấy cậu chơi rất tốt mà " Linh Vũ lấy lòng Dư Tịch

" Thật ư? " Hai mắt Dư Tịch hào hứng lóe sáng

" Thật sự " Linh Vũ gật đầu

" Vậy tôi sẽ tham gia! "

Linh Vũ cong môi

Dụ dỗ con em thành công! Còn thằng anh...

Linh Vũ liếc mắt nhìn về phía Dư Nghị

" Anh ta là Từ Minh Triệt... " Dư Nghị cảnh giác kéo em gái mình ra xa

" Từ Minh Triệt? " Dư Tịch ngây ngô

Hình như cô đã nghe qua cái tên này nhưng không nhớ rõ...

" Anh nói em nghe hẳn ta... " Dư Nghị nhỏ giọng muốn nhấn nhủ cho Dư Tịch

Nhưng chưa kịp nói hết cổ áo liền bị Linh Vũ túm lấy hơi nhấc lên

" Giờ tôi cho cậu hai lựa chọn. Một là ăn tiền hai là ăn đấm cậu chọn cái nào? " Linh Vũ hiện từ mỉm cười

Dư Nghị: *Khóc dòng*

Dư Tịch: "..."

Minh Triệt: "..."

Nó thật sự làm như vậy kìa!

Nhưng có cần phải đứng gần thế không?

Suzue: Cho 2 từ miêu tả tính nết của Linh Vũ đi!

(Thật sự lúc đầu tôi muốn viết tính cách Linh Vũ ổn định một chút nhưng bây giờ không biết nó biến thành dạng gì rồi)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Sau vụ uy hiếp người quá đáng...kết quả là Dư Nghị bị dọa đến ngất xỉu, Dư Tịch hoảng hốt kéo Dư Nghị đi bỏ mặc chuyện đang dang dở của Linh Vũ

Linh Vũ: "..."

Khoan đã! Các người chưa trả lời yêu cầu của ta mà dám bỏ chạy!

Ta không phục!

Giờ giải lao

Linh Vũ đứng canh ở bên ngoài phòng y tế, vênh tai nghe lỏm

" Anh trai anh không sao chứ? " Dur Tịch lo lắng đưa cho Dur Nghị một chai nước

" Ủm anh không sao, cảm ơn em " Dur Nghị cười gượng gạo

" Sao tự nhiên anh lại ngất đi vậy? Em lo chết được! " Dur Tịch bĩu môi

" Phải rồi! Anh nói em nghe nhất định phải tránh xa hai người đó họ không tốt lành gì đâu.... " Dur Nghị lay lay hai bã vai Dur Tịch

* Cạch *

" Cái gì mà không tốt lành? " Linh Vũ cười nguy hiểm từ bên ngoài đi tới gần chỗ Dur Nghị nằm

" Cô...cô ta là...Đàm Linh Vũ...kẻ bám đuôi Thịnh Tuấn Lãng " Dur Nghị run lấy bả nói

" hửm? " Linh Vũ mỉm cười nghiêng đầu

" Bây giờ tôi còn bám đuôi anh ta sao? "

" Bây giờ thì không...nhưng bây giờ...cô lại bám đuôi Từ Minh Triệt! " Dur Nghị lùi lại góc giường mạnh miệng nói

" Ai dám tung tin đồn nhảm vậy? "

" Là...tôi nghe được...." Dur Nghị thành thật nói

Gần đây hai cái tên này rất được nhiều người nhắc tới

" Ồ...vậy đây là lý do cậu không muốn cùng bọn tôi lập nhóm? "

Dur Nghị lảng tránh quay ra chỗ khác

" Cậu tin những lời đồn đó ư? "

Dur Nghị trầm mặc không nói gì

Linh Vũ thở ra một hơi " Bọn tôi làm vậy là có lý do thôi nhưng cần phải bốn người trở lên... "

" Nếu được mong hai người giúp đỡ... "

" Bọn tôi sẽ suy nghĩ sau... " Dur Nghị quay đầu nhìn cửa sổ

" Vậy...không làm phiền hai người nữa " Linh Vũ cười nhạt xoay người rời đi

Vốn dĩ cô dự định vào đây uy hiếp tiếp

Nhưng thấy cậu ta đáng thương lên chọn cách nói chuyện nhẹ nhàng

Thế mà...

Linh Vũ tức giận dậm chân tại chỗ

Tức quá mà! Lẽ ra phải dùng tiền đập chết cậu ta

Làm tổn hại bao nhiêu thời gian của cô! Đợi cậu ta suy nghĩ? Cô cần sao?

Trực tiếp uy hiếp luôn là xong!

Tất nhiên Dur Nghị và Dur Tịch không biết suy nghĩ thật sự của Linh Vũ mà họ lại cảm thấy đồng cảm với cô...

" Anh hai...chắc họ cũng không phải người xấu... "

" Anh biết... "

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

Tại phòng ngủ của Linh Vũ

* Ririri...rì * Tiếng chuông điện thoại của Linh Vũ vang lên ở mặt tủ kê bên

Linh Vũ lười biếng mò lấy, không cần biết ai bấm đại nghe luôn

" Alo... " Mới có 6:30

Đứa nào dám phá hoại giấc ngủ của ta

" Là tôi.. " Giọng nói nam tính vang lên

Không nhầm thì là của Thịnh Tuấn Lăng

" Tôi là ai? Ai là tôi? " Linh Vũ mơ màng hỏi mặc dù đã đoán ra là đứa nào

" Tuấn Lăng... "

" Ồ...có việc gì không tôi tắt máy... " Buồn ngủ chết được!

" Khoan! Cô ăn sáng chưa tôi trở cô đi ăn? "

" Tôi ăn chưa thì liên quan quái gì đến anh! Đồ nhiều chuyện! "

Linh Vũ trực tiếp tắt máy, kéo tên 'Tuấn Lăng' vào danh sách đen rồi tiếp tục nằm ngủ

Ta nhớ kĩ cái tên này rồi! Lần sau gặp nhất định không tha!

* Ririri...rì * Tiếng chuông tiếp tục vang lên

Linh Vũ tức giận ngồi bật dậy

Và lần này là báo thức...

Linh Vũ: "..."

Mịa!

Lần mò mại mới vào được lớp cô đặt balo ngồi xuống. Một lúc sau Minh Triệt bước vào ngồi phía sau cô

Sau vụ kiểm tra cặp đó có khá nhiều lời đồn giữa cô và Minh Triệt lên anh ta dường như không muốn cô bị liên lụy lên giữ khoảng cách

" lão đại... " Linh Vũ nhỏ giọng quay xuống

Minh Triệt trừng mắt " Cút lên! "

Linh Vũ: "... " Hỏi thăm tí mà cũng không cho!

Giáo viên bộ dáng nghiêm túc đi vào, trên tay cầm một tệp giáo án

" Các em cô có một chuyện quan trọng muốn nói "

" Thì cứ nói luôn đi " Đám học sinh

Giáo viên: "..."

" Trường chúng ta tổ chức một buổi thi hát ai nằm trong danh sách sẽ phải tham và mỗi lớp cần một người... "

Nữ giáo viên quét mắt dừng lại ở chỗ Minh Triệt đang nhàm chán gác chân lên mặt bàn

" Bạn học Từ, là em đó "

Minh Triệt nghiêng răng đập bàn ngồi dậy

" Tại sao lại là tôi " Hấn gần giọng

" Ban học sinh đã quyết định như vậy không thể thay đổi. Dù sao...cô biết em làm được mà đúng không? "

Minh Triệt trầm mặc

Người trong ban học sinh chỉ có thể đám người đó!

" Em sẽ là đại diện của lớp đó đừng để mọi người phải thất vọng "

Minh Triệt không nói gì lặng lẽ vác cặp rời đi

Linh Vũ trầm mặc chống cằm

Đúng là nhân vật phản diện...

Luôn luôn bị công kích...

Tại lớp D

" Dư Tịch có người tìm cậu kia "

" Ai vậy? "

" Không biết là một nữ sinh...hình như là Đàm Linh Vũ... "

Đàm Linh Vũ...

Linh Vũ đứng ở ngoài cửa

Cũng may lớp D các lớp E có hai bước chân nếu không cô chẳng biết chỗ nào mà tìm

" Cậu tìm tôi có việc gì sao? " Dư Tịch chạy ra khỏi

" Cậu có biết chỗ nào bán nhạc cụ không? "

" Có, cậu muốn mua gì à? "

" Một cây Guitar " Linh Vũ cười nhẹ

" Cậu...biết chơi guitar sao? "

" Không biết thì học được mà "

(2 giờ GG)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Dư Tịch dẫn Linh Vũ đến một cửa tiệm để mua đàn

" Chào quý khách " Chủ tiệm ở đây là một người đàn ông trung niên trông có vẻ dịu hiền

Đây là một cửa tiệm nhạc cụ tốt nhất rất được nhiều người biết đến, vô cùng gọn gàng và dễ nhìn

" Tôi muốn mua guitar "

" Vậy mời đi bên này "

Ông chủ tiệm mỉm cười dẫn cô và Dư Tịch vào, ở đây có rất nhiều loại guitar

" Cái đó đi " Linh Vũ chỉ vào một cái guitar trên kệ

Nó là một cây guitar màu đen mẫu mã mới khá nổi bật

" Tại sao lại chọn nhanh vậy? " Dư Tịch ngạc nhiên

" Tại nó đẹp "

Dư Tịch: "..."

Đẹp là liền mua sao?

" Bao nhiêu vậy? " Linh Vũ hoàn toàn không để tâm quay ra khỏi chủ tiệm

" haha...cô bé này thật tinh mắt! "

" Nếu ai chọn nó ông đều nói người đó tinh mắt sao? "

Chủ tiệm: "..."

" khu...thật sự thì cây đàn này là mẫu mã mới của hãng Takemie phù hợp với người mới tập với chuyên nghiệp cũng được hết, ngoài ra.... "

" Tôi hỏi ông bao nhiêu? " Linh Vũ chen ngang

Ông nói dài dòng như vậy làm gì? Tôi hiểu sao?

Chẳng hiểu gì hết!

Chủ tiệm: "... " Bộ tôi có thù gì với cô sao

" Giá 30 triệu "

" Đắt vãi! " Dư Tịch há hốc mồm

Linh Vũ đưa tám thẻ màu vàng trong túi áo ra đưa cho chủ tiệm

Dư Tịch:!!!

Thẻ quan trọng vậy mà để trong túi áo Không sợ rơi à?!

Nhà giàu có khác!

" Đợi tôi thanh toán " Chủ tiệm cầm tám thẻ xoay người đến quầy thanh toán

Linh Vũ và Dư Tịch ngồi đợi, trong lúc đợi Linh Vũ nghịch chơi cây đàn trên tay

Chợt một giọng nói cách đó không xa vang lên

" tiểu Khiết à! Chiếc đàn này thật sự rất hợp với em đó " Giọng nói Hạo Hiên vang lên

" Thật ă? " Ngọc Khiết

Linh Vũ và Dư Tịch tò mò nhìn theo hướng phát ra âm thanh

Ở phía bên kia Ngọc Khiết được ba anh nam thần vây quanh chọn cho một chiếc đàn guitar

Trên tay Ngọc Khiết đang cầm là cây guitar fender fa-125ce. Nếu cô nhớ không lầm thì cũng một loại với Minh Triệt

" Nhưng mà em không biết chơi guitar " Ngọc Khiết ngượng ngùng nói

" Không sao, anh sẽ dạy em mà " Tuấn Lăng dịu dàng nói

Dư Tịch bữu môi quay sang Linh Vũ nói

" nè, nè cô gái đó hình như là hát chính mới của 4S đó, hình như cô ta cũng nằm trong danh sách cuộc thi hát sắp tới có phải họ đi mua đàn để chuẩn bị

cho cô ta không? "

" Chắc vậy " Linh Vũ không quan tâm rồi mắt nghịch cây guitar trên tay

Không biết gảy nhằm vào đâu âm thanh trở lên chói tai làm đám 4S chú ý tới

" Linh Vũ! Tại sao cô lại ở đây? " Tuấn Lăng nhanh chóng đi đến theo sau là ba người kia

" Hỏi thừa tất nhiên là đến mua đàn "

Linh Vũ chậm rãi đứng dậy đối mặt với Tuấn Lăng, gác cây đàn lên vai làm kiểu ' Nhiều chuyện là tôi vả đàn vào mặt anh đấy '

Đám người: "... " Cô ta trở lên bạo lực từ khi nào vậy?

" Cô...mà cũng biết chơi đàn sao? " Hạo Hiên hást cằm khinh thường

" Không biết thì có thể học chứ đâu giống ai kia " Linh Vũ liếc mắt nhìn về phía Ngọc Khiết

" Cô...! " Tuấn Lăng đỏ mặt tức giận

" Tôi thanh toán xong rồi đây " Chủ tiệm nhanh chóng đi tới trả lại Linh Vũ tấm thẻ

" Đi thôi " Linh Vũ cùng Dư Tịch bình thản rời khỏi cửa tiệm

Đi được một đoạn đường Linh Vũ dừng lại

" Cậu về trước đi tớ còn có việc "

Dư Tịch có chút chần chừ gật đầu " Vậy nhớ cẩn thận "

Nhìn bóng Dư Tịch đi xa, Cô lôi điện thoại ra hiện giờ là 6 giờ tối

Mở trong danh bạ dừng lại ở tên ' Lão Đại', suy nghĩ một chút rồi ấn nút gọi

" Alo..." Giọng nói trầm thấp vang lên ở đầu dây bên kia

Linh Vũ ôm lấy chiếc đàn ngồi xỏm xuống

" lão đại..."

" Tôi lạc mất rồi~ Mau tới giúp đi_ "

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22

" Lão đại à...tôi lạc rồi... "

" Tự tìm người dẫn về. " Minh Triệt phủ phàng nói

" Nhưng ở đây không có ai hết với lại lạnh lắm...tôi sợ... " Linh Vũ nhỏ giọng ỉu xìu

Minh Triệt: "... " Sao lúc nào nó cũng làm phiền tôi hết vậy?

Lão tử đã làm lên nghiệt gì?!

Minh Triệt thờ dài " Nhóc đang ở đâu? "

" Thấy đề là ngõ 125 "

" Đứng im ở đấy ta sẽ đến ngay "

"Được... " Linh Vũ nhẹ nhàng tắt máy

Đeo bao guitar trên lưng đứng dậy, mỗi chân quá

Muốn được công!

Đợi tầm 15 phút sau, một bóng người quen thuộc chạy tới

Mình Triệt bây giờ không còn mặc cái đồng phục của trường nữa tay vào đó là một chiếc áo T-shirt rộng, với cái quần đùi màu đen, chân đi dép tông loẹt quẹt đi tới

Phải công nhận là người đẹp mặc cái gì cũng đẹp

"Đợi lâu không? "

Linh Vũ lắc đầu " Không lâu lắm "

" Mà lão đại mặc đồ lạ thật, mùa đông mà lại đi mặc áo tay ngắn "

Mình Triệt: "... " Là tại ai chứ?

Đang yên đang lành tự nhiên gọi cho người ta làm cái quỷ gì?!

"Nhóc mua guitar làm gì? " Mình Triệt giờ mới để ý bao guitar phía sau lưng Linh Vũ

" Tất nhiên là để tập rồi, sau này còn giúp được anh nữa chứ " Linh Vũ cười nhẹ

Mình Triệt trầm mặc

" Anh không thể hát sao? " Linh Vũ rũ mắt

" Không hẳn chỉ là...không thể hát được nốt cao... "

" Ra vậy... "

" Đi thôi! " Mình Triệt xoay người bước đi

Nhưng không thấy Linh Vũ đi theo

" Sao vậy? "

" Tôi mới...anh công tôi đi.. " Linh Vũ bè nheo

Mình Triệt: "... "

Nếu gặp đứa nào khác nói câu này...

Ta thề là sẽ đập chết nó lâu rồi!

Mình Triệt cúi thấp người lạnh giọng nói " Lên đi "

Linh Vũ: "... "

Còn tưởng anh ta tức giận chôn không cho mình đẻ trứng nữa chứ

Không ngờ nhìn vậy mà quá tốt bụng!

Linh Vũ nghĩ một lát trèo lên lưng rắn chắc của Mình Triệt

" Ngồi chắc chưa? "

" Rồi.. " Linh Vũ gật đầu nhẹ

Mình Triệt chậm rãi đứng dậy

" Mẹ! Nhóc ăn gì mà nặng góm! "

Linh Vũ: "... " CM anh ý! Tôi còn chưa ăn gì đâu!

" Anh không lạnh sao? "

" Tại nhóc mà ta chảy hết mồ rồi "

Linh Vũ: "... " Anh có mồ sao?

" Hôm nay nhóc đến đây cùng ai vậy? " Chắc không phải đi một mình đâu ha! Con nhóc này mù đường nặng mà

" Dư Tịch "

" Vậy tại sao không đưa về chung đi "

" Tôi muốn gặp anh mà~ Tự dưng bỏ đi làm người ta lo chết được " Linh Vũ bĩu môi

Thôi giả bộ quan tâm đi!

" Nhiều lúc ta thấy nhóc thật khó hiểu đấy.. "

" Đừng nói vậy tôi buồn lắm " Làm như tôi là người ngoài hành tinh ấy

" Nhiều lúc chỉ là tôi...cảm thấy cô đơn thôi " Linh Vũ nhỏ giọng

Minh Triệt rũ mắt không nói gì nữa chậm rãi bước đi, có khá nhiều người ghen tị nhìn họ

Nhưng ai quan tâm chứ...

Tự nhiên lại nói một câu khiến hấn đau lòng vậy...

" Đến nhà rồi "

" Cảm ơn... " Linh Vũ trượt xuống

" Nếu được anh có thể hát bài 'Trống Rỗng' của Hắc Kỳ Tử được không?...Tôi khá thích bài đó.. "

"...Suy nghĩ sau "

...

" Phải rồi, nhóc...cỡ A phải không? " Bỗng Minh Triệt hỏi một câu làm Linh Vũ cứng đờ

" hả? "

" Không cần ngại đâu anh đây hiểu mà " Minh Triệt gật đầu

" Thôi tạm biệt " Minh Triệt nhanh chóng rời đi

" Khoan... " Linh Vũ cứng đờ

Tôi cỡ B mà!

Chẳng qua là mặc chật quá thôi!

Mẹ kiếp!

____ Ngoài Lễ ____

Minh Triệt: Ha! Cuối cùng ta cũng đã trả thù được

(Suzue: Chap này tình cảm ghê ☐)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

Ngày hôm sau

Linh Vũ hoàn toàn bỏ bơ Minh Triệt

" này,... "

" hừ! " Linh Vũ quay đầu không thèm để ý tới hắn

Minh Triệt: "..."

Ngươi đổi cái gì!?

Ta còn không tức thì thôi!

Linh Vũ đi lòng vòng quay hành lang trường cuối cùng cũng mò được tới phòng tập luyện

Trong đó có Dur Tịch đang tập piano thì thấy Linh Vũ hầm hực đi vào

" Sao vậy? Có vụ gì sao? " Dur Tịch tò mò hỏi

" Minh Triệt anh ta nói tôi ngực nhỏ! " Linh Vũ bực bội nói

" nà nì! Phụt...Ahaha...haha gì cơ? Tôi còn tưởng anh ta máu lạnh cơ chứ không ngờ thật thà như vậy...haha.. "

Cô tròng mắt " Cười cái gì!

" Mà làm sao anh ta biết vậy...chẳng lẽ... " Dur Tịch che miệng nhin cười

" Tôi không ngờ đầu óc cậu đen tối vậy đấy...chắc chắc " Linh Vũ làm vẻ mặt 'Thất Vọng' nhìn Dur Tịch

Dur Tịch: "..."

" Mà...tôi khá tò mò hai người có quan hệ gì vậy? "

" Thì là... "

Cùng giống loài phản diện

Tất nhiên Linh Vũ liền rút lại câu sau

"...Là đại ca và đàn em "

Dur Tịch:???

" Tịch nhi em đợi có lâu không? " Giọng nói Dur Nghị vang lên

" a! Anh hai "

" Sao...cô ta lại ở đây?! " Dur Nghị kinh sợ chỉ vào Linh Vũ

" Cậu ấy đến tập luyện mà. Anh không cần phải lo lắng đâu " Dur Tịch cười tươi

Dur Nghị: "..."

Em đừng nhìn bề ngoài mà đoán người!

Cô ta nguy hiểm lắm đấy!

" Đừng nhìn tôi như vậy, ngại lắm đấy. Cậu mau lại đây tập luyện đi " Linh Vũ mỉm cười vẫy tay

Dur Nghị: Không Đòi Nào!

Một lúc sau

Mỗi người việc ai nấy làm không chung đụng gì với nhau

Linh Vũ mở chiếc guitar ra bắt đầu cầm lấy, cô nhìn quanh nó một lúc rồi đập lên đùi

Tay bắt đầu đặt lên dây rồi gảy nhẹ

Âm thanh vang lên hai anh em nhà Dư kinh ngạc quay đầu lại nhìn nữ sinh mặt không một chút biểu cảm vô tư gảy đàn

Rất nhanh nhận ra đó là bản 'Cano In D' bằng guitar!

Ngọc Khiết đứng từ bên ngoài nhứu mày nhìn vào

Cô ta tại sao lại...

Ngọc Khiết cắn răng xoay người rồi đi

Tôi không cho phép cô giỏi hơn tôi!

Linh Vũ bỗng dừng gảy đàn, nhìn ra ngoài cửa kính không có ai cả...

Hình như vừa có ai nói xấu cô thì phải?

Đừng để ta biết được là đứa nào!

" Tuyệt quá! Cậu tập trong bao lâu vậy? " Hai mắt Dư Tịch lóe sáng

Linh Vũ: "... " Ta nên nói gì?

1 giờ hay 2 giờ? 15 phút GG?

" À thì...tôi toàn năng mà " Linh Vũ gượng cười

Hai anh em nhà Dư: "... "

" Vậy dậy tôi tập trống đi "

" Cả piano nữa "

Linh Vũ: "... " Tôi còn chưa học mấy thứ đó đâu

(Suzue: Hu mai tôi sắp phải đi học rồi chắc không ra nhiều chap được đâu ~)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Sự kiện của năm đã chính thức bắt đầu để chọn ra một người hát hay nhất

Mọi người có trong danh sách chuẩn bị rất kỹ cho sự kiện này, ngoài cover hát ra họ còn phải vừa chơi một loại nhạc cụ nào đó mới được ghi điểm

Linh Vũ ngược nhìn sân khấu đang náo nhiệt, trên bục là một nữ sinh đáng người thanh thuần trên tay cô ta là một cái guitar fender fa

Ngọc Khiết bắt đầu gảy đàn, bài cô ta chuẩn bị là bài 'Ngược Lại' của Mã Ngâm Ngâm

'Luôn muốn có thể thông qua đôi mắt anh'

'Đi tìm kiếm sự ngang ngược trước kia của bản thân'

'Không hề nghĩ đến thế nhưng lại lạc vào'

'...'

Giọng hát ôn dịu cùng với tiếng guitar phát ra mặc dù cách gảy guitar vẫn còn lỗi nhưng ai quan tâm chứ hát hay là được rồi

Rất nhanh mọi người đều chìm đắm trong ca khúc kể cả Linh Vũ

Cô phải công nhận mỗi lần nữ chính lên sân khấu là phải có hào quang ánh sáng

Lộng lẫy đến chói mắt!

"Bạn học Đám có thấy Từ Minh Triệt anh ta đâu không? Sắp tới phiên biểu diễn rồi mà vẫn không thấy " Một nam sinh đeo kính hốt hoảng nói

"Làm sao tôi biết được " Linh Vũ vẫn nhìn lên sân khấu không để tâm tới nam sinh

Nếu như anh ta đã không muốn thì thôi ép làm gì nữa.

"Tiếc thật! Tôi nghe nói nếu được giải nhất thì sẽ có một chuyến đi chơi " Một nữ sinh bên cạnh nuối tiếc

Linh Vũ: "... " Thì ra mấy người chỉ lo không được đi chơi

Màn biểu diễn của Ngọc Khiết kết thúc, ai nấy cũng vỗ tay nhiệt tình mặc dù guitar vẫn còn lỗi

"Và tiếp theo là người đại diện lớp E lên biểu diễn " MC ra thông báo

Một lúc sau

Minh Triệt chậm rãi cầm chiếc đàn guitar đi lên sân khấu, sắc mặt không được tốt cho lắm

"Anh ta...chẳng phải là thành viên cũ của 4S sao? "

"Là cái người hay gây gỗ, phá hoại đó sao? "

"Không biết lại phải nghe tiếng hét chói tai đó hay không haha.... "

Nhiều lời bàn tán vang lên tất cả đều là không tốt, Minh Triệt biết nhưng nhin xuống

Tiến tới micro, ngồi xuống đặt guitar lên rồi rũ mắt gây một âm làm mọi người chú ý vào

Thấy không còn ồn ào nữa Minh Triệt bắt đầu gảy tiếp, giọng hát đã khá lâu không được cất vang lên

'Cảm giác quen thuộc lẫn lộn'

'Những câu chuyện cũ kỹ lặp lại'

'Tất cả chỉ là hoài niệm'

'... '

"Đây chẳng phải là bài Trống Rỗng sao? "

"Anh ta hát cũng hay đấy chứ! "

Mặc dù ghét cũng phải công nhận!

Linh Vũ ngạc nhiên ngược mắt nhìn

Anh ta...thật sự hát bài đó

'Một năm anh sống mơ mơ màng màng'

'Một năm qua anh chẳng có gì đổi khác'

'Sau khi em đi thế giới của anh

Trống rỗng biết bao'

'... '

Mọi người cầm nín không thể nói gì thêm nữa, Không biết từ anti có thể trở thành fan được không

'Chẳng sao đâu dù lòng càng đau thêm'

Bỗng một dây đàn bị đứt, thân thể Minh Triệt cứng đờ

"Làm sao anh ta dừng lại vậy? "

"Hay là quên lời? "

Ở bên khác

"Tuấn Lăng à cậu chơi ác quá đấy " Hạo Hiên cười đùa nói

"Ai quan tâm chứ! " Tuấn Lăng nhếch môi dựa lưng vào tường

Để xem người sẽ làm gì tiếp!

Tiếng guitar khác tiếp tục vang lên ở đằng sau sân khấu đang bước tới gần

'Mơ mơ màng màng trải qua một năm như thế'

'Dường như cũng chẳng gì thay đổi'

'Thế giới của em sau khi anh đi'

Chỉ còn lại trống rỗng'

Một giọng nữ nhẹ nhàng vang có chút thần bí, có chút non nớt, có chút trầm...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

'Đêm hay ngày đều là giá lạnh bao vây'

'Đau thương đến em chưa từng chối từ'

'Cũng chỉ là trống rỗng'

Mọi người và Minh Triệt kinh ngạc quay ra phía sau

Nữ sinh xinh đẹp rất có khí thế, guitar đeo ở trên ngực một tay tinh xảo gảy, tay cầm micro hát

"Đàm...Linh Vũ? Tại sao lại là cô ta? "

"Cái này là hát song ca sao? Cuộc thi hát đơn cơ mà?! "

"Đềuu cũng hay đấy chứ "

Linh Vũ lấy ghế ngồi bên cạnh Minh Triệt tiếp tục gảy đàn

"nhóc... " Minh Triệt vẫn chưa hết sững sờ

"Anh tiếp tục hát tôi sẽ gảy đàn " Linh Vũ nhỏ giọng

Trong lòng Minh Triệt có một cỗ xao động

"Cảm ơn... "

'Ngày hay đêm anh cũng không biết được'

'Anh vẫn luôn đón nhận những nỗi đau thương'

'Dù sao trong em cũng chỉ là những mảnh vô hồn'

Tất cả đều bị chìm đắm bởi hai người trên sân khấu, giọng hát cảm xúc đến nghẹt thở

Là Từ Minh Triệt hay gây gỗ đây sao?

Không thể nào!

Là Đàm Linh Vũ kẻ bám đuôi đây sao?

Không thể nào!

Trên sân khấu hoàn toàn là một người khác! Bọn họ là bị lừa rồi!

'Chẳng hề gì, nếu đau càng thêm đau_ '

Màn biểu diễn kết thúc mọi người hô hào nhiệt tình

"Aaa...! Tiếp! Tôi muốn tiếp! "

"Mặc dù không muốn công nhận nhưng họ phải nói là rất tuyệt! "

"Nữa deeeee "

Tuấn Lãng đứng ở phía dưới đen mặt lại, siết chặt tay

"Tại sao lại là cô ta nữa! "

"Lãng ca~ "Ngọc Khiết mặt buồn thiu ôm cây đàn guitar đi đến

"Không sao, em đã làm rất tốt " Tuấn Lãng an ủi Ngọc Khiết

"Bọn họ phạm luật hát hai người chắc chắn sẽ không được giải đâu "

...

Linh Vũ và Minh Triệt xuống sân khấu thì gặp phải Ngọc Khiết và ba nam chủ

"Linh Vũ không ngờ cô lại có thể hát được đến thế " Tuấn Lãng bắt đầu chiều lấy lòng quên mất Ngọc Khiết đang khó chịu ở phía sau

"À...cũng đâu giống ai kia đánh guitar mà cũng sai nốt " Linh Vũ liếc về phía Ngọc Khiết bị bỏ quên ở phía sau

"phụt..ha..ha... " Minh Triệt bíp miệng nhin cười

Ngọc Khiết mặt đen như đất nồi

"Thì sao chứ! Cô ấy chỉ mới tập thôi mà! " Đức Thành lên tiếng bênh vực

"Tôi cũng mới tập đấy! Mà có sai nốt nào đâu " Linh Vũ nhếch môi khiêu khích

"Thôi bỏ đi " Tuấn Lãng phát tay

"Để xem ai mới là người đứng đầu "

"Được thôi. Tôi cũng rất mong chờ " Linh Vũ mạnh miệng cùng Minh Triệt lướt đi

Tới phòng chờ

"Nhóc đúng là vị cứu tinh của ta đấy " Minh Triệt tán thưởng xoa đầu Linh Vũ khiến tóc cô rối bời

"Lão đại...có phải anh quên cái gì rồi không? " Linh Vũ vuốt lại mái tóc

"hửm? Quên gì? "

"Trả tôi tiền hát thuê đi, cả tiền bảo kê nữa " Linh Vũ mặt lạnh chia tay

Minh Triệt: "... "

Ta muốn rút lại những gì mình vừa nói

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

(Tôi đang nốt chương này, sáng mai đi học)

" Bọn này đã bị hai người thuyết phục rồi. " Giọng của hai anh em nhà Dư vang lên

Linh Vũ quay đầu lại

Dư Nghị liền trốn đằng sau Dư Tịch

Linh Vũ: "... " Ta đáng sợ vậy sao?

" Vậy mấy người đồng ý gia nhập nhóm rồi? "

Dư Tịch và Dư Nghị gật đầu " Mặc dù kỹ năng của bọn tôi không được tốt lắm nhưng có thể giúp "

" Mà...mấy người tại sao muốn lập nhóm vậy? " Dư Nghị tò mò hỏi

" Sắp tới có một sự kiện nhóm, bọn 4S đang giữ một thứ vật quan trọng của ba mẹ tôi để lại...Thắng bọn họ tôi mới có thể lấy lại nó " Minh Triệt lạnh giọng nói

" Thật hả? Không ngờ đám 4S lại xấu tính đến vậy! " Dư Tịch tức giận

" Anh đã chọc gì họ sao? " Dư Nghị hỏi

Minh Triệt lắc đầu " Là bọn chúng ghen tị với nhan sắc của tôi "

Linh Vũ: "... "

Dư Tịch: "... "

Dư Nghị: "... "

Đùa! Nghiêm Trọng Vậy Sao?!

Mà anh cũng tự luyện VCL!

Thấy ba người đứng cách xa nhìn mình khinh bỉ

Minh Triệt: "... "

Nhìn cái gì!?

Bộ mấy người cũng ghen tị với tôi sao?

" Và tiếp theo là phần trao giải, mời tất cả thí sinh lên sân khấu " Bên ngoài MC cầm micro thông báo

" Chúc anh may mắn " Linh Vũ đẩy nhẹ Minh Triệt

" Nếu có thua tôi sẽ húng hộ~" Cô tươi cười nói

Minh Triệt: Đừng có nói mấy lời xui xẻo thế chứ!

Tất cả đứng xếp hàng ngang trên sân khấu, Ngọc Khiết đứng cạnh Minh Triệt cô ta muốn tiến lại gần hắn nhưng Minh Triệt lại nhiu mày tránh xa cô ta

" Từ đàn anh... " Ngọc Khiết nhỏ giọng

" Cút ra xa đi! Chỗ cô ở đằng kia kìa! " Minh Triệt dữ dằn nói

Ngọc Khiết về mặt buồn bã đứng cách ra

" Giải thứ 3 thuộc về XXX ở lớp C "

" Giải thứ nhì của Suz lớp B "

" Và giải nhất.... "

" Là Ngọc Khiết của lớp A "

Mọi người hô hào chúc mừng, ba người Hạo Hiên, Tuấn Lăng, Đức Thành thay phiên nhau lên trao quà cho Ngọc Khiết

" Aaa...thật ghen tị! "

" Tớ cũng muốn được các nam thần tặng quà "

Các fan nữ kêu gào trái tim như bị đổ vỡ

" Khoan đã mọi người! Chúng ta còn có một thí sinh đồng giải " MC vội vàng nói

" Há? Từ trước đến nay làm gì có đồng giải chứ "

" Đúng là như vậy nhưng ban giám khảo đã quyết định có thêm một giải nhất nữa... "

Ngọc Khiết tối sầm mặt siết chặt tấm bảng trên tay

"...thuộc về Từ Minh Triệt ở lớp E "

Mọi người lại một phen nhốn nháo có người phản đối, có người công nhận nhưng không nói gì. Bọn Tuấn Lăng kinh ngạc

" Phạm luật! Bên lớp đó có hai người! "

" Không được tính "

MC vội vàng lên tiếng giải thích

" Đúng là lớp E đã vi phạm số người thể nhưng mà màn biểu diễn rất được mọi người công nhận. Còn thí sinh Ngọc Khiết thì bị sai lỗi guitar lên...ban giám khảo đã rất đắn đo với quyết định này "

Mọi người cảm nín không thể nói gì thêm

" Chúc mừng...Từ đàn anh " Ngọc Khiết lễ phép muốn bắt tay với Minh Triệt

" Ủ " Minh Triệt lạnh giọng không thèm liếc lấy một cái

Ngọc Khiết bị què thu tay lại

...

Minh Triệt lấy được huy chương liền đi xuống sân khấu

" Có phải nhóc làm gì rồi không làm sao lại có hai giải nhất "

Linh Vũ: "... "

Có nên nói với anh ta là mình mua chuộc giám khảo luôn rồi không?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

(Su: Mọi người cứ tiếp tục bại gia phiếu vào tôi đi ~><~)

Phần thưởng dành cho người được giải nhất đó là...Một chuyến đi biển 2 ngày 1 đêm cho cả lớp

Vì lớp A và E cùng giải lên sẽ đi chung cùng nhau.

Có hai chiếc xe khách được cử đến, lớp A và E đi xe riêng biệt với nhau. Xe sẽ đỗ trước gần nhà những học viên nếu có thể

Mình Triệt nhăn mặt có chút khó chịu khi phải ngồi ô tô

" Từ... Từ đàn anh...em có thể ngồi đây chứ? " Một nữ sinh ngượng ngừng nói

Chỉ vào cái ghế trống bên cạnh Minh Triệt

Cô gái này thật ra đã thích Minh Triệt từ lâu nhưng vì thấy tai tiếng anh ta không được tốt lên đã giữ kín cho tới bây giờ

" Chỗ này có người rồi! " Minh Triệt lạnh giọng

" Nhưng mà... "

" Bác tài tốt ghê trở xe đón tận nơi luôn " Linh Vũ vui vẻ bước lên xe nịnh bợ nói

" Không có gì, chỗ này cũng vắng đậu được xe mà " Bác tài cười cười

" Ồ... " Linh Vũ ngó nghiêng tìm chỗ

" Bên này! " Minh Triệt đánh giọng lên tiếng

Linh Vũ đi tới chỗ Minh Triệt có nữ sinh đang đứng

" Bạn học này có thể tránh ra một chút được không? " Linh Vũ mỉm cười

" a...À...được... " Nữ sinh đỏ mặt rời đi

Linh Vũ đặt balo ngồi thụp xuống ghế ngáp dài

" Buồn ngủ chết được! Cảm ơn lão đại đã giữ chỗ giùm.. "

Nói rồi liền dựa vào vai Minh Triệt ngủ tiếp

Minh Triệt: "... " Khở ghê!

Khoan đã...

Lão tử trở lên dễ dãi như vậy từ bao giờ?!

Cảm giác giống như trở thành một bà mẹ vậy!

" này... " Minh Triệt nhăn mặt muốn gọi Linh Vũ dậy nhưng thấy cô đang ngủ ngon lành liền không lỡ

Nữ tử làn da trắng nhợt, lông mày dài nhắm chặt, khuôn mặt nhỏ nhắn dựa vào vai hắn có vài đoạn tóc rũ xuống, môi mỏng thở ra hơi nhẹ đều đều

Trông khá là một mồi

Không biết tìm làm sao đập nhanh, Minh Triệt đưa tay chạm nhẹ vào má Linh Vũ rồi giật mình rút tay lại

Mình bị sao vậy chứ?!

Minh Triệt tai trở lên đỏ bừng chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ

Không thể tin được là mình có cảm giác với cô gái này...

Lão tử là bị trúng bùa rồi!

...

Linh Vũ ngủ một giấc dài cho đến khi ô tô dừng xe đến nơi, đỗ trước một cái nhà nghỉ gần ven biển

" Oáp " Linh Vũ lười biếng vươn vai

" Biển đúng là đẹp thật đúng không lão đại! " Cô quay sang Minh Triệt đứng phía sau

" À...ừ... "

Linh Vũ: "... " Anh ta bị làm sao vậy?

Chiếc xe khách thứ hai đổ xuống, lần lượt đám nhân vật chính bước ra

Cả đám người trừng to mắt nhìn nhau nhưng không nói gì, đám 4S chạy đến chỗ biển bắt đầu ngắm rồi cười đùa vui vẻ

Linh Vũ: "... " Một câu khiêu khích cũng không có?!

Chán thật!

Đánh mĩa nhau đi!

Cô liếc mắt nhìn một lũ trâu đang tung nước đùa nhau ngoài biển, đám nữ sinh liền bị ước hết áo

Cô rũ mắt nhìn xuống ngực mình...

Xuống biển thì làm sao độn đây?

Aizz...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

(Cảm ơn tất cả bà con đã ném phiếu tôi lên Top rồi hihi~ Hãy cứ tiếp tục chọi phiếu vào tôi nhé những thần tài chọi phiếu)

Linh Vũ cầm chìa khóa phòng trên tay, mỗi phòng có ba người được sắp xếp hỗn độn

Hiện tại cô đang đứng trước phòng 341, bên cạnh là hai người Ngọc Khiết và nữ phụ hai Như Mỹ

Không biết là do cô xui hay là nữ chính Ngọc Khiết xui đây haizz...

Như Mỹ - Cô ta cũng là nữ phụ, yêu đơn phương nam chủ Đức Thành nhưng chưa bao giờ được đáp lại tình cảm

Chuyên gia ganh đua với nguyên chủ 'Đàm Linh Vũ', khi biết được sự thật Đức Thành thích Ngọc Khiết thì mù quáng giúp anh ta hết mực và chẳng nhận lại được gì

Linh Vũ thầm đỡ trán

Tình yêu đúng là một thứ thuốc độc không có lời giải. Muốn loại bỏ được nó thì phải sa vào một tình yêu mới

" Cô đứng đực như vậy làm gì? Còn không mau mở cửa phòng? " Như Mỹ đánh đá khoay tay trước ngực

" Tôi không phải người hầu của cô, muốn thì tự mở " Linh Vũ ném chùm chìa khóa vào ngực Như Mỹ

" Cô...! " Như Mỹ tức giận nắm chặt chiếc chìa khóa

" Thôi để mình mở cho "

Ngọc Khiết cảm thấy tình hình không ổn lấy lại chìa khóa trong tay Như Mỹ lục đục một lúc mới mở được phòng

Linh Vũ: "... " Không thể nói với họ là mình không biết cách mở

Căn phòng này phải nói là rất rộng, có ba chiếc giường riêng biệt khá là thoải mái

" Đây giẻ rách cô nằm đâu? " Như Mỹ quay sang hỏi Ngọc Khiết

Cái biệt danh 'giẻ rách' này là Như Mỹ tùy tiện đặt cho Ngọc Khiết vì cô ta khá khinh thường người nghèo nhưng cô ta không biết điều này làm nam chủ Đức Thành ghét cô ta hơn

"Tôi nằm đâu cũng được " Ngọc Khiết mặc dù khó chịu nhưng vẫn mỉm cười

"Vậy cô qua bên đó " Như Mỹ chỉ qua chiếc giường màu trắng gần với nhà vệ sinh

"Àn " Ngọc Khiết cứng nhắc gật đầu đi qua

"Này! Kê bằm đuôi cô nằm ở đâu? " Đến lượt Như Mỹ quay sang Linh Vũ

"Tôi sẽ nằm ở chỗ cô thích nhất " Linh Vũ chỉ vào chiếc giường màu xanh lá kia

"Không được! Chỗ đó là của tôi! " Như Mỹ nhanh chóng nhảy và nằm dài lên chiếc giường

Linh Vũ: "... " Trước giờ tôi chưa thấy ai thần kinh như cô đấy

Linh Vũ xoay người bỏ mặc Như Mỹ làm trò trên giường, đi đến chiếc giường màu đen gần với cửa sổ

Thật ra cô thích chỗ này hơn cơ!

Chỉ là muốn trêu cô ta một chút...

Ai ngờ cô ta còn dở hơi hơn cả cô

Thật báỉ phục!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29

"này kê bằm đuôi, người đổi mục tiêu mới rồi sao? " Như Mỹ nằm sấp chống cằm ở trên giường

Linh Vũ không liếc đến cô ta một cái, tập trung nằm dán mắt chơi game

"Cô ít nói đi sẽ gãy hơn đấy " Linh Vũ vừa chơi game vừa trả lời

"Ý người nói ta béo sao! " Như Mỹ tức giận

"Tự nhìn tự nhận xét "

Như Mỹ: "... "

"Mọi người à, mau chuẩn bị áo tắm để xuống biển chơi đi " Một giọng nói được vang từ loa phát thanh bên ngoài

Linh Vũ bị giọng nói làm cho trượt tay rơi cái điện thoại vào mặt

"...ạch... "

"haha...đáng đời... " Như Mỹ bật cười chế giễu

Linh Vũ: "... " Người nhớ đấy!

Ở ngoài bãi biển

Có rất nhiều 'cực phẩm' ở ngoài đó, nữ sinh bây giờ đều mặc một bộ đồ bơi hai mảnh đầy đủ màu sắc lung linh, rực rỡ để khoe số đo chuẩn.

Nữ chủ Ngọc Khiết cũng không ngoại lệ, cô ta dáng người vừa đủ, mặc một bộ bikini hai mảnh màu trắng có thêm họa tiết hoa hồng rất nổi bật

Ba nam chủ kia thì mỗi người một chiếc quần đùi nhưng để lộ phần trên rắn chắc không biết bao nhiêu em gái phải đổ máu

Trước mặt cô là Như Mỹ, cô ta cột tóc đuôi ngựa và mặc một cái bikini màu đen trông rất 'ngon'

" Cái đêch...Linh Vũ ngơoi mặc cái quỹ gì vậy? " Như Mỹ giật giật khóe môi

Linh Vũ hôm nay thật ra mặc một chiếc áo bơi trường nhưng lại khoác thêm một chiếc áo choàng màu trắng qua mông kín mít ở bên ngoài làm người ta không thể nhìn thấy áo bơi của cô

Đeo thêm một quả kính dâm màu đen và một đôi dép tông nữa khiến ít ai nhận ra cô

Như Mỹ cô ta nhận ra cũng tài thật. Chẳng lẽ cô ta thâm mền cô sao?

" Mặc như vậy để chống nắng ấy mà " Linh Vũ bình thản nói

Lúc này ở trước cửa phòng cô có gặp qua Minh Triệt

Anh ta đưa cho cô chiếc áo khoác này và nói

'Nếu không muốn bị nướng thành vịt quay thì mặc vào! Cắm bỏ ra đây! '

Rồi anh ta tròng mắt bỏ đi luôn. Nghe nói có người nhờ anh ta biểu diễn hát ở đâu đó

Nghĩ lại thì thấy anh ta cũng tốt bụng cho miễn phí cái áo khoác luôn

Dù sao cô không có dự tính xuống biển vì..

Cỡ A sẽ bị cười chết!

Linh Vũ ngồi ở trên bờ xây lâu đài cát, mặc kệ đám người nhìn cô kì quái

" Bạn học Đàm...có thấy Từ đàn anh đâu không? " Ngọc Khiết chạy tới hỏi cô

" Tìm anh ta làm gì? " Linh Vũ tiếp tục nghịch cát

" à...Tớ...có chút việc muốn nói với anh ấy " Ngọc Khiết đan xen tay vào nhau mắt đảo đi đảo lại

" Thật tiếc là tôi không biết anh ta ở đâu cả "

Thật sự đúng là như vậy, anh ta đâu có nói rõ địa điểm cho cô đâu

" a... " Ngọc Khiết tiếc nuối

" Nè nè các cậu biết gì chưa? Có một tiết mục ca hát ở ngoài biển đó "

" Nghe nói có rất nhiều trai đẹp được mời đây! "

" Thật hả? Đi xem xem "

Đám nữ sinh kéo nhau đến cái bụi sân khấu bằng gỗ trên cát cách đó không xa

" Bạn học Đàm...chúng ta thử đến đó được không? " Ngọc Khiết mở lời

Linh Vũ: "..."

Ngơoi không thấy ta đang xây dở lâu đài cát sao?!

Lỡ nó bị giẫm thì sao???

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

Tại tiết mục hát trên bãi biển

Ở hàng ghế chờ

Nam từ ngồi ngồi hàng đầu ánh mắt trầm nhìn chiếc guitar trên tay, cẩn thận điều chỉnh lại nó

" Từ thiếu à...cậu nếu chưa hát được thì...không cần phải.... " Một người đàn ông trung niên mặc vest quần gia đứng bên cạnh Minh Triệt nhỏ giọng

" Không sao, tôi hát được. "

" Đến lúc đó bọn họ sẽ phải công nhận tôi.. " Minh Triệt nhỏ giọng tay vuốt nhẹ cây guitar

" Chúc cậu may mắn " Người đàn ông trung niên mỉm cười

Minh Triệt hít một hơi, đi lên sân khấu gỗ. Như thường lệ Minh Triệt vẫn mặc một cái áo phông bên ngoài là một cái áo trắng và quần đùi

" A...chàng trai trẻ đó thật đẹp quá đi "

" Trông quen quá! "

" A! Chẳng phải Từ Minh Triệt của trường ta đây sao? "

Tất cả những người đứng phía dưới, một nửa là học sinh lớp A và E còn đa số còn lại đều là người ngoài biển đến xem

Linh Vũ đứng dưới sân khấu nhận ra cây đàn Guitar Acoustic mà tuần trước cô mua cho anh ta

Lúc đầu anh ta còn cự tuyệt không nhận còn không thấy anh ta mang nó theo bao giờ

Cô còn tưởng anh ta không thích vậy mà...

Anh coi trọng nó như vậy làm gì chứ

" Chào, tôi là Từ Minh Triệt người sẽ mở đầu cho chương trình tiệc bãi biển và sau đây là một bài mọi người rất quen thuộc 'Tất cả đều là em' "

Minh Triệt nói xong, tất cả những người đứng xem đều vỗ tay rất nhiệt tình

Minh Triệt liếc một vòng quay đám người liền nhìn thấy Linh Vũ vẫn đang bịt đồ kín mít ở trong đám đó

" Lão Đại!...Cố Lênnn! " Linh Vũ cổ vũ múa may cổ vũ nhiệt tình

Hãy thử tưởng tượng cảnh một con chùm áo khoác che hết móng cộng thêm đeo một quả kính dâm và một đôi dép tông quay cuồng trên bãi cát thì như thế nào

Minh Triệt thầm đỡ trán: "... " Nó bình thường một chút là mình vui rồi

Không thể tin được là lão từ muốn cắt nó đi làm của riêng..

Minh Triệt nhanh chóng bỏ qua những ý nghĩ đó, tay bắt đầu gảy đàn vang lên những âm thanh mở đầu

Linh Vũ ngừng cổ vũ và bình thường trở lại trầm mặc nhìn lên sân khấu

Nếu nhớ không lầm bài này sẽ có rap không biết anh ta có làm được không

Dù sao cũng cùng giống loài phản diện cô cũng có chút lo cho anh ta

'Trong mắt anh đều là em'

'Em có biết những điều ngọt ngào của anh nghĩa là'

'Nói chuyện cùng em, anh vui vô cùng'

'Chúng ta cùng nhau dắt tay đi du lịch'

Giọng hát trầm ấm của Minh Triệt vang lên, mọi người rất nhanh bị cuốn vào mong chờ tới phần rap

'Nhớ cuộc nói chuyện của anh và em'

'It's game be like ride or die baby'

'Thích cơ thể, tính cách, đôi mắt của em'

'Thành phố có em đều dẫn mỹ diệu'

Phải nói Minh Triệt rap cũng rất được, nhưng không hiểu sao Linh Vũ cảm thấy có gì đó không ổn

...

(Mã mời của tôi: 25281) Rất dễ nhớ mà đúng không?)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31

'Nếu em hiểu được tâm hồn đầy luyến tiếc'

Linh Vũ cảm nhận được giọng của Minh Triệt có chút xuống dốc. Mồ hôi Minh Triệt nhỏ xuống cảm thấy có chút khó thở

Cô ngó quanh thấy bên cạnh mình có một chị gái trên tay cầm loa phát thanh

" này! chị gì đó ơi cho em mượn cái loa một chút " Linh Vũ giật lấy cái loa phát thanh

Hít một hơi thật sâu rồi nói to và cái loa cầm tay

" Lão Đại!...I Love You!! "

Mọi người ở gần đó đều phải bịt tai, âm thanh của cái loa quá lớn. Minh Triệt nghe xong câu này như bị chập dây thần kinh đứng sững sờ

" Cái gì vậy? Fan cuồng sao? "

" Thở lộ ngay tại đây sao? Bộ không biết xấu hổ à? "

" Làm cậu ta giật mình ngừng lại rồi kìa "

Nhiều người lên tiếng ồn ào phán trách. Ngọc Khiết kinh ngạc nhìn Linh Vũ đứng bên cạnh mình

Nữ tử vừa thở lộ một câu bằng tiếng anh nhưng khuôn mặt không có bất kỳ cảm xúc gì, môi mỏng từ từ cong lên mỉm cười với người đang sững sờ trên sân khấu

Minh Triệt dường như đã hiểu được ý đồ của Linh Vũ, nhếch miệng cười lại với cô

Tay lại tiếp tục gảy đàn làm mọi người một lần nữa chú ý đến

Hắn hiểu Linh Vũ làm vậy là để đánh lạc hướng mọi người giúp hắn ổn định lại giọng chứ không còn ý gì khác

Nhưng không hiểu sao trong lòng lại có một chút nuối tiếc...giống như từ sâu trong thâm tâm muốn biến câu nói kia trở thành sự thật

Minh Triệt lược bỏ bớt những câu trước đó tiếp tục ca hát

'Em biết đó, tất cả đều là em'

'Hãy để anh đưa em đi'

'...'

Linh Vũ thở ra một hơi nhẹ nhõm trả lại cái loa cho chị gái bên cạnh

" Bạn học Đàm...cậu thích Từ đàn anh sao? " Ngọc Khiết nhỏ giọng hỏi

Linh Vũ trầm mặc một lúc

Thích? Có ăn được không?

" Cô cứ cho là vậy đi " Linh Vũ xoay người rời khỏi đám người

Cô còn phải đi xây tiếp cái lâu đài cát a~

Ngọc Khiết nhếch miệng nhìn bóng lưng Linh Vũ rời đi

...

Buổi biểu diễn kết thúc

Minh Triệt dựa lưng ngồi nghỉ trên ghế ở bờ biển

" Từ đàn anh...uống chút nước đi " Ngọc Khiết mỉm cười đi đến đưa chai nước tới trước mặt Minh Triệt

" Tôi không khát " Minh Triệt lạnh giọng không nhìn về phía cô ta một cái

" Thật ra thì ngay từ đầu em đã biết Từ đàn anh không giống trong lời đồn. Anh là một người rất tốt bụng mà phải không? " Ngọc Khiết ôn hòa nói

" Tôi là một người rất tốt bụng cho đến khi gia nhập vào đám 4S mấy người thì tôi đã hóa đen "

Ngọc Khiết cứng họng, cô ta thật sự không hề biết nhóm 4S khi xưa đã xảy ra chuyện gì

" Anh...có thể kể cho em chuyện gì đã xảy ra được không? " Ngọc Khiết dùng ánh mắt kiên định

Hì vọng cô ta sẽ có thể giải quyết vướng mắc trong lòng Minh Triệt

" Vậy cô nói tôi nghe nó đang ở đâu? "

" Nó? " Ngọc Khiết đỏ mặt hỏi dự cảm không lành

" Là Linh Vũ. Lúc nãy tôi thấy cô đứng với nó mà phải không? " Minh Triệt trừng lạnh

" Con nhóc đó đâu rồi? "

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32

" Nó đâu? " Minh Triệt lặp lại câu hỏi

" Em...thật sự không biết. Chắc là cậu ấy ra bãi cát rồi.. "

" Đã một lúc lúc lâu rồi sao vẫn còn chưa quay lại? "

" Em thật sự không biết mà "

Minh Triệt nhíu mày trước giờ chưa ai có thể qua mắt được hẳn đừng nói đến cô gái dở diễn này

" Tôi nhắc lại lần nữa nếu như cô không nói...tôi sẽ cho mọi người biết ba cô là một tên trộm " Minh Triệt gằn giọng

" Tại sao...anh... " Ngọc Khiết kinh ngạc

" Không có bất cứ thứ gì là tôi không biết "

Ngọc Khiết trầm mặc một lúc

" Lúc nãy thật ra...tôi thấy cậu ấy gặp một nữ sinh hai người họ nói gì đó rồi liền đi đâu mất rồi... "

" Hướng nào!? "

"...là bên kia "

"..."

Vài phút trước

Linh Vũ bị đi lạc, bất ngờ gặp được nữ sinh lần trước ở trên xe khách cổ tiếp cận Minh Triệt

Cô ta dẫn cô đi tới một nơi vào đó ở vách núi quay lại thì không còn thấy cô ta đâu

Bất chợt một cánh tay nào đó đẩy cô xuống vực...May mắn là không bị ngã xuống nước

Đau...

Linh Vũ rũ mắt nhìn mắt cá chân mình đang chảy máu

Vậy là mình sắp chết rồi sao?

Nhưng vẫn chưa tạm biệt mọi người nữa mà...

Cô ngước mắt nhìn bầu trời đang tối dần, ánh mắt liền trở lên thâm trầm hơn

Đây là lần đầu tiên cô cảm thấy tiếc nuối đến như vậy

Mọi người ở đây đều khác với thế giới hiện tại...

Họ rất hòa đồng

"Này cô bé sao lại ngồi ngấm cảnh dưới đó vậy? Nguy hiểm lắm đó! Để bác gọi Người vớt lên cho " Một vị đàn ông trung niên ngó đầu xuống

Linh Vũ: "..."

Không ngờ mình lại may mắn như vậy

Chẳng lẽ mình đã biến thành nữ chính trong một cuốn tiểu thuyết nữ phụ?

Không muốn đâu! Nếu những hành động ngớ ngẩn ấy bị người khác biết thì xấu hổ chết!

(Suzur: Nó thính vl)

Linh Vũ nhanh chóng được người ta vớt lên, băng bó lại cái chân què...à không đến nỗi đấy chỉ là bị rách da

Minh Triệt về mặt hốt hoảng cũng vừa kịp đi đến, anh ta liền cõng cô trở về

"Nhóc có biết ai đẩy mình xuống vực không?! Ta thề là sẽ thay nhóc trả thù " Giọng nói Minh Triệt thập phân tức giận

"Không biết nhưng...tôi có thể đoán ra ai là kẻ chủ mưu..."

Thật ra lúc đầu cô có hơi nghi ngờ nữ sinh đó nhưng với tính cách của cô ta chắc chắn là bị người ta xúi dại rồi

...

Ở một nơi nào đó trong thế giới thực tại

Một thanh niên khuôn mặt cực kỳ đẹp nằm trên chiếc giường của phòng bệnh, bên cạnh là một nữ người hầu

Cánh cửa phòng mở ra là một vị đàn ông trung niên mặc bộ đồ quản gia

"Tứ thiếu gia vẫn chưa tỉnh sao? " Người quản gia thấp giọng hỏi

Nữ người hầu nhẹ lắc đầu

"Lúc này tôi có thấy cậu ấy nhúc nhích "

"Vậy là thế giới trong mộng của cậu ấy có vấn đề gì rồi...có lẽ cậu ấy sẽ nhanh chóng tỉnh lại thôi "

Người nằm trên giường là Tứ gia mà bọn họ nói, anh ta đã hôn mê hơn 1 tháng và chưa có dấu hiệu tỉnh lại. Bác sĩ nói anh ta đang bị mắc kẹt trong mộng tượng tự như thế giới thật mà anh ta tưởng tượng ra

Nếu anh ta thỏa mãn trong thế giới đó thì nguy cơ tỉnh lại sẽ rất thấp. Còn nếu anh ta cảm thấy đau khổ, tuyệt vọng trong thế giới đó thì sẽ xảy ra hai

trường hợp. Một là sẽ mãi mãi mắc kẹt trong đó, Hai là tự tìm lấy đường giải thoát ra khỏi thế giới đó

" Có thể tỉnh lại hay không thì phải nhờ vào ý thức của thiếu gia định đoạt "

(Bộ này tùy hứng lên tôi lái kinh thật)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

(Đừng lo vì thế giới thật và thế giới hiện tại đều là thật chỉ là hai đường kẻ song song mà thôi)

Tối đến

Linh Vũ đứng canh ở trước cửa phòng nữ sinh kia. Nữ sinh đó thấy Linh Vũ thì sắc mặt trở lên tái nhợt

" Bạn học này, chúng ta nói chuyện một chút được chứ? " Linh Vũ mỉm cười hiền từ

" Cậu...làm sao...? " Nữ sinh sợ hãi lùi lại

" Không cần sợ hãi đến vậy...tớ chỉ hỏi cậu vài câu thôi. Được mà phải không? "

Nữ sinh nuốt một ngụm khí lạnh

Một lát sau

" Đừng! Đừng lại đừng nhồi nhét cho tôi mấy thứ đó nữa...Tôi kẻ mà! " Nữ sinh mặt mày trở lên đỏ bừng liên tục lắc đầu

" Nói đi nếu không...phù... " Linh Vũ thổi một hơi vào tai nữ sinh

Nữ sinh rùng mình bịt tai nép vào tường

" Thật sự...là...là...bạn học Ngọc Khiết bảo tôi làm vậy chứ tôi không dám làm gì hết! " Đầu óc nữ sinh quay cuồng

Linh Vũ ngồi xổm trước mặt nữ sinh " Cô ta có uy hiếp gì cô không? "

" Không! Không có! Cô ấy chỉ nói tôi làm vậy để giải thoát cho Từ đàn anh thôi "

Linh Vũ: "... " Giải thoát anh ta khỏi mình? Ý gì vậy?

Quả nhiên nữ chính và nữ phụ chưa bao giờ hòa thuận được với nhau (ngoại trừ bách hợp và các thể loại khác)

Linh Vũ chậm rãi đứng dậy

" Giờ cậu có thể về phòng được rồi. Chuyện hôm nay nếu cậu nói ra thì..."

Nhìn cửa miệng của Linh Vũ mặt nữ sinh liền trở lên đỏ ửng

" Mình biết rồi! Biết rồi! Đừng nói nữa! "

Nữ sinh nhanh chóng đứng dậy chạy tuốt mạng

Cô ta quả nhiên là biến thái!

Linh Vũ: "... "

...

11:00

Nhà trường tổ chức một buổi thám hiểm vào ban đêm dành cho hai lớp E và A.

Bọn họ đã phân ra làm hai nhóm một nhóm sẽ đóng giả ma và ẩn trốn một nơi bất kỳ, một nhóm sẽ làm đội thám hiểm đi vào trong rừng và tìm được đích thì họ sẽ thắng

Linh Vũ mặc dù bị trọng thương nhưng vẫn muốn tham gia cuộc chơi này

Mục đích của cô là đóng giả làm ma để đi dọa nữ chính Ngọc Khiết

Còn Minh Triệt anh ta thì từ lúc trở về phòng đã không thấy lỗ mặt ra nữa, dù có gọi hét hơi cũng chẳng thấy anh ta mở cửa. Nhiều lúc còn cảm thấy anh ta bí ẩn hơn cả cô

Nhưng chắc là cả ngày hôm nay anh ta mệt rồi

"Bạn học Đàm...cậu đóng giả làm Annabella sao?" Một nam sinh giả trang quý đứng bên cạnh hỏi

"Đúng vậy! Giống không?" Linh Vũ toe toét cười

Nam sinh: "... " Làm ơn đừng cười nữa

Tôi đứng cạnh còn cảm thấy ớn lạnh nữa là...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34

Tiếp theo là nhóm của Ngọc Khiết, Tuấn Lăng, Hạo Hiên và Đức Thành đi cùng nhau

Linh Vũ nhếch miệng cười

Thật tốt! Ta sẽ cho các người thưởng thức cảnh đẹp cùng nhau

" này Bạn học Đàm...chân cậu đang bị thương đứng trên đó Không sợ té sao?" Một nữ sinh đóng giả làm ma ngược lên nhìn

"Tôi té từ trên vách còn chỉ bị rách da thì nói gì đến cảnh cây" Linh Vũ ngồi xổm trên cành cây

Trên tay cô là một cái búi nhùi được buộc vào một sợi chỉ dài

Nữ sinh đóng giả ma: "... "

Không cần chơi ác thế đâu

"À...sắp đến rồi kìa. Mọi người mau chuẩn bị "

Những đám học sinh đóng giả ma khác ẩn nấp sau những bụi cây phía dưới, riêng Linh Vũ vẫn ngồi trên cành cây

Ánh sáng của đèn pin sắp tới gần, có thể nhìn thấy ba bóng người

"Em...sợ quá " Ngọc Khiết sắc mặt tái nhợt tay níu vào áo Hạo Hiên

"Yên tâm đi, mấy trò trẻ con này không làm khó được tụi anh đâu! " Hạo Hiên tay cầm đèn pin tự tin mạnh mẽ

"A " Bỗng Ngọc Khiết hét lên

"Làm sao vậy?!"

"Có cái gì đó vừa đập vào lưng em nó rất ngứa. " Ngọc Khiết sợ hãi nói

"Nó đâu rồi?" Tuấn Lăng lo lắng hỏi

"Hình như...bay lên rồi..."

Tuấn Lăng định chiếu đèn pin thì một quả bóng được ném xuống chỗ họ, khi nó nổ ra có rất nhiều khói bụi bay mù mịt. Sau đó lại tiếp tục thật nhiều quả bóng được ném xuống

" Khụ...khụ...cái quái gì vậy? " Hạo Hiên tức giận

" Hình như trong quả bóng là bụi phấn " Đức Thành che miệng lại

" Mau chạy về phía trước đi! " Tuấn Lãng ra lệnh kéo Ngọc Khiết đi theo

Trước mặt bọn họ không còn có khói bụi nữa nhưng điều kỳ lạ đó là rất nhiều dấu chân màu đỏ máu in trên mặt đất

Ngọc Khiết kinh sợ bám chặt Tuấn Lãng

" Đức Thành cậu ta đâu rồi? " Tuấn Lãng nhớ ra hình như thiếu một người

" Chắc đi lạc rồi, thôi kệ cậu ta đi " Hạo Hiên nhún vai

Thấy Ngọc Khiết càng bám chặt hơn Tuấn Lãng lên tiếng an ủi

" Em không cần phải sợ đâu, đây chỉ là chiêu trò của bọn họ thôi "

" Nhưng...bên kia... " Ngọc Khiết run rẩy chỉ tay

Bên đó có một bóng người chuyên chạy đi chạy lại trong bóng đêm

Tuấn Lãng cầm đèn pin soi sáng, bóng người hiện ra thân dưới là một nữ sinh mặc đồng phục nhưng trên đầu cô ta là một quả bí ngô có hình hài đáng sợ, trên tay nữ sinh có cầm một con dao nhuộm máu (Nếu ai xem bộ Bí Ngô Cuồng Sát sẽ biết:)

" Aaaaa " Tiếng hét của Ngọc Khiết trở lên chói tai

Người nửa bí ngô ấy tay cầm con dao còn múa may xoèn xoẹt cảnh tượng rất đáng sợ

Hai chân của Hạo Hiên như nhũn ra

Bất chợt một thùng côn trùng giả được đổ xuống vì trong bóng đêm lên ai cũng nghĩ nó là thật

Mấy con côn trùng giả liên tiếp rơi xuống đầu Tuấn Lãng và Hạo Hiên khiến họ lạnh gáy

" C...chạy...Mau! "

" Khoan...đợi em " Ngọc Khiết bị bỏ lại hoảng hốt vô cùng

Cô ta giẫm phải một con rắn giả giật mình lùi lại đụng phải một thứ gì đó

Nó phát ra âm thanh kéo kẹt, Ngọc Khiết giật mình quay lưng lại chiếu đèn pin vào thì liền nhìn thấy một cái ghế gỗ và có người ngồi lên đó mặc một bộ đồ giống búp bê

Đến khi Ngọc Khiết chiếu đèn mặt nó thì...

" AAAAAaaaaaa " Tiếng hét làm rung trời rung đất

Linh Vũ: "..."

Biết thế không dọa cô ta

Hồng hét tai ta rồi!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Sau cái vụ đóng phim ma của Linh Vũ, đám Ngọc Khiết bị ám ảnh đến tái mét

Buổi đi chơi kết thúc, các lớp đang trên đường đi ô tô trở về

"he...he..." Linh Vũ mỉm cười trên xe

"Nhóc có chuyện gì vui sao? " Minh Triệt ngồi cạnh nỏ da gà

" Lại đây tôi kể cho nghe..." Linh Vũ thì thầm vào tai hắn

Hơi nóng của thiếu nữ phả vào tai Minh Triệt khiến anh ta đỏ lên vài phần

Nhưng sau khi nghe Linh Vũ kể hết câu chuyện, sắc mặt Minh Triệt bỗng trầm xuống

"Nhóc có biết mình đang bị thương không hả?! Đừng có mà làm những chuyện đại dột như thế! "

"Tôi chỉ là bị thương nhẹ thôi mà?" Linh Vũ khó hiểu

"Quan tâm đến bản thân mình một chút đi! " Minh Triệt kích động gất lên

"Nếu như nhóc muốn làm gì...ta sẽ sẵn sàng giúp nhóc...đừng bao giờ làm những chuyện như vậy nữa.." Minh Triệt nhỏ giọng quay sang phía cửa sổ

Linh Vũ rũ mắt nghịch bàn tay mình trầm mặc

Cô chỉ là một người sống trong nguyên chủ 'Đàm Linh Vũ' mà thôi

Vốn dĩ nơi này không thuộc về cô...

Trở lại nhà rồi lại đi học

Cuộc sống lại tiếp tục lặp lại như thế dường như không có gì thay đổi

Tại phòng luyện tập

Có Linh Vũ, Dư Tịch, Dư Nghị và Minh Triệt ở đó

"Này Linh Vũ buổi đi chơi thế nào rồi? Có vui không?" Dư Tịch tò mò hỏi

"Vô vị" Linh Vũ nhàn nhạt nói

"hử? Sao lại vô vị? Xảy ra chuyện gì sao?"

"Không có gì..." Cô lắc đầu nhẹ

Dư Nghị đang đánh trống bỗng ngừng lại hỏi

"Phải rồi, chúng ta đã là một nhóm rồi vậy tên nhóm là gì vậy?"

Minh Triệt phía bên kia đang đánh guitar ngừng đầu nhìn về phía bên này

"Chưa đặt!"

"Vậy chúng ta liền đặt một cái tên đi!" Hai mắt Dư Tịch liền lóe sáng

"Được, vậy tôi trước nhé" Linh Vũ giơ tay

Mọi người liền mong chờ quay sang

"TĐTK đi"

"Có nghĩa là gì vậy?" Đám người vừa khó hiểu vừa tò mò

"Là...Tứ Đại Thần Kinh ấy" Linh Vũ bình thản nói

Đám người: "..."

Minh Triệt trầm vỗ trán "Bỏ qua nó đi, tiếp tục!"

"Những Chú Heo Đáng Yêu được không?" Lại đến lượt Dư Tịch

Minh Triệt: "..."

Cô không thích làm người lại muốn làm heo à?

"Next! "

Dư Nghị giờ tay " Bốn Thầy Trò Đường Tăng được không? "

Minh Triệt: "... "

Muốn đóng Tây Du Ký à?

"Next! "

"Họa Mi Đang Hót " Linh Vũ

"Next! "

"Lòng Lộn Tiết Canh? " Dư Tịch

"Next! "

"Anh Em Siêu Nhân? " Dư Nghị

"Next! "

"Vậy bây giờ anh muốn đặt là gì thì nói thẳng ra luôn đi!!! " Cả đám tức giận

Minh Triệt: "... "

Mấy người không thể đặt một cái tên tử tế hơn à?

"Vậy đặt là...Fanciful được không? " Linh Vũ nhỏ giọng lên tiếng

Fanciful = Huyền ảo

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36

"Tại sao lại đặt là Fanciful vậy? Huyền ảo? " Dư Tịch khó hiểu

"Nó hay mà... " Linh Vũ dựa vào cửa kính ngược mắt nhìn ra ngoài cửa sổ

Thật sự thì lý do cô đặt cái tên này là vì...

Thế giới này giống như một giấc mơ có thật vậy...

Đột nhiên tỉnh lại liền xuyên đến đây còn được trở thành 'Đàm Linh Vũ', một tiểu thư giàu có, có ba có mẹ...

Chứ không phải là một đứa con hoang với cái tên Linh Vũ

Minh Triệt trầm mặc nhìn Linh Vũ ánh mắt lại trở thành một mảng sương mù lớn

Trái tim hắn như bị siết chặt lại

"Quyết định vậy...đặt là Fanciful đi " Minh Triệt quay sang tuyên bố

"Ừ được, tôi cũng thấy cái tên rất đẹp " Dư Nghị và Dư Tịch gật đầu

"Nè giờ đi đăng ký lập nhóm để tham gia cuộc thi đi " Dư Tịch hào hứng

"Minh Triệt anh có muốn đi cùng không? "

" Không, mấy người cứ đi trước đi "

" Vậy bọn tôi đi đây " Ba người kéo nhau rời đi

Linh Vũ có chút có chút chần chừ, cô cảm thấy ánh mắt của Minh Triệt có gì đó không đúng nhưng vẫn lặng lẽ rời khỏi

Có lẽ anh ta đang cần một không gian riêng..

Căn phòng chỉ còn lại hình bóng của thanh niên, ánh mắt hiện lên một khoảng trống u buồn khó hiểu

'Tứ thiếu à, ngài mau trở lại đi. Tàn gia...chỉ còn mỗi mình ngài mà thôi'

Giọng nói vang lên trong đầu Minh Triệt, Minh Triệt ôm lấy cái đầu đang trở lên nhức nhối của mình

Cái gì mà Tàn gia? Tứ thiếu chứ?!

Ta là Từ Minh Triệt! Con trai nhà họ Từ!

Mấy người cút hết đi! Cút đi!

Không còn nghe thấy giọng nói nữa Minh Triệt thở ra nhẹ nhõm

Ta là Từ Minh Triệt không phải ai khác!

Ở một nơi khác

" Nghe nói cái tên Minh Triệt đó hình như lập được nhóm rồi đó~ Chúng ta tính sao đây? " Hạo Hiên lắc lắc ly rượu vang trên tay

" Đợi lệnh của Boss đi " Tuấn Lăng nhăm nháp ly rượu

" Mà nè không biết ông Boss đó có thù gì với tên Minh Triệt ha~ "

" Ai biết được ông ta có thù gì với cha cậu ta? "

" Ồ...thì ra là vậy... " Hạo Hiên thích thú nheo miêng cười

...

" Nà nì? Phải biểu diễn thử thì mới có thể lập nhóm sao? " Dư Tịch như muốn đập cái bàn

" Đúng vậy, mấy người phải vượt qua bài kiểm tra và được các học viên công nhận thì mới có thể là nhóm chính thức " Trưởng ban bình thân nói

" Còn phiền phức vậy sao?! " Dư Tịch nghiêng răng, xắn tay áo như muốn đánh nhau với tên đeo băng đỏ trước mặt

Linh Vũ (tốt bụng) ngăn lại

" Cậu không cần phải đánh nhau với anh ta làm gì...Giết chết là được rồi. " Cô mỉm cười

" Điều...tôi nói là sự thật...mấy người dám phạm quy là không được phép tham gia! "

" Bây giờ làm sao đây? " Dư Nghị quay sang hỏi Linh Vũ

Linh Vũ chống cằm suy nghĩ một lát

" Đi ăn trước đã bụng tôi rỗng rỗng~ " Cô than thở

"..."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37

(Hnay tôi bận quá:())

Trong một quán nước ở vỉa hè

Linh Vũ không thèm để ý đến hình tượng thực, chân gác lên bàn, tay nghịch điện thoại

"Linh Vũ à, chúng ta phải tập bài gì để vượt qua đây?" Dư Tịch hút ly nước cam trên tay

"'Happy' đi" Cô nhàn nhạt nói

"Được đó! Chúng ta sẽ làm thành rock sao?"

Linh Vũ cầm điện thoại lướt vài cái

"...Để tôi gọi cho lão đại đã..."

...

"Sao rồi?"

"Anh ấy đồng ý rồi" Linh Vũ tắt máy

"Anh ta đang ở đâu vậy?" Dư Nghi thắc mắc

"Chịu" Cô nhún vai

"Vậy bọn này đi luyện tập đây, cậu trả tiền hộ nhá" Dư Tịch uống xong ly nước đứng dậy kéo Dư Nghi đi

"Ừ" Linh Vũ uống nốt ly nước còn dang dở

"Tĩnh tiền!"

"Của em tổng cộng là 6 ly nước víp. Hết 6 triệu tròn!"

Linh Vũ: "...Mẹ kiếp!"

Ở đây đến cả ly nước cũng đắt!

Bình tĩnh!...Bình tĩnh tạo nên quý tộc!

Khoan đã...Mình nhà giàu mà!?

"Trả tiền! Không cần thối lại" Linh Vũ đẩy một tệp tiền cho nhân viên

Nhân viên: "...Lúc này còn trông tức lắm mà?"

Bắt xe trở về Đầm gia

Căn nhà không có quá nhiều thay đổi ngoài đám người hầu đi đi lại lại

Nói thật thì Linh Vũ không thể quen nhà đông người như người như thế này

"Mừng tiểu thư về!" Đi đến đâu đám người hầu liền cúi chào đến đó

Ngại thật! Mấy người không thể làm lơ tôi được à?

Trên mặt bàn ở phòng khách, có một cái phong thư mà nâu. Ông Đầm nhấp một ngụm cafe nhìn chăm chăm vào cái tệp

"Ba...cái đó là gì vậy?"

"à...con về rồi sao? Đây chính là...bộ hợp đồng quan trọng chứa một nửa gia sản của Đầm gia"

"Tại sao thứ quan trọng như vậy ba lại để ở đây chứ?"

"Thật ra thì...Đầm gia có truyền thông là khi con cháu gả đi thì bản hợp đồng này sẽ được gửi tới nhà chồng. Mấy năm trước con nói thích con trai nhà họ Thịnh nên ba đã suýt chút nữa trao cho họ.."

"Vậy bây giờ ba lôi nó ra ngắm làm gì?"

"Ba đang nghĩ...thứ quan trọng này nếu vào tay kẻ khác thì rất nguy hiểm không biết có lên hũy nó đi không?" Ông Đàm trầm tư

"Ba có thể đưa con giữ được không?"

"Để làm gì vậy?"

"Ba yên tâm con sẽ không đưa cho ai đâu. Con cất hộ thôi!" Linh Vũ dành ánh mắt kiên định nói

"Ừ cũng được" Ông Đàm phát tay ý bảo cứ lấy

Linh Vũ: "... " Không ngờ lại dễ dàng như vậy...

Đúng là con gái một!

Linh Vũ cầm tệp phong bao đi lên phòng, ném xuống mặt bàn của bàn học

Hình như cái tên Tuấn Lãng kia rất coi trọng cái tệp này. Nếu cô hũy nó trước mặt hần ta không biết hần sẽ cảm thấy như thế nào?

Linh Vũ nhoen miệng cười phản khích

Ting Điện thoại hiện lên một cái tin nhắn là của 'Lão Đại'

Mở giao diện ra là một cái bản ghi âm kèm theo một cái tin nhắn 'Nhóc nghe thử xem ta hát có ổn không'

Linh Vũ trầm mặc, mở trong ngăn tủ một cái tai nghe cắm vào điện thoại

Giọng hát vang vào tai cô kèm theo một tiếng guitar, giọng của Minh Triệt có vẻ như trầm và nhẹ hơn bản gốc sôi động kia nhưng mặc dù như thế nào bài hát cũng rất hay

Linh Vũ suy nghĩ một chút rồi nhấn lại một từ 'Ổn'

Rồi cô lại ngả lưng xuống giường và nhấn nghe lại bài hát của Minh Triệt rất nhiều lần nữa cho đến khi ngủ thiếp đi...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Đã vài ngày trôi qua...

Tại phòng luyện tập

Tiếng trống và những âm thanh khác đồng đều phát ra

Dư Nghị chơi trống, Dư Tịch piano và Linh Vũ guitar còn Minh Triệt đứng đối diện cây micro, một giọt mồ hôi chảy xuống

Minh Triệt nắm chặt cây micro, giọng hát được cất lên

'It might seem crazy what I'm bout to say'

'Sunshine she' here, you can take a break'

'I'm a hot air balloon that could go to space'

With the air, like I don't care baby by the way'

Linh Vũ đang gảy đàn bỗng ngừng lại

"Lão đại...giọng anh hình như hơi khàn đi thì phải..."

Sắc mặt Minh Triệt trở lên cứng nhắc, lo sợ

Hai anh em nhà Dư thấy vậy liếc nhìn nhau rồi ngừng lại

" Thật ra...bọn tôi cũng cảm thấy vậy... " Họ nhỏ giọng

Minh Triệt trầm mặc một lúc, cất guitar vào trong bao đeo lên vai bỏ lại một câu

" Hôm nay tôi không khỏe, mọi người cứ tập tiếp " Nói rồi liền rời khỏi phòng

" Linh Vũ anh ta sao vậy? " Dư Tịch lo lắng

" Không biết " Cô nhẹ lắc đầu nhìn theo bóng lưng đã đi mất của Minh Triệt

" Hai người tập tiếp tôi đi xem tình hình của lão đại "

Linh Vũ đeo bao guitar lên mở cửa phòng nhanh chóng rời khỏi

Hai anh em nhà Dư bắt đầu dĩ nhún vai nhìn nhau thờ dãi

...

Quay lại với Linh Vũ

Trong lúc đuổi theo Minh Triệt thì cô đã bị lạc giữa đường

Linh Vũ: "... " Giờ sao?

Đang trong lúc suy nghĩ, Linh Vũ cảm thấy áo sơ mi mình bị nín nhẹ xuống

" Chị gái em bị lạc rồi...Chị giúp em với...huhu " Là một bé gái tầm 9-10 tuổi, mắt long lanh như muốn khóc

Linh Vũ ngồi xổm xuống đối diện với cô bé, mặt nghiêm túc nói

" Thật trùng hợp, chị cũng bị lạc. "

Nước mắt bắt đầu tràn ra trong mắt cô bé

Linh Vũ: "... "

" Nhưng chị có thể giúp em... "

Guồng mặt con bé liền trở lên vui mừng " Vâng! "

" Em tên gì? "

" Ngự Thanh ạ! "

" Nhà em ở đâu? "

" Số XX, Ngõ XY " Ngự Thanh nhanh nhẹn nói

Linh Vũ: "... " Câu này vô dụng quá hỏi câu khác vậy

" Em có số điện thoại của người thân không? "

Cô bé lắc đầu " Dạ không "

Suy nghĩ một lát Linh Vũ lôi điện thoại ra tìm trên bản đồ địa chỉ mà cô bé vừa nói

Nhìn bản đồ mà rối hết cả mắt!

" Tại sao em lại bị lạc vậy? " Linh Vũ dặt tay con bé dẫn đi, tay kia cầm điện thoại dò hướng

" Dạ là...hôm nay em đi chơi với anh trai nhưng chẳng may bị lạc " Ngự Thanh sụ mặt

Linh Vũ " Ồ " lên một cái gãi bộ đã nghe

" A này chị gái phía trước là cột điện đó! Chúng ta đâm vào bây giờ! "

" À..ừ.. "

...

18:15

" Bên này là ngõ cụt rồi chị ơi! "

" Nhảm một chút thôi mà "

...

18:30

" Hình như chúng ta lại trở về vị trí ban đầu rồi! " Cô bé bực bội trách

" Xin lỗi "

" Làm em đói chết được! "

Linh Vũ: "... " Bà đây cũng đói lắm chứ bộ!

" Tiểu Thanh! Em ở đâu? "

" A là giọng anh trai em! "

Phía bên kia là một nam sinh cao gầy, đầu tóc có chút loạn xạ, gương mặt có chút non nớt thanh tú, mặc một bộ đồng phục trường M.S

Linh Vũ:!!!

Thì ra là cùng trường sao?

Mà con trai gì mà giống gái quá vậy?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39

" Anh hai!!!! " Ngự Thanh gọi ra một hơi dài

Nam sinh nghe thấy liền vui mừng chạy tới ôm lấy con bé

" Em đã đi đâu vậy hả?! Làm anh lo chết được! "

" Em xin lỗi... "

Linh Vũ: "... " Thì ra là một tên cuồng em gái. Gọi là siscon...?

"...Cũng may là có chị gái này chịu giúp em " Ngự Thanh quay về phía Linh Vũ

Nam sinh giờ mới chú ý tới cô nhưng sắc mặt bỗng khựng lại

" Cô là...Đàm Linh Vũ? " Nam sinh nhủ mày

" Đúng vậy "

" Muốn gì ở em gái tôi? " Nam sinh ngay lập tức kéo em gái mình ra sau trở mặt nói

Linh Vũ: "... "

Ta là cứu giúp em gái người khỏi bị người khác bắt cóc!

Vậy mà còn không biết cúi xuống mà cảm ơn!

"Tôi là giúp em gái cậu khỏi bị lạc.... "

"Vậy thì cảm ơn " Nam sinh nhanh chóng nói dường như không muốn nói chuyện thêm với Linh Vũ

"Ít nhất phải mời tôi một bữa ăn. Ngự Thanh cũng đói mà phải không? " Cô nhìn về phía Ngự Thanh đang đứng sau anh trai mình

"Đúng đây anh hai! Chúng ta phải đi ăn! "

Nam sinh: "... "

Nhưng đừng chọn món quá đắt tiền!

Cả ba người đi vào một quán ăn gần đó

Linh Vũ biết cậu ta tiếc rẻ lên liên tục gọi những món đắt nhất làm nam sinh ngồi chỉ trờng lớn nhìn cô

"Phải rồi, cậu tên gì? " Linh Vũ vừa cắt miếng thịt vừa hỏi

"Ngự Kỳ " Nam sinh ngắn gọn nói

"Ồ...da cậu trắng thật đấy lại còn nhỏ nhắn nữa nhìn từ xa tôi còn tưởng là con gái..., "

"Muốn chết à! " Ngự Kỳ dữ dằn đập bàn quên mất Ngự Thanh đang ngồi cạnh

"Em gái cậu khóc bây giờ kìa " "

"A...anh xin lỗi...em tiếp tục ăn đi " Ngự Kỳ vội vàng gấp thức ăn cho Ngự Thanh

Linh Vũ: "... " Trờ mặt nhanh thật

Trong khi Ngự Thanh đang chuyên tâm ăn uống thì Ngự Kỳ chống cằm quay sang cô

"Nghe nói...cô bây giờ quen biết với Minh Triệt sao? Thú vị thật " "

"Thì sao? " Linh Vũ lạnh giọng

"Tôi ấy...thật ra cũng từng ngưỡng mộ coi anh ta như đàn anh, sự phụ của mình nhưng giờ thì...hừ!...Chẳng hiểu anh ta đã biến thành cái dạng gì rồi! " Ngự Kỳ cắn nát ống hút của bình sữa trên tay

Linh Vũ trầm mặc, cắn một miếng lớn bánh hamburger từ từ nuốt xuống

"Cậu có biết nhà anh ấy không? "

"Tất nhiên rồi, gần khu nhà tôi " "

"Dẫn tôi tới đó đi " "

"Cô... " Ngự Kỳ ngạc nhiên nhìn nữ sinh trước mặt

Không có một chút biểu cảm dư thừa nào, không thể nhận ra cô gái này đang nghĩ gì

"Tại sao lại muốn tới đó? " Ngự Kỳ nghi hoặc

"Hôm nay tôi thấy anh ấy không giống bình thường lên muốn tới hỏi thăm một chút " Linh Vũ bình thản lau tay

"Gọi điện không được sao? "

"Không bắt máy " Cô nhún vai

Ngự Kỳ trầm mặc một lúc

"Gần đây hình như sức khỏe anh ta không được tốt lắm.. " "

"Mặc dù không muốn nhưng dù sao cô cũng đã giúp em tôi vì vậy tôi sẽ đưa cô đến đó " Ngự Kỳ thẳng người đứng dậy

Ánh mắt tin tưởng nhìn Linh Vũ

" Tôi mong rằng cô có thể giúp anh ta tìm lại bản thân "

Linh Vũ rũ mắt " Ừ... "

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40

Trước mặt Linh Vũ và một căn biệt thự nhưng không to bằng nhà của cô

" Nhà của anh ấy đây ư? " Linh Vũ quay lại hỏi Ngự Kỳ đang bế Ngự Thanh ở sau lưng mình

" Đúng vậy! Tôi lừa cô làm gì "

" Tôi còn tưởng...nhà anh ta nghèo lắm... "

" há? Phụt...ahaha...haha... " Ngự Kỳ cười sảng sặc

" Cô không biết anh ta từng là một thiếu gia ư? "

" Từng? Vậy bây giờ không phải sao? " Linh Vũ khó hiểu

"...Nghe nói...ba mẹ anh ta bị tai nạn từ đó anh ta trở thành một người thích đánh nhau...lúc đầu tôi còn không tin nhưng thái độ anh ta hờ hững với tôi không thể nào quên được! " Ngự Kỳ siết chặt nắm tay

" Lão đại chỉ là không muốn cậu bị liên lụy... "

" Điều đấy Tôi biết! Nhưng anh ta không thể tỏ ra không quen biết với tôi như vậy! Anh ta có hiểu cảm giác của tôi không! " Ngự Kỳ kích động gất lên

Ngự Thanh lần đầu thấy anh trai như vậy có chút sợ hãi bấu chặt tay nhìn về phía Linh Vũ

" Vậy đã bao giờ cậu hiểu được cảm giác của anh ta chưa? "

Câu hỏi của Linh Vũ khiến Ngự Kỳ sững sờ

" Cậu chưa bao giờ hiểu cảm giác của anh ấy cả, một kẻ chỉ nghĩ đến bản thân mình... " Linh Vũ không một chút do dự sắc bén công kích Ngự Kỳ

Ngự Kỳ trầm mặc một hồi mới nhỏ giọng nói

" Đúng...tôi là một kẻ chỉ nghĩ đến bản thân...Vậy lên xin cô hãy giúp anh ấy thoát khỏi cái bóng tối đó đi! "

" Tôi không thể giúp anh ta thoát khỏi bóng tối...vì tôi cũng là một người lạc trong bóng tối...

" Dù vậy tôi nghĩ sẽ...tạo ra một ánh sáng mới cho anh ta...nếu có thể " "

Khi hai người ở trong bóng tối tạo ra ánh sáng cho nhau thì ánh mắt đó sẽ như thế nào?

Nó có đẹp không?

Cô cũng không biết nhưng thử rồi sẽ biết!

Ngự Kỳ môi cong lên " Có vẻ cô không giống như lời đồn nhỉ? "

" Lời đồn là lời đồn còn tôi là tôi hai thứ riêng biệt " Linh Vũ thờ ơ nói

" Xin lỗi...vì tôi đã quá ích kỷ... " Ngự Kỳ thấp giọng

" Không sao, tôi cũng là một người ích kỷ giống cậu... " Linh Vũ thở ra một hơi dài

" Vậy...tôi đưa Ngự Thanh về đây, chắc con bé cũng đã mệt rồi.. "

"Ừ" Đi lạ giùm

"Hẹn gặp lại ở sự kiện thi đấu nhóm của tôi tên là Winner! " Ngự Kỳ vẫy tay dứt Ngự Thanh rời khỏi

Winner? Chiến Thắng sao?

Linh Vũ nhếch môi

Vậy tôi sẽ biến nó thành Thua cuộc!

Linh Vũ đứng trước cửa căn biệt thự chậm rãi bấm chuông

Nhưng vẫn chưa thấy ai mở cửa

Bấm thêm phát nữa

Vẫn chưa có gì...

Bấm thêm vài chục phát nữa thì...

"Ra liền, ra liền đây! "

Cách Một vị đàn ông trung niên mặc bộ đồ quần gia bước ra

Thấy Linh Vũ ông có chút ngạc nhiên

"Xin hỏi...cô bé là bạn của Từ thiếu sao? "

Từ thiếu? Từ Minh Triệt?

"Đúng vậy! "

"Vậy thì thật tốt quá. Thật ra Từ thiếu cậu ấy bị ốm mấy ngày rồi nhưng lại không chịu ăn uống gì cứ đâm đầu vào tập luyện....Ta mong cô bé có thể giúp cậu ấy "

Vậy là giấu ỏm Không nói với mình sao?

Thật đáng giận!

"Anh ấy đâu? "

"Mời đi hướng này "

Vị đàn ông trung niên dẫn Linh Vũ đi vào căn biệt thự, mặc dù lớn nhưng không có bất kỳ bóng người nào, nhiều căn phòng đã đóng đinh chặn lại

"Mọi người ở đây xin nghỉ rồi sao? "

Vị quần gia có chút kinh ngạc khi cô hỏi vậy

"Đúng, nhưng tôi làm ở đây cũng hơn chục năm rồi không muốn rời xa cậu ấy... "

Linh Vũ trầm mặc

Không lâu sau đã tới trước cửa phòng 'Từ Minh Triệt' lúc nào không hay biết

...

(Có muốn ăn ngọt không?)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41

Cốc cốc Linh Vũ thử gõ nhẹ cửa bên ngoài

"Tôi không muốn ăn" Giọng nói có chút khàn của Minh Triệt vọng qua

Linh Vũ cảm thấy cửa không khóa lên trực tiếp đi vào

Nam tử đưa lưng về phía cửa, Linh Vũ chỉ nhìn thấy bóng lưng của hắn đang cầm cây đàn trên tay vắng vẻ và buồn bã

"Lão đại..." Cô nhỏ giọng gọi

Minh Triệt nghe thấy âm thanh quen thuộc thì kinh ngạc quay ra đằng sau

Bóng người nhỏ nhắn quen thuộc đứng ở trước cửa, vẫn là bộ đồng phục và cây guitar ở sau lưng, sắc mặt không biến đổi nhìn về phía hắn

"Sao nhóc lại ở đây?" Minh Triệt sững sờ

"Lão đại bị ốm sao?" Linh Vũ hỏi ngược lại

"...Cũng không nặng lắm...mau trở về đi..." Minh Triệt rũ mắt quay đi

Linh Vũ không nói gì lặng lẽ mở đèn lên, căn phòng không có gì đặc biệt rất gọn gàng màu chủ đạo là đen trắng

Nghĩ lại cái phòng này còn sạch sẽ, gọn gàng hơn cả phòng của cô

"Ôm thì anh cũng không cần phải tập luyện nhiều như vậy."

"Tôi không muốn làm ảnh hưởng tới mọi người"

"Là anh không muốn ảnh hưởng tới mọi người hay là vì sợ không thể lấy lại thứ đồ đó?" Linh Vũ nheo mắt không một chút lo sợ hỏi

Cô biết nói điều này có thể gây tổn thương tới anh ta...

Nhưng đã sao chứ?

Nếu anh ta không thể vượt qua nó thì vẫn sẽ đứng ở vạch xuất phát

Minh Triệt trầm mặc một lúc, nhỏ giọng nói "Là cả hai"

"Ồ...Nếu vậy anh cũng phải quan tâm mình một chút chứ? Câu này anh cũng đã từng nói với tôi mà phải không?"

"Nếu anh không thể hát...tôi sẽ cùng anh hát" Linh Vũ cười nhẹ

...

"Ừ" Minh Triệt rũ mắt trong lòng có một cỗ âm áp lớn

Hắn muốn...cô gái này...

"Phải rồi làm sao nhóc tới được đây vậy?" Che giấu ý nghĩ điên rồ đó Minh Triệt bình thường hỏi

"À thì tôi gặp được Ngự Kỳ đàn en lúc trước của anh phải không? Cậu ta dẫn tôi đến đây...Còn nói là muốn tôi giúp đỡ cho anh nữa" Linh Vũ tóm tắt lại

"...Về sau đừng qua lại với nó nữa"

"Tại sao? Cậu ta rất quan tâm đến anh mà?"

"Không nói nhiều!" Minh Triệt hơi gắt lên

Linh Vũ: "...Dữ cái gì?!"

Cốc cốc Tiếng gõ cửa vang lên

Linh Vũ đứng dậy đi ra mở cửa là vị quản gia trung niên trên tay ông ta là một cái khay cháo

"Đây là bát cháo, nhờ cô bé cho Tứ thiếu ăn" Vị quản gia mỉm cười

Có vẻ rất tin tưởng Linh Vũ

"Được "Linh Vũ đưa tay đỡ lấy cái khay

"Tôi có việc phải trở về nhà lên giao cái chìa khóa này cho cô bé lúc nào muốn về thì nhớ khóa cửa "

"Được, ông cứ quay về xử lý việc của mình "

"Vậy tôi xin phép "

"Chào "Linh Vũ cúi đầu

Người đàn ông liếc qua Minh Triệt mỉm cười mờ ám rồi khép cửa đi mất

Minh Triệt: "...Đúng là quán gia của năm

Linh Vũ đặt khay cháo xuống, từ từ tiến tới chỗ Minh Triệt vén trán mình lên áp vào trán hắn

Minh Triệt bị hành động bất ngờ của cô làm cho bất động

Gần! Gần quá! Lão tử đau tim mất!

Linh Vũ nhanh chóng rời khỏi trán Minh Triệt

"Anh hình như đỡ hơn rồi...nhưng mà sao mặt đỏ quá vậy? "

"Không...không sao...ăn cháo là hết ấy mà... " Minh Triệt quay mặt nhìn về khay cháo bên cạnh

"Để tôi giúp anh ăn "

Linh Vũ nhanh chóng cầm lấy bát cháo, quét một muỗng vào để gần môi nhẹ nhàng thổi

Cả người Minh Triệt ngày càng đỏ bừng đến cứng đờ

Đại não như nổ một trận pháo hoa

Cái này gọi là...hôn gián tiếp!?

Linh Vũ hướng cái thìa về phía hắn

"Nào, nói A đi "

...to be continued...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

"Nào, nói A đi "Linh Vũ như dụ dỗ trẻ nhỏ biếng ăn nói

Minh Triệt đầu óc quay cuồng khóe môi giật giật, miệng hé nhỏ ra trong vô thức

Linh Vũ không một chút chần chừ nuốt vào

Minh Triệt: "...Có gì đó sai sai...

Ừc! Fuck* Cháo vẫn còn nóng chết được!

Minh Triệt vội vàng lấy cốc nước kế bên uống ừng ực

"Nhóc thôi hờ hờ như vậy làm sao mà ăn! Nóng chết được! " Minh Triệt trách mắng

Linh Vũ bắt màn đẩy bát cháo cho Minh Triệt

" Anh muốn ăn thì tự đi mà làm. "

Đã hầu tận miệng mà còn không biết điều!

Đáng ghét!

Minh Triệt: "... " Ngươi tức cái gì?!

Ta mới là người cần được an ủi!

Một lát bát cháo của Minh Triệt đã hết nhãn, là vì hắn cảm thấy bức bối lên đã tự ăn cho bỏ tức

" Lão đại uống thuốc đi " Linh Vũ đưa gói thuốc cho hắn

Minh Triệt không nói gì giật lấy rồi uống hết

" Vậy tôi về nhé " Linh Vũ đứng dậy

" Đi đi " Minh Triệt phất tay không tiễn

Linh Vũ: "... "

Vừa chạm tới cánh cửa cô như sực nhớ cái gì đó

" Lão đại...tôi Không nhớ đường về... " Linh Vũ làm bộ đáng đáng thương

Minh Triệt tất nhiên biết trước cô sẽ không biết đường

" Vậy ở lại đây đi "

" Không được, một nam một nữ ở chung một phòng sẽ rất xấu đó~ "

Minh Triệt thâm đồ trá" Ý ta là ở đây còn rất nhiều phòng muốn ngủ ở đâu thì ngủ. Chẳng nhẽ nhóc muốn ta đang ốm đưa về nhà sao? "

" a ra vậy " Mặt Linh Vũ trở lại đáng vẻ lạnh nhạt

Minh Triệt: "... " Ta nói gì sai sao?

Linh Vũ ra khỏi phòng một lúc sau liền quay lại

" Sao lại trở về rồi? " Minh Triệt đang chuẩn bị đi ngủ nhìn ra hỏi

" Anh lừa tôi, Tất cả căn phòng khác đều bị đóng kín và khóa cửa luôn rồi " Linh Vũ có chút tức giận nói

" à! Tôi quên mất..." Minh Triệt sực nhớ ra

Tất cả các căn phòng đó không có người ở lên đã bị bịt chặt để dễ dọn dẹp

" Vậy nhóc ngủ ở đây đi... " Minh Triệt ôm gối xuống muốn nhường giường

" Không được! Anh đang bị ốm nếu tôi làm vậy sẽ bị coi là ngược đãi bệnh nhân! "

" Nhưng nhóc... " Minh Triệt chưa nói hết liền bị chen ngang

" Hay là vậy đi mỗi người một bên " Linh Vũ không một chút ngại ngần vác gối đi tới bên góc giường Minh Triệt

Minh Triệt: "... "

Đứa nào vừa nói một nam một nữ ở chung một phòng là rất xấu?

Là đứa nào?!

Trước khi Minh Triệt kịp định thần Linh Vũ đã tắt đèn, mở đèn ngủ rồi nằm xuống kéo chăn quay sang bên khác như không có chuyện gì xảy ra

Minh Triệt: "... "

Một chút phòng bị cũng không có!

Lão tử dù sao cũng là đàn ông đó

Nếu nó gặp một người khác thì sẽ làm vậy không?!

Minh Triệt trong lòng rối bời nhưng rồi cũng quyết định nằm xuống liếc nhìn bóng lưng bên cạnh

Đây là lần đầu tiên hắn cho một người khác vào phòng...thậm chí là ngủ chung giường

Có lẽ nào...lão tử bị nó cướp đi thân trong sạch rồi không?!

"lão đại..." Giọng nói Linh Vũ trong bóng tối vang lên làm Minh Triệt đang nghĩ linh tinh giật bắn

"Có chuyện gì?... "

"lão đại em..." Linh Vũ không để tâm tới lời Minh Triệt nói

Giống như đang nói mới!

Trái tim Minh Triệt như đập mạnh lên

Gọi hắn trong mơ ứng như vậy chẳng lẽ là muốn tỏ tình?

"Lão đại em..."

Nó thật sự thích mình sao?

"em...đói rồi...zzz..."

Minh Triệt: "..."

Mẹ kiếp! Lão tử muốn chửi tục!

...

(Su: Tội nghiệp con trai)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43

Sáng sớm hôm đó, Linh Vũ bắt xe trở về nhà

Minh Triệt thì cả đêm không ngủ được nhưng bệnh ốm đã tiêu tan

Hắn thề là sẽ không để cho cô đến nhà mình thêm một lần nào nữa

Mấy ngày sau đó

Tại sân thượng

"Thịnh gia hình như bắt đầu suy sụp rồi đó, Tuấn Lăng cậu vẫn chưa lấy được bản hợp đồng đó sao?" Hạo Hiên cười nhẹ dựa vào thanh sắt

"Cái ông già họ Đàm đó không biết cất nó ở đâu rồi!" Tuấn Lăng tức giận châm một điếu thuốc

"Mà nghe nói con nhỏ Đàm Linh Vũ đó càng ngày càng thân với tên Minh Triệt kia rồi chắc không để ý tới mày nữa đâu"

"Tao không quan tâm! Tao sẽ khiến tụi nó trượt hết cả lũ!"

Tại nơi nào đó

"Hắt xì..."

"Linh Vũ cậu sao vậy? Không khỏe sao?" Dư Tịch bên cạnh lo lắng

"Không có gì, chỉ là cảm thấy có đũa nào đang nói xấu mình thôi"

Dư Nghị: "... Đũa nào mà gan quá vậy

"Mình nghe nói năm nay muốn vượt qua vòng sơ cấp nhóm cũng không dễ dàng gì. Tất cả những học viên trong trường sẽ làm giám khảo bình chọn, 10 nhóm được bình chọn nhiều nhất mới vượt qua và trở thành nhóm chính thức"

Dư Tịch nói đến đây căn phòng bỗng trở lên yên tĩnh đến ngột ngạt. Cả ba cùng liếc nhìn về phía Minh Triệt đang nghịch cây đàn ở đằng kia đáy mắt có một tia u ám như muốn đánh người

"Hay là...chúng ta đổi mới một chút phong cách hát đi" Dư Nghị giờ tay phát biểu

"Nhưng như thế nào cơ chứ?" Dư Tịch nhăn mặt

"Chúng ta cùng nhau hát" Câu nói của Linh Vũ khiến mọi người đồng loạt quay về một phía

"Nhưng như thế nào nữa chứ!... Tôi còn phải gõ trống nếu sai nhịp thì..." Lời nói của Dư Nghị bị Linh Vũ chen ngang

"Ý tôi là chúng ta chỉ hát những câu phụ như những từ 'Because I'm happy' để nổi bật nó còn hát chính vẫn là lão đại"

"à cũng được đó!"

"Vậy chúng ta bắt đầu luyện tập tiếp đi! Ngày mai là thi rồi đó" Dư Nghị hào hứng

Tiếng nhạc sôi động, yêu cầu lại phát ra từ căn phòng mà không biết rằng có một người đang đứng ngoài bắt đầu ghi âm

...

"Tôi muốn trong cuộc kỳ thi đó mấy người hãy biểu diễn bài hát này giống như vậy" Ngọc Khiết ném bản ghi âm cho một nhóm 4 người

"Như vậy là trùng bài" nam sinh nghiêng răng siết chặt cái máy ghi âm

"Thì sao chứ? Thứ tự của nhóm cậu là trước họ mà...Phải không?"

Ngọc Khiết thích thú nhìn Ngự Kỳ

"Tôi không ngờ cô lại rắn độc như vậy đấy!" Ngự Kỳ trông rất tức giận hận không thể đánh người trước mặt

Ngọc Khiết cười nhẹ

"Nên nhớ em gái cậu đang nằm trong tay tôi nếu cậu phản lệnh hoặc báo cho ai biết thì...bùm"

Ngự Kỳ đỏ mặt tức giận gần như sắp bùng nổ may mắn được thành viên khác ngăn lại

"Ngự Kỳ bình tĩnh một chút đi"

"Nhưng!"

"haha trông về mặt cậu kìa trông mắc cười làm sao haha..."

"Ngày mai là cuộc thi bắt đầu rồi làm cho thật tốt, yên tâm tôi sẽ cho nó ăn uống đầy đủ tới lúc đó..."

...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

(10/5: Hnay sinh nhật tôi:))

Buổi kỳ thi nhóm sơ cấp cuối cùng cũng đã đến, có tổng cộng 20 nhóm tham gia và chỉ có 10 nhóm được chọn

Tại phòng chờ

Nhóm của Ngự Kỳ tên Winner, họ có tổng cộng là hai nam hai nữ

Một nữ sinh tóc ngắn thấy Ngự Kỳ cứ đi lại lại có chút sốt ruột

" Ngự Kỳ...cậu đừng lo lắng nữa...chúng ta sẽ có cách mà... "

" Bây giờ là lúc nào rồi chứ!? Một bên là em gái tôi một bên là...đồng bạn...Tôi làm sao có thể làm hại họ " Ngự Kỳ tối sầm mặt, tay siết chặt

" Bây giờ nghĩ cho em gái cậu trước, bọn họ còn có thể thay đổi bài mà " Một nam sinh mập mập khuyên nhủ

" phải...cậu nói đúng " Ngự Kỳ mím môi

" Đi thôi tới lượt chúng ta rồi " Nữ sinh tóc dài cười nhẹ trấn an

Nhóm của Ngự Kỳ bước lên sân khấu nhìn đám học viên phía dưới nhẹ vẫy tay chào

" Chào mọi người, chúng tôi là nhóm Winner mong mọi người sẽ bình chọn cho chúng tôi với bài 'Happy' "

Ngự Kỳ nói xong mắt liếc nhẹ về phía nhóm của Minh Triệt, mặt ai nấy cũng đều rất sững sờ chỉ có Linh Vũ là vẫn giữ phong thái bình tĩnh nhìn về phía hắn

Ngự Kỳ tay có chút run nắm chặt cây đàn guitar điện trên tay, vị trí của hắn là đánh và là trưởng nhóm lên không thể mất bình tĩnh như vậy được

...

" Tại sao lại trùng bài chứ? Rõ ràng tôi đã kiểm tra xem các nhóm khác chơi bài gì để không bị trùng rồi mà! " Dư Tịch có chút tức giận

" Chắc là họ muốn đổi bài khác nhưng không biết đã có nhóm chọn bài này thôi... " Dư Nghị có chút buồn bã

" Không đúng! Cách trình diễn của bọn họ rất giống với chúng ta! " Minh Triệt lên tiếng làm cả đám kinh ngạc nhận ra

" Lão đại phải làm sao đây? " Linh Vũ nhìn về phía Minh Triệt vẫn còn đang mờ mịt ở đằng kia

" Nếu như vẫn sử dụng cách thức cũ e rằng sẽ bị nói là bắt chước..."

" Nhưng nếu giờ biểu diễn bài mới thì làm sao đủ thời gian luyện tập? Không thuộc lời thì càng thảm hơn sao? " Linh Vũ tỉnh bơ nói

Không khí rơi vào trầm mặc chỉ còn âm thanh sống động của nhóm người bên trên sân khấu

Bọn họ phải nói là rất đồng đều khiến người ta phải lạc theo bài hát

Một ý tưởng set qua đầu Minh Triệt

" Phải rồi còn một cách "

" Cách gì? " Cả đám mong chờ quay lại

" Nếu như phong cách của bọn họ là đồng đều, nhịp nhàng như vậy thì chúng ta hãy ngược lại "

" Ý anh là...chúng ta mỗi người một phong cách biểu diễn sao? "

Minh Triệt chậm rãi gật đầu " Càng loạn càng náo nhiệt thì càng tốt "

Linh Vũ mỉm cười

Khiến cho tất cả bọn họ phải cuống loạn là ý anh phải không?

...

Màn biểu diễn của nhóm Ngự Kỳ kết thúc, hắn cùng những thành viên khác đi xuống sân khấu đứng ngay ánh nhìn của nhóm Linh Vũ

" Xin lỗi... " Khi Ngự Kỳ đi lướt qua Linh Vũ hắn đã nói nhỏ qua tai cô

Chỉ có Linh Vũ là nghe thấy được, cô trầm mặc quay ra đằng sau nhìn bóng lưng Ngự Kỳ đã đi xa

"..."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45

(Love mn +1)

" Linh Vũ sao vậy? " Dư Tịch thấy cô bất động quay ra hỏi

Cô lắc đầu nhẹ " Không có gì, chúng ta mau tới phòng thay đồ "

Phòng thay đồ có đầy đủ loại trang phục để cho các nhóm biểu diễn có phần đặc sắc hơn

" Lão đại nói là muốn mặc gì thì mặc không cần phải giống nhau "

Dư Tịch chọn lựa rất kỹ càng rồi bắt đầu vào thử, Linh Vũ thì chọn đại một áo T-shirt trắng dài rộng tới hông và một cái quần short đen

Linh Vũ thử xong liền ra ngoài ngồi đợi

Ai quan tâm mặc gì chứ! Thoải mái là được rồi

Linh Vũ ngồi đợi một lát sau, Dư Tịch bước ra với một bộ váy kẻ dọc màu đen đỏ. Phải nói là cho dù Dư Tịch mặc gì cũng toát lên vẻ đáng yêu nhưng có phần nóng nảy

" Linh Vũ mình mặc cái này có hợp không? " Dư Tịch xoay một vòng

" Hợp, hợp " Linh Vũ lười biếng giơ cho Dư Tịch vài cái like

Bên ngoài, Minh Triệt và Dư Nghị đứng đợi sẵn

Minh Triệt anh ta chỉ khoác lên mình một chiếc áo khoác đen có hình đầu nâu và quần tây đen trông rất ngầu

Còn Dư Nghị thì chỉ là một chiếc áo sơ mi và một cái kính không trông không còn gì khác

Phải nói mỗi người một kiểu đơn giản có, cool ngầu có, ngoan hiền có, dễ thương có. Chẳng hiểu biến thành dạng gì rồi

" Sao lâu vậy? " Minh Triệt lông mày hơi nhăn lại

Linh Vũ chỉ về phía Dư Tịch ý bảo 'Không phải tại tôi'

Minh Triệt không nói gì chỉ liếc nhìn Linh Vũ từ trên xuống dưới đều là một đường thẳng không còn gì ngoài khuôn mặt đẹp thì thở ra nhẹ nhõm

Không thể để quá nhiều người chú ý tới nó!

" Đi thôi! " Minh Triệt xoay người, cả đám đi theo phía sau

Trên sân khấu bắn lên một làn khói bóng người lúc ẩn lúc hiện làm mọi người không khỏi tò mò

Đừng hỏi vì sao có phần này là vì...Linh Vũ đã tống tiền để họ làm ra

Tiếng trống bắt đầu vang lên nhưng làn khói mới dần dần tan hết lộ ra bốn bóng người mơ mơ ảo ảo trên đó

Nam tử chính giữa đứng đối diện micro có đeo một cái guitar trên cổ, khuôn mặt phải nói khiến người khác phải ghen tị, nữ sinh cầm guitar kể bên cũng không kém mặt không một chút biểu cảm tay bắt đầu gảy guitar, nam sinh phía sau mặc dù chơi trống nhưng lại có một nét dịu dàng, nữ sinh chơi piano thì mỉm cười tình nghich

Dù đây rõ ràng là giai đoạn thử đạo cụ nhưng cách xuất hiện của bọn họ rất đặc sắc giống như một trò ảo thuật vậy

Minh Triệt động vào micro khiến nó kêu rít một tiếng chói tai làm mọi người hoàn hồn, Không gian trở lên yên tĩnh

" Chắc mọi người cũng đã biết tôi Từ Minh Triệt. Giờ đã trở thành nhóm trưởng của Fanciful...Tôi biết có một số người không ưa tôi... " Minh Triệt nhìn xuống đám người ở dưới không quên khiêu khích họ

"...Nhưng cũng đừng vì thế mà không công nhận tài năng của tôi "

Câu này của Minh Triệt làm mọi người bị ghen không thể nói được câu nào, họ làm lơ đi như là không muốn để ý

Linh Vũ trầm mặc quan sát

Hình như có vụ gì đó...kỳ lạ thật...

Đáng ra bọn họ phải làm ầm lên chứ sao hôm nay yên tĩnh vậy?

" Tôi biết bài hát này đã được nhóm khác vừa mới biểu diễn nhưng tôi muốn mọi người biết đâu là 'Happy' thật sự... "

" Dư Nghi lên nhạc! "

" À được... " Dư Nghi tay chân luống cuống vội vàng đánh trống

Cổ để giai điệu khác đi so với dự tính ban đầu

" Thả lỏng không cần gò bó...muốn đánh như thế nào thì tùy cậu " Linh Vũ phía trước nhỏ giọng

Cô bắt đầu đánh guitar theo tiếng trống cả tiếng piano vậy chỉ còn giọng hát của Minh Triệt

'It might seem crazy what I'm 'bout to say'

'Sunshine she's here, you can take a break'

'I'm a hot air balloon that could go to space'

Giọng hát Minh Triệt vang lên khiến mọi người kinh ngạc

" Lão đại...anh... " Linh Vũ sững sờ

Ngay từ lúc mở đầu đã lên cao như vậy rồi...

Anh ta không sợ mất giọng sao?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

'With the air, like I don't care baby by the way'

Linh Vũ từ nãy đến giờ đều quan sát biểu cảm của Minh Triệt cảm thấy anh ta đang rất thoải mái và sung trên sân khấu

Cô rũ mắt, tay không ngừng gảy đàn

Thôi kệ vậy...

Mặc dù nghĩ vậy nhưng trong lòng không khỏi lo lắng

Đến lượt hai anh em nhà Dư cùng hát bè

'Huh, because I'm happy'

Linh Vũ lập tức ghé vào micro ở gần mình nhanh chóng nhập vào lời hát

(LV) 'Clap along if you feel like a room without a roof'

'Because I'm happy'

(LV) 'Clap along if you feel like happiness is the truth'

'Because I'm happy'

(LV) Clap along__ if you know what happiness is to you__

Trong lời hát Linh Vũ đã gân giọng khiến nó trở lên mạnh mẽ

Rất nhanh Dur Nghi và Dur Tịch đã bắt kịp thành một bản rock thật sự

'_ Without a roof_ '

Mình Triệt cũng không thua kém hòa vào lời nhạc, anh ta bắt đầu gân giọng khiến cho tất cả học viên ở đó đều nổi da gà muốn nhún nhảy, gào thét theo

Mà biểu diễn dần gia tăng đến đỉnh điểm, mặc dù mệt nhưng không có gì có thể cản trở họ

Giải tỏa hết mọi thứ tìm thấy 'Happy' thật sự

Làn khói trên sân khấu một lần nữa phun ra

'Yeah'

Đám học sinh cũng không nhịn được nữa mà hát, đung đưa theo

Cứ như vậy không ngừng nghỉ cho đến câu cuối cùng

'_ if you feel like that's what you wanna do_ '

Thì tất cả cùng đồng thanh kèm theo đó là tiếng hô hào cực náo nhiệt

Màn biểu diễn kết thúc, nhóm Linh Vũ ai nấy cũng đều thờ dốc, Linh Vũ lao đảo như muốn ngã đến nơi may mà kịp giữ thăng bằng

" Và đây cũng đã là nhóm cuối cùng biểu diễn lên xin mời những nhóm còn lại lên sân khấu để được bình chọn "

Tất cả 20 nhóm sắp xếp thành từng hàng để chờ kết quả, các học viên từng người đăng nhập vào tài khoản để bình chọn

...

" Được rồi, đã có kết quả "

Giây phút hồi hộp đã đến

" Sau đây là 10 nhóm được bình chọn nhiều nhất...Đầu tiên là nhóm IBI với số vote 620 xin chúc mừng!, tiếp theo là nhóm Har7 số vote 511 chúc mừng!, và vị trí thứ 3 là nhóm Winner với số vote 444,....,"

" Cuối cùng...là nhóm Maid với số vote 259 " MC kết thúc thông báo của tất cả các nhóm được chọn thờ ra nhẹ nhõm

" Khoan đã, tại sao kỹ năng của bọn tôi tốt hơn bọn họ nhưng không được chọn? " Minh Triệt mặt tối sầm lại

" Vì đội Fanciful số vote là 256 thấp hơn tận 4 phiếu lên tất nhiên không được chọn "

" Máy người là đang không chấm điểm công bằng sao? " Linh Vũ quét mắt nhìn đám học viên phía dưới

Đám học viên nãy giờ im bật mới ồn ào lên tiếng

" Có cô mới là gian lận ấy! Thịnh thiếu điều tra hết rồi! Cuộc thi hát lần trước là do cô mua chuộc giám khảo! "

" Phải đó! Làm gì có hai giải nhất chứ! Đồ xảo trá! "

"..."

"Nhóc... " Minh Triệt vừa lo lắng vừa ngạc nhiên quay sang Linh Vũ

Cô vẫn không đổi sắc, nhoen miệng cười nhìn đám lao nhao phía dưới như những đứa ngốc

" Thì sao chứ? Chẳng phải mấy người cũng đã công nhận sao? "

" Nếu như đám giám khảo đó thật sự chăm công bằng thì đâu dễ dàng mua chuộc như vậy? "

Câu nói của Linh Vũ ý là 'Đám các người cũng đâu khác gì mấy ông giám khảo đó? '

Không gian trở lên im bật

Bắt ngờ là trên màn hình hiển thị lên số vote 256 bỗng tăng thành 257

" Người được lắm Linh Vũ! Mặc dù ta phải nói là rất ghét người nhưng không thể không công nhận người đã có cố gắng! " Như Mỹ đứng trong đám đông gào lên

Linh Vũ có chút ngạc nhiên

Ngày thường cô ta ghét cô lắm cơ mà?

" Đây hai người chưa vote phải không? Mau vote cho họ đi " Như Mỹ quay sang hai người bạn phía sau

Họ nhìn nhau gật đầu, số vote bây giờ là 259 bằng với nhóm Maid

" Chỉ còn một vote nữa thôi... "

MC thở dài " Nếu như hòa thì... "

Mc còn chưa nói hết số vote nhóm Fanciful bỗng tăng lên thành 260

" Xin chúc mừng nhóm Fanciful đã vượt vào top 10! "

" Chúng ta thành công rồi! " Hai anh em nhà Dư vui vẻ ôm lấy nhau

" Lão đại... "

" Ủ... " Tất cả đều là nhờ nhóc

Ở trên sân thượng nơi nhìn rõ sân khấu nhất

Rầm Tuấn Lăng đâm mạnh vào tường

" Đức Thành! Sao cậu lại vote cho bọn họ?! " Tuấn Lăng tức giận đến đỏ mắt

" Thật ra thì tôi không hiểu sao hai người lại phải ghét Minh Triệt như vậy...chẳng phải xưa nay chúng ta đều thân thiết như anh em sao? " Đức Thành nhíu mày

" Đó là lúc trước bây giờ khác rồi! " Hạo Hiên gần giọng

" Từ trước đến nay tôi luôn ngưỡng mộ Minh Triệt và cậu ấy không làm gì sai cả "

" Chẳng phải nếu làm cậu ta thua cậu ta sẽ quay trở lại nhóm bọn mình sao? Còn Khiết nhi nữa "

Đức Thành lắc đầu " Tôi không muốn giờ trò uy hiếp với lại...lúc đầu đúng là tôi có hứng thú với cô gái Ngọc Khiết thật nhưng bây giờ chẳng thấy cô ta có gì đặc biệt mà hai người si mê đến thế "

Đức Thành xoay người rồi đi

" Cậu! Đứng lại! " Hạo Hiên tức giận muốn đuổi theo thì bị Tuấn Lăng chặn lại

" Bình tĩnh một chút, nếu giờ đuổi cậu ta ra khỏi nhóm thì chúng ta sẽ thiếu người "

" hừ! Thắng ngu đó! "

...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47

Tại một góc khác ở đằng sau sân khấu

Ngự Kỷ rũ mắt nhìn tin nhắn của số lạ

[Muốn cứu em gái cậu thì hãy một mình đến gặp tôi nếu không quả bom trên người nó sẽ nổ]

Kèm theo đó là một cái hình ảnh Ngự Thanh bị trói trên ghế và bịt miệng, con bé đã thiếp đi trong một căn phòng gỗ

Ngự Kỷ cắn răng bỏ điện thoại vào túi, nhanh chóng muốn rời đi liền đụng ngay khuôn mặt tươi cười của Linh Vũ phía sau là ba người còn lại

"Chúng ta tâm sự một chút đi nào bạn học Ngự..." "Linh Vũ nòng nặc mùi nguy hiểm

Ngự Kỷ đỏ mặt hời giột lùi lại vài bước liền vấp phải cành cây té ngã

"Chỗ này không thích hợp, tới chỗ khác đi" Dur Nghi đề nghị

...

Tất cả ngồi ngay ngắn trong một phòng học, Ngự Kỷ như một nạn nhân bị tra hỏi

"Không ngờ Ngọc Khiết cô ta lại độc ác như vậy đấy! Biết trước tôi sẽ đâm chết cô ta rồi" Dur Tịch tức giận

"Nhưng mà không ngờ cô ta lại liều lĩnh lộ mặt như vậy đấy!" Linh Vũ khen ngợi

"Không phải vậy...lúc đầu cô ta có giấu mặt nhưng bị tôi phát hiện ra..."

"Đáng nhẽ cậu phải nói cho bọn tôi biết trước" Minh Triệt dựa vào tường thấp giọng nói

"Nhưng...tôi không biết cô ta đang nhốt em gái tôi ở đâu cả! Hơn nữa cô ta còn nói đã cài bom vào em gái tôi" Ngự Kỷ hoảng loạn

"Bình tĩnh, cô ta chắc chắn là lần đầu tiên bắt cóc một người lên chắc chắn có sơ hở, có manh mối gì không?" Linh Vũ ngồi trên bàn học tra hỏi

"Cô ta có gửi tôi một tấm ảnh..." Ngự Kỷ lục điện thoại ra

Tấm ảnh khá là mờ nhưng có thể thấy Ngự Thanh đang bị trói trong một căn phòng gỗ khá là cũ, phía sau là một cái cửa sổ bên ngoài có thể thấy khá nhiều cỏ dại

Linh Vũ trầm mặc một lúc

"Đợi tôi một lát, trên mạng có rất nhiều hack chuyên nghiệp tôi sẽ thử nhờ họ"

Mọi người nghe vậy liền sốt ruột chờ đợi

Khoảng 15 phút sau, Linh Vũ nhìn màn hình sững sờ

"Có rồi..."

"Ở đâu vậy?!" Cả đám kinh ngạc nhìn vô màn hình

"Là ở một ngôi nhà kho ở phía sau khu rừng khu vực 1"

"Vậy chúng ta mau đi cứu em ấy đi" Ngự Kỷ gấp gáp nói

"Không được, cậu phải đến chỗ của Ngọc Khiết trước nếu không cô ta sẽ nghi ngờ nhưng hãy gọi cho vài cảnh sát đến bảo vệ cậu. Còn bọn tôi sẽ lo vụ của Ngự Thanh"

"Nhưng còn quả bom...?"

"Cậu quên rồi à? Nhà cô ta nghèo mà nếu có bom thì chắc cũng chỉ là bom đồ chơi thôi" Linh Vũ dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn qua

Ngự Kỷ: "...Chẳng lẽ tôi bị lừa thật?"

"Vậy bây giờ bắt đầu hành động đi!"

...chuyên mục tóm tắt viluoi...

Kế hoạch của Linh Vũ diễn ra rất thuận lợi, bọn họ đã rất nhanh cứu được Ngự Thanh

Còn Ngự Kỳ đi đến gặp Ngọc Khiết nhưng cô ta có ý định bắt cóc luôn cả hắn để bịt miệng nhưng liền bị cảnh sát bao vây và bắt được

Thịnh Tuấn Lăng biết chuyện vùng tiền để họ thả cô ta về

Nhưng tin đồn đã tràn lan khắp trường việc 'Ngọc Khiết bắt cóc uy hiếp người hãm hại nhóm Fanciful' của Linh Vũ

Một tin xấu thứ hai nữa của Ngọc Khiết được nick ẩn đăng lên là cô ta là con của một tên trộm chuyên đi lừa bịp người khác

Linh Vũ rất hào phóng đưa hai tin tức đẩy lên đầu bảng tin

Tự hào vỗ ngực nói

Ta thật tốt bụng và cao cả!

"..."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48

Tin tức được lan ra khắp trường, tất nhiên Ngọc Khiết bị rất nhiều người chỉ trích, ghen ghét

Mỗi bước tới trường cô ta vừa bị đám nữ sinh bao vây ném đá nhưng cũng may là có bọn Tuấn Lăng, Hạo Hiên ở đó lên không thể làm gì được chỉ biết chửi thề trong lòng

...

Linh Vũ bình thản đi vào cổng trường như không có việc gì xảy ra

Có điều đám học viên nhìn cô với ánh mắt e ngại, lo sợ nhiều lúc họ muốn tới gần cô nói gì đó nhưng lại thôi

Có lẽ bọn họ cảm thấy áy náy

"Linh Vũ..." Giọng nói phát ra từ góc bên phải

Ngự Kỳ đút một tay vào túi, một tay giơ cao vẫy gọi

"Có việc gì?" Linh Vũ chậm rãi đi tới

"Hôm trước...cảm ơn cô..." Ngự Kỳ nhỏ giọng, hơi cúi đầu

"Không có gì. Nhờ vụ đấy mà tôi đã lật được mặt con ả" Linh Vũ hướng mắt nhìn tới chỗ Ngọc Khiết đang vô cùng thảm, rụt rè đi vào lớp

Ngự Kỳ: "...???"

"Vậy...nhờ cô chuyển lời với Minh Triệt là...Tôi xin lỗi..."

"Được" Linh Vũ gật đầu hiểu ý

"Em gái cậu khỏe chưa?"

"Con bé cũng tốt hơn nhiều rồi nhưng nà nó vẫn còn sợ hãi và ám ảnh vụ đó..."

"Vậy lần sau tôi sẽ tới thăm con bé!" Linh Vũ mỉm cười nhẹ

"Được..." Ngự Kỳ gãi đầu, khuôn mặt có chút hồng

"Gặp sau nhé" Linh Vũ vẫy tay chào

Cho đến khi thấy bóng Ngự Ký đã đi vào lớp B thì ngừng lại

"Đã nói với nhóc là không lên quá quá thân với thằng nhóc đó rồi mà " Minh Triệt không biết đứng sau lưng cô khi nào, mặt có chút nhăn lại trầm giọng nói

" Tại sao chứ? " Linh Vũ khó hiểu

Minh Triệt trầm mặc một lúc, đưa tay vò đầu Linh Vũ

" Thôi bỏ đi, vào lớp " Minh Triệt dứt tay vào túi đi trước

Linh Vũ vuốt lại cái đầu bị vò rồi bởi của mình

Anh ta bị cái gì mà trông giống với đứa trẻ giận dỗi vậy?

" Phải rồi lão đại, anh là người đáng tin tức thứ hai sao? " Cô nhanh chóng đuổi theo

"...Đúng vậy " Minh Triệt nhỏ giọng

" Cảm ơn nhé! Vì đã giúp tôi trả thù "

" Lâu lâu nhóc cũng được một câu có ý nghĩa nhỉ "

Linh Vũ chỉ thấy nửa mặt Minh Triệt đang nhếch miệng cười

Có vẻ anh ta đang vui...

Vậy là mình dễ dàng thành công rồi sao? Đúng là lạ thật.

...

Tại Lớp A-S

" Xem ai kìa tụi bây! Haha " Đám nữ sinh xúm lại thành một nhóm cười đùa nhìn về phía Ngọc Khiết

Ngọc Khiết tái mặt nhìn vào chỗ ngồi của mình. Mặt bàn thì toàn vỏ bánh và rác, có nhiều chữ viết nhăng viết cuội. Trên ghế toàn là vỏ kẹo cao su

" Đáng đời! Nghĩ rằng có giọng hát đó là có thể quyến rũ được nam thần sao? Cô ta tự cao quá rồi! "

" Còn tớ cứ tưởng nó thuần khiết lắm ai ngờ là một đứa gian ác bắt cóc trẻ em haha! "

"..."

" Ai làm cái này?! Mau đứng dậy dọn dẹp! " Tuấn Lăng đi tới tức giận gằn giọng

Mọi người trong lớp bỗng im bất giác nhìn nhau

" Không nói? Vậy đừng để tôi phải điều tra ra! "

Mặc cho Tuấn Lăng uy hiếp thế nào bọn họ không một ai đứng lên vì vốn dĩ bọn họ thật sự không có làm. Lúc tới đã thấy thế rồi

" Mấy người! " Tuấn Lăng siết chặt tay không làm gì được

Tài sản của Thịnh gia sắp cạn kiệt ai mà sợ anh ta nữa chứ! Chỉ còn tia hy vọng duy nhất Hạo Hiên!

Ở cuối góc lớp

Như Mỹ như không có chuyện gì xảy ra vui vẻ bấm điện thoại

[Kẻ Bám Đuôi] Lớp cô thế nào rồi?

[Như Mỹ] Họ loạn hết lên rồi! Và không ai phát hiện ra cả

Giê rách thật tội nghiệp!

[Kẻ Bám Đuôi] Tốt lắm, đây là tất cả thông tin cá nhân của Đức Thành kèm theo đó là một tệp ảnh của anh ta cho cô hết đây

Như Mỹ nhếch miệng cười

[Như Mỹ] Cô thật tốt!

[Kẻ Bám Đuôi] Không có gì! Dù sao lần trước cô cũng đã giúp nhóm bọn tôi rất nhiều và xin lỗi vì lần trước 'lỡ' hắt nước vào người cô...

[Như Mỹ] Không sao tôi không để ý! Lần sau nếu tìm được ánh nóng của Thành ca nhất định phải đưa tôi đấy!

Ở lớp E

Linh Vũ: "..."

Không ngờ Như Mỹ cô ta...Lại biến thái như vậy!

Mình vừa mới giao dịch với một một kẻ biến thái a

Thật tội lỗi a~

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49

Vì sự kiện cuộc thi nhóm kia Hạo Hiên đành phải rút tiền để kéo tin tức xuống cũng nhờ vậy mà Đàm gia đã hút được khá nhiều tiền của Hạo gia

Đây cũng là mục đích của Linh Vũ một công đôi việc

Làm giàu không khó

Độ hot của nhóm 4S trong trường giảm đi rất nhiều, Thịnh gia của Tuấn Lăng gần như phá sản, Đức Thành mặc dù vẫn là thành viên trong nhóm nhưng rất ít xuất hiện, Hạo Hiên thì tính tình bất đầu nóng nảy không thể kiểm soát được. Ngọc Khiết đương nhiên luôn bị đem ra bàn tán rồi.

...

Sự kiện cuộc thi nhóm vòng 1 đã qua, nhóm Fanciful của Linh Vũ, được vào vòng trong với bài hát 'Sheaf Of You'

Còn nhóm 4S đương nhiên cũng lọt vào nhưng ánh mắt bọn họ như muốn 'ăn tươi nuốt sống' nhóm Minh Triệt

...

Tại phòng tập luyện

Linh Vũ một chút ý tứ cũng không có tùy ý gối đầu trên đùi Minh Triệt nằm nghỉ. Còn Minh Triệt đang mãi đọc một cái tờ giấy gì đó, cây guitar được dựng kê bên

Nếu là Minh Triệt trước đây thì sẽ không nhường bộ mà đẩy cô xuống đất nhưng hành động này đã quá đổi quen thuộc. Cứ lúc nào Linh Vũ tập luyện mệt mỏi là liền ngã xuống người hắn

Hai anh em nhà Dư mặc dù suốt ngày phải nhìn mấy cái hành động thân mật này nhưng vẫn 'ngứa mắt' kinh khủng

" Lão đại...phần thi tiếp theo là gì thế? " Linh Vũ ngáp dài nhìn cái cằm người người trước mắt

" Là...tự sáng tác bài hát để biểu diễn chủ đề là về Tình Yêu " Minh Triệt phức tạp đọc tờ giấy

" ạch...tự sáng tác sao? Khó rồi đây " Dư Nghị thờ dãi

" Hơn nữa còn là về tình yêu... " Dư Tịch chống cằm liếc mắt nhìn hai người đối diện

Nữ sinh nằm gối vào đùi nam sinh còn nam sinh thì không để ý nhưng tay vẫn vuốt ve tóc nữ sinh. Sắc hồng ngập tràn xung quanh hai người họ

Dư Tịch: "... " Lại phải xem phim tình cảm miễn phí rồi.

" Cái này hai người tự viết lời đi! Anh hai chúng ta đi thôi mặc kệ họ! " Dư Tịch đã nhẫn nhịn không nổi kéo Dư Nghị rời đi

Linh Vũ: "..."

Minh Triệt: "..."

" Lão đại bọn họ bị sao vậy? " Linh Vũ từ từ ngồi dậy bên cạnh hắn

" Chịu " Minh Triệt dường như không quan tâm hai tay khoanh trước ngực dựa vào tường

Mặc dù biết vì sao hai tên đó bỏ đi..

Nhưng như vậy cũng tốt!

Dạo này hai người đó cứ đi theo cảm thấy không thoải mái

" Chủ đề là tình yêu nhóc có ý tưởng nào không? "

Linh Vũ lắc đầu " Chưa yêu bao giờ làm sao có ý tưởng? "

Minh Triệt tắc lưỡi tỏ ra khinh thường

" Còn tưởng nhóc am hiểu lắm vậy mà ngay cả cái đó cũng không biết! Vậy để anh đây dạy cho nhóc thế nào là tình yêu "

Minh Triệt tự tin như hiểu biết lắm chứ thật ra trước đây hắn chưa hề cảm thấy hứng thú hay hẹn hò với bất kỳ ai bao giờ

" Ủ, anh dạy tôi đi " Linh Vũ bộ dáng nghiêm túc như chuẩn bị nghe giảng

"..."

Minh Triệt ho nhẹ " Bây giờ giảng dạy không có hiệu quả đâu...chỉ bằng thực hành luôn "

Linh Vũ nghiêng đầu ngơ ngác " Ý anh là...? "

"...Chúng ta thử hẹn hò đi... "

Minh Triệt quay đi chỗ khác khi nói câu này, Linh Vũ có thể nhìn thấy tai anh ta đang phấp phồng

Là đang ngại sao?

Minh Triệt bị nhìn chăm chăm mãi không thấy trả lời lên có chút tuyệt vọng

" Nếu nhóc không muốn thì thôi... "

" Được thôi, chúng ta hẹn hò đi " Linh Vũ dứt khoát nói

Chỉ là để lấy ý tưởng cho bài hát thôi mà!

Sao phải từ chối?

...

(Sắc hồng ngập mặt:v)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50

(Kì niệm 50 chương, chương này dành riêng cho đôi bạn trẻ thích tò mò)

6:30

Tại phòng ngủ đầy sắc tím

Linh Vũ yên bình nằm ngủ trên giường, bất chợt chiếc điện thoại trên tủ li rung lên kèm theo đó là nhạc chuông EDM vang lên

Linh Vũ uể oải với lấy nhấc nghe " alo.. " giọng cô ỉu xìu

" Người định để lão tử đợi đến bao giờ?! Mau xuống nhà! " Giọng nói Minh Triệt thông qua điện thoại có chút bức bối

" Ra là lão đại có việc gì không? "

Minh Triệt nhẫn nhịn không chửi tục nhấn mạnh hai từ nói " Hẹn Hò! "

" A em nhớ rồi. Đợi một chút " Linh Vũ lảo đảo ngồi dậy

Tìm đại một bộ quần áo bước vào phòng vệ sinh riêng

...

Ở dưới lầu

Minh Triệt nhấp một ngụm cafe, ngồi bên cạnh anh là Bà Đàm - Mẹ Linh Vũ đang mỉm cười hiền dịu với hấn như bắt được vàng

" Cháu đợi một chút nhé, chắc Linh Vũ nó đang chọn quần áo con gái mà "

Minh Triệt đang nhấp cafe sực thì sặc

Nó mà để ý tới quần áo ư? Đùa chắc!

Minh Triệt cố nặn ra một nụ cười " Không sao, cháu không để ý "

Bà Đàm gật đầu: Đúng là một thằng nhóc lễ phép

Khoảng 15 phút sau

Linh Vũ bước xuống với một cái áo phông trắng rộng thùng thình và một cái quần short đen, chân đi một cái dép tông loẹt quẹt

Bà Đàm tí thì phun ra câu mắng người nhưng ở đây có con rể tương lai lên không thể làm xấu hình tượng

" tiểu Linh, sao con đi chơi lại mặc như vậy? " Bà dịu dàng nói

" Chẳng phải anh ta cũng như vậy sao? " Linh Vũ chỉ về hướng Minh Triệt

Minh Triệt hôm nay cũng mặc một cái áo phông đen rộng cổ và một cái quần short đơn giản

Linh Vũ cảm thấy bất công!

Tại sao con trai mặc được mà con gái lại không?

Cô không muốn mặc cái váy đó đâu! Lạnh háng lắm!

Bà Đàm gượng gạo cười " Haha....thì ra con và bạn trai mặc đồ đôi sao? Xin lỗi mẹ không biết "

Linh Vũ ngơ ngác

Bạn trai? À phải rồi nhỉ mình và lão đại đang hẹn hò thử mà

Dù sao cũng chỉ là tạm thời nhưng cô cũng lười giải thích

" Lão đại đi thôi! "

" Ừ " Minh Triệt đứng dậy cúi đầu chào bà Đàm rồi cùng Linh Vũ rời khỏi căn biệt thự

" Đi chơi vui về nhé! " Bà Đàm vẫy tay

Đợi bóng hai người đi xa liền nhanh chóng lấy điện thoại ra gọi cho ông Đàm

" Ông xã à~ Con bé nhà chúng ta có bạn trai rồi! Siêu soái luôn...bla..bla.. "

...

Quay lại với Linh Vũ đang ngồi trên xe buýt với Minh Triệt

" Lão đại à chúng ta sẽ đi đâu? "

Minh Triệt chăm chú nhìn bản đồ hỏi ngược lại " Nhóc muốn đi đâu? "

" Lão đại đi đâu em cũng sẽ đi hết~ " Linh Vũ ngọt xớt nói

Nhưng Minh Triệt không bị dính thính vì câu này của Linh Vũ thật ra có nghĩa là 'Đi đâu thì tùy anh'

...

Và hiện tại hai người đang đứng ở công viên giải trí..

" Lão đại à, đến nơi trẻ con này làm gì? "

" Chẳng phải bọn họ hẹn hò thường hay đến đây sao? "

" Ô ra vậy "

" Tay " Minh Triệt xòe tay về phía Linh Vũ

" Để làm gì? " Linh Vũ khó hiểu

" Tất nhiên là nắm tay rồi! Ở đây đông người nhóc không sợ bị lạc sao? " Minh Triệt kiên nhẫn giải thích

Linh Vũ hiểu ra nắm lấy tay hắn, hai bàn tay đan xen nhau mang lại cảm giác an toàn và ấm áp

" Lão đại tay anh vậy mà thon thật, son móng màu đen chắc sẽ rất hợp... "

" Nhóc muốn chết à! " Minh Triệt lên con nôi dọa siết chặt bàn tay mềm như không xương của cô

" Đau đấy.. "

" xin lỗi... " Minh Triệt buông lỏng ra chậm rãi dắt cô đi

" A lão đại ra bên kia xem đi có cả trò bắn súng nhận quà nữa kìa " Linh Vũ nhanh chóng kéo Minh Triệt đi tới chỗ đó

" Lão đại anh thích món nào? "

" Cái đó đi... " Minh Triệt chỉ vào cái móc khóa hình đồng hồ trên kệ

Linh Vũ gật đầu " Được, ông chủ cho một lượt bắn đi "

" Đây " Người đàn ông mỉm cười đưa cho Linh Vũ một cây súng trò chơi

Minh Triệt: "..."

Khoan, hình như có gì sai sai

A! Đáng nhẽ lão tử phải là người bắn chứ?

pocc Viên đạn trúng vào cái móc khóa liền rơi xuống

" Chúc mừng cô bé đã bắn trúng, đây là phần quà "

" Của anh nè " Linh Vũ đưa cái móc khóa cho Minh Triệt

" Không cần đâu là của nhóc... "

" Tôi không thích mấy thứ đồ trẻ con này đâu anh cầm đi không thì vứt luôn cũng được " Linh Vũ chen lời

Minh Triệt: "..."

Nhét tạm vào túi quần vậy!

" Lão đại qua bên này chơi tàu lượn! "

...

" Lão đại! Đưa xe! "

...

" Lão đại chơi đu quay! "

...

Một lúc sau

" Ọe... " Minh Triệt ngồi trong góc tái mặt nôn ra

Mẹ kiếp! Đứa nào vừa nói không chơi mấy trò trẻ con?!

" Lão đại chúng ta... "

" Thôi dẹp đi! Mấy giờ rồi? "

" Mới có 10:00 vẫn còn sớm mà "

"...Nhóc muốn chơi gì nữa? "

" Cáp treo bên đó " Linh Vũ chỉ lên cái cáp treo xoay vòng tròn bên kia

" Được, nốt lần này thôi đấy " Minh Triệt thờ dài

...

Hai người đi lên một cái cáp treo bên đó ngồi đối diện nhau im lặng không nói gì nhìn phong cảnh bên dưới

" Hôm nay...tôi rất vui... " Linh Vũ lên tiếng

" Ủa... " Minh Triệt nhỏ giọng đáp lại

Mặc dù hắn không thích tham gia mấy cái hoạt động này nhưng đúng là rất vui

Muốn khoảnh khắc này quay chậm lại...

" Anh cảm thấy thế giới này là thật hay ảo? " Linh Vũ bỗng hỏi một câu khiến Minh Triệt sửng sò

" Ý nhóc là gì? "

Minh Triệt không biết tại sao mình lại cảm thấy bất an

Giống như một thứ gì đó quan trọng sắp rời khỏi hắn vậy

"...Thôi bỏ đi, dù sao nơi nào có anh tôi cảm thấy khoảng trống được lấp đầy " Linh Vũ đặt tay lên tim mình trầm tư

Hồ hấp Minh Triệt như ngừng lại...

Phải nói! Hôm nay nhất định phải nói cảm xúc của mình ra

" Linh Vũ... "

" hửm? "

" Lão tử...hình như thích nhóc mất rồi! " Minh Triệt hồi hộp nói, mặt trở lên đỏ ửng

Linh Vũ đơ một lúc

"...Ừ, tôi cũng thích tôi lắm "

"..." Minh Triệt thầm đỡ trán

Linh Vũ:??? Bộ tôi nói gì sai sao?

Cánh cửa cáp treo mở ra, chuyển đi chơi kết thúc

...

Ngày hôm sau,

"Linh Vũ cậu viết được bao nhiêu lời rồi?" Dư Tịch chống cằm tò mò hỏi

"Đến nửa trang rồi" Linh Vũ cắn bút

"A" Dư Nghị đọc lại tờ giấy bất ngờ kêu lên

"Có chuyện gì vậy?"

"Ở đây đề là vòng 3 mới tự sáng tác cơ mà? Vòng hai có thể lấy bài khác mà!" Dư Nghị giờ tờ giấy lên

"Minh Triệt! Anh lừa bọn này à?!" Dư Tịch tức giận nhìn về phía Minh Triệt

"À thì...chắc là tôi đọc nhầm mà" Minh Triệt nhún vai

Cả đám trường lớn nhìn về phía Minh Triệt 'Đến lúc này mà anh còn thần nhiên được sao?'

Minh Triệt: "..."

Tôi thật sự đọc nhầm!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51

'Người nghĩ người là ai mà dám ở trong thể xác của ta chứ!'

'Mau trở về thể giới của người đi!'

'Nơi này không thuộc về người!'

Linh Vũ thờ đốc ngồi bật dậy, cô vừa nghe thấy cái gì chứ?

Là nguyên chủ 'Đàm Linh Vũ' sao? Phải rồi nguyên thân còn chưa chết! Có phải do cô hút linh hồn của cô ấy rồi không?

Nhưng nếu như cô ấy lấy lại được cơ thể thì cô phải làm sao đây? Sẽ phải xa bọn họ ư?

Linh Vũ siết chặt lấy cổ áo mình

Không! Không muốn! Nghĩ cảnh phải rời xa lão đại cô đơn lắm!

"Một thời gian nữa thôi cũng được...xin cô đấy"

'Nếu như người không giữ lời linh hồn ta sẽ tan biến có biết chưa?'

"Được..."

.....TGT.....

Ở một căn biệt thự

"Tứ thiếu có tiến triển nào không?" Người quản gia trung niên hỏi người phụ nữ hầu gái trước mặt

"Không có! Thậm chí cậu ấy càng lâm vào sâu hơn!"

"Cái gì?!" Người quản gia sửng sò

" Ôn quán gia! Tam thiếu trở lại rồi! " Một hầu gái khác hốt hoảng chạy tới

" Cậu ta trở lại làm gì? "

" Nghe...nghe nói là muốn thăm Tứ thiếu "

Ôn quán gia nhíu mày

" Tôi cảm thấy Tam thiếu cũng không nhẫn tâm như hai người kia đâu! Hay là cho cậu ấy vào đi "

Ôn quán gia suy nghĩ một lát rồi gật đầu " Được, cho cậu ấy vào đi "

...

" lão đại, làm sao vậy? " Giọng nói Linh Vũ đánh thức Minh Triệt

" Hà? chuyện gì sao? "

" Nãy giờ bọn tôi nói mà anh để ý đi đâu vậy? " Dư Tịch khó hiểu

" Không có gì, mà đang nói đến đâu vậy? "

" Bọn tôi đang hỏi anh chọn bài gì để dự thi? " Dư Nghị giờ tờ giấy trước mặt Minh Triệt

Trên đó có khá nhiều bài hát, Minh Triệt nhìn lướt qua thấy một cái tựa đề

"...Gặp em đúng lúc - Lý Ngọc Cương..." Minh Triệt có chút mờ mịt đọc ra

" Anh thích bài đó hả? Vậy được rồi! Bắt đầu tập đi! "

Linh Vũ đứng một góc trầm mặc, lúc này cô thấy Minh Triệt ngồi thẩn thẩn ở đó như mất hồn vậy...

Có chuyện gì với anh ta sao?

...

Ở một nơi khác

" Tuấn Lăng! Boss nói gì với cậu? "

" Ông ta nói sẽ chống đỡ cho tôi nếu như chúng ta loại bỏ được Từ Minh Triệt " Tuấn Lăng bỏ điện thoại vào túi quần

"Ồ chơi lớn thật đấy! Là muốn cậu ta chết sao? " Hạo Hiên tỏ ra ngạc nhiên

" Đúng vậy! " Tuấn Lăng nhếch miệng

" Chúng ta phải loại bỏ thằng nhãi đó! "

...

Linh Vũ đang xách một cái túi đứng trước cửa nhà Ngự Kỳ và bên cạnh là Minh Triệt

" a! Chị Linh Vũ! Lâu rồi không gặp " Ngự Thanh bỏ nhào về phía cô

" Hai người...tôi thăm con bé sao? " Ngự Kỳ có chút ngạc nhiên

" Ừ lâu rồi không gặp "

Ngự Kỳ cứng nhắc nhìn về phía Minh Triệt cúi đầu nhẹ thay cho lời chào

" Tiểu Thanh cái này cho em " Linh Vũ đưa túi snack cho Ngự Thanh

" Oa cảm ơn chị! " Ngự Thanh vui vẻ nhận lấy

" Phải rồi! Chị Linh Vũ phải cẩn thận nha! Cái mũ phù thủy đó có người đứng sau đó! " Ngự Thanh làm mặt nghiêm túc nói

" Cô ta có người đứng sau...? " Linh Vũ ngây người

Ngự Thanh liền hỏi gật đầu " Nghe nói gọi là Boss gì gì đó "

Linh Vũ trầm mặc

Vụ này phải điều tra...

...

(Chương này có hơi lộn lộn vì tôi vội quá mà!)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 52

" Địch...mãi vẫn chưa điều tra được gì " Linh Vũ nằm gục xuống mặt bàn

Đến cả tuần nay cô và Minh Triệt tìm cách để điều tra tên Boss đó nhưng kết quả cũng chỉ là số 0

Vòng thi thứ hai cũng sắp đến rồi! Vậy mà còn chen thêm cả kỳ thi cuối kỳ nữa!

Thế là vừa phải luyện tập vừa phải học hành nữa! Chắc mất sức sớm quá

Trong lớp E

Không khí vô cùng ngột ngạt, mọi người cắm cúi vào đề thi riêng Linh Vũ ngồi cắn bút nhìn tờ đề

Bây giờ không thể chép bài của Lão đại nữa. Bà giám thị cứ đi đi lại lại hoa hết cả mắt

Giờ là lúc nhớ lại! Xem nào...câu 1 là....A!

...

Minh Triệt không thể tin vào mắt mình nhìn Linh Vũ phía trên đang liên hoàn viết trông vô cùng thuộc bài

Chẳng phải nó học kém lắm mà?! Sao bây giờ lại loay hoay cắm cúi viết như vậy?!

Không phải viết cái gì linh tinh đó chứ!

Kỳ kiểm tra kết thúc Linh Vũ cuối cùng cũng thở ra nhẹ nhõm

Kiếp trước cô có học cấp 3 đâu! Liền bỏ học mà

...

Cuộc thi nhóm vòng 2 cuối cùng cũng đã đến

'Chúng ta cùng khóc'

'Chúng ta cùng cười'

'Chúng ta từng ngẩng đầu nhìn lên bầu trời'

'...' (Gặp em đúng lúc - YouTube thăng tiến nhé)

Mọi thứ diễn ra đều rất suôn sẻ, Linh Vũ bắt đầu cảm thấy bất an cô không nghĩ rằng mọi thứ sẽ diễn ra dễ dàng như thế. Đã rất lâu rồi đám người kia chưa hề đụng tay đụng chân

Hay là sợ cô rồi?

Linh Vũ nhìn thấy Ngọc Khiết từ từ sân khấu đi xuống liếc sang chỗ cô

" hello... " Linh Vũ nhỏ giọng vẫy tay chào

Ngọc Khiết trừng lớn nhìn qua.

Cô có vấn đề về đầu óc à?

Hello cái quý gì? Tôi thành ra thế này cũng tại cô đấy!

Ngọc Khiết xoay người rồi đi

Linh Vũ: "... " Tôi chỉ chào hỏi một chút thôi mà! Lạnh nhạt quá

...

Linh Vũ cầm bảng điểm trên tay sắc mặt không có chút bất ngờ nào, điểm sát vách xuống tí nữa là trượt. Quay sang phía dưới nhìn bảng điểm của Minh Triệt

" Lão đại điểm cao vậy mà bị lưu ban đúng là lạ thật " Linh Vũ bĩu môi

" Do vụ ấu dâm thôi...nhưng nếu không nhờ vậy thì làm sao gặp được nhóc... " Minh Triệt chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ

" Lão đại...muốn gặp em sao? "

Minh Triệt chậm rãi gật đầu

Nếu như không gặp được cô gái này thì chắc gì hần đã có được ngày hôm nay...

Cô hiện tại là chính là một người quan trọng duy nhất

Linh Vũ trầm mặc quay lên

Chỉ còn một thời gian nữa...

Minh không thể tiến sâu vào cái tình cảm này

...

Vòng thi nhóm thứ 3 và cũng là cuối cùng bị đẩy nhanh hơn dự tính và đây cũng là vòng quyết định tất cả

Minh Triệt sẽ lấy lại được món đồ của mình hay phải quay lại nhóm 4S?

Tự sáng tác một bài để biểu diễn, chủ đề là thế giới của bản thân

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

Suy Nghĩ Của Minh Triệt

Từ Minh Triệt. Tôi không quá rõ về quá khứ của mình Với tôi nó là một mảnh đen, mù mịt và không lối thoát

Từ hồi nhỏ tôi có một ước mơ là được ca hát...Âm nhạc mang tới sự vui vẻ cho tôi và tôi bị đắm chìm trong đó quên hết tất cả...

Vì vậy tôi đã nhập học vào trường M.S nổi tiếng và cũng là lúc tôi gặp ba người họ. Tôi và họ rất nhanh trở thành bạn tốt và chúng tôi lập nhóm tên 4S

Ba và Mẹ rất ủng hộ tôi nhưng tôi lại luôn có cảm giác họ...không hề tồn tại

Khi nhóm 4S của tôi bắt đầu nổi tiếng và là nhóm 4 người trẻ tuổi nhất. Tôi là thành viên được hâm mộ và yêu quý nhất

Và không ngờ rằng cũng vì vậy mà những điều tồi tệ xảy đến.

Trước khi ba mẹ tôi bị tai nạn họ đã để lại cho tôi một cái hộp nhạc tôi đã giữ nó vô cùng cẩn thận

Tuấn Lăng trưởng nhóm 4S đã đối xử lạnh nhạt với tôi và hai người còn lại cũng vậy. Tôi thật sự không hiểu họ muốn gì

_Tôi dần dần trở nên tuyệt vọng không còn muốn ca hát nữa

Những bản nhạc tôi viết ra đều không có lời

Trong một lần tôi lỡ làm rơi cái hộp nhạc và làm nó bị hư

Tôi quyết định đem nó đi sửa nhưng không may bị một kẻ giấu mặt cướp mất

Tôi đuổi theo cái tên đó suốt cả chặng đường nhưng không kịp...Lúc đó cũng đã tối tôi bị kẹt trong ngõ cụt

Không ngờ lại gặp một đám du côn, họ không ngừng khiêu khích tôi và tôi không hề chịu nổi và đánh nhau với họ

Ngày hôm sau liền mang khuôn mặt đầy vết tích tới trường, đám học viên nhìn tôi kinh sợ. Tin đồn không biết từ đâu truyền tới, tin tức không biết là ai đã chụp lại và dán lên bảng tin trường

Đám Tuấn Lăng lấy cái nguyên do này để đuổi tôi ra khỏi nhóm. Tôi dường như mất kiểm soát và đâm cho hấn ta một trận

Không ngờ hấn ta lại nói là " Cái hộp nhạc đó của cậu tôi đã đập nát nó giống như cậu bây giờ...Thảm Hại! "

_Thế giới của tôi dường như suy sụp

Thì ra trước giờ bọn họ vốn lợi dụng tôi!

Trong buổi biểu diễn cuối cùng đó tôi đã hét lên để giải tỏa đến mức bị mất giọng tạm thời

Ai quan tâm người khác nói gì chứ!

Tôi cảm thấy như vậy mới chính là mình

Một kẻ suốt ngày bị lợi dụng

...

Năm học mới lại đến, tôi trở lại cái ngôi trường đó

Thề rằng là sẽ không để bọn chúng yên thân!

Cũng là lần đầu gặp con nhóc đó Linh Vũ

Ngay từ lúc gặp mặt nó đã cho tôi nguyên cuốn sách đập vào đầu trong lúc tôi đang mơ thấy ác mộng

Mặc dù tức giận nhưng cũng nhờ nó mà tôi thoát khỏi cơn ác mộng đó

Tôi liền nhắc nó lên quát cho một trận nhưng nó vẫn trung vệ mặt ngu ngơ nhìn tôi

Khi biết nó là vị hôn thê của tên Tuấn Lăng tôi đã có chút nghi ngờ nhưng nhìn vào mắt nó

Tôi dần chợt nhận ra dù nó có cười, sợ hãi hay nịnh bợ thì đôi mắt của nó vẫn không có một tí chân thật hay rung động nào

Giống như một khoảng trống không thấy đáy

...

Có nó tôi không còn cảm thấy một mình nữa. Đám 4S bây giờ cũng rất thảm

Nó coi tôi là một người cùng cảnh ngộ

Nhưng tôi lại bắt đầu có cảm xúc với nó...Cái thứ tình yêu này dần dần lớn lên

Muốn giữ nó lại không cho nó đi mất. Tôi nhận ra mình đã thích con nhóc đó

Và thế giới của tôi cũng đã thay đổi lúc nào không biết

'Cảm ơn em vì đã bước vào cuộc đời tôi'

...

Trong một phòng học không một bóng người, Minh Triệt ngồi ở một góc tay loay hoay viết kín trang giấy

Ngoài trời bên cửa sổ đã biến thành khung cảnh nắng vàng

Đặt nhẹ bút xuống thờ ra một hơi, ngừng đầu nhìn lên ánh sáng của bóng đèn trên trần nhà

'Em chính là thế giới của Anh'

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54

Vào khoảng 8 giờ tối, Linh Vũ liền nhận được một tin nhắn từ Minh Triệt

[Lão đại] Đây là lời bài hát và bản nhạc nhóc xem thử đi

[Kèm Ảnh] [Kèm Ảnh] [Kèm Ảnh]

Linh Vũ: "... " Lão đại đúng là siêu nhân! Nhanh như vậy liền hoàn thành

Linh Vũ rũ mắt nhìn cái tiêu đề đập ngay vào mắt 'Em là thế giới'

Cô trầm mặc một hồi lâu

Hi vọng cái thế giới mà anh ấy viết ra không phải cô...

...

Vòng thi thứ 3 rất nhanh liền đến, thời gian như tiêu tiền vậy. Mọi người vội vội vàng vàng để tới dự thi

Vòng thi được diễn ra vào lúc 7 giờ tối, tại sân khấu của trường. Nhiều bóng đèn được lắp sáng

Nhóm Fanciful của Linh Vũ là nhóm biểu diễn thứ hai lên rất nhanh phải đến sân khấu

Cả đám đang kiểm tra lại đạo cụ

" Ổn rồi chứ? " Minh Triệt quay ra hỏi chung

" Tất cả đều ổn "

" Vậy bắt đầu đi "

Âm nhạc bắt đầu nổi lên để mọi người chú ý tới

Không ai để ý rằng cái bóng đèn được buộc phía trên Minh Triệt đang trong tình trạng lỏng lẻo

" Mọi thứ sắp bắt đầu rồi " Tuấn Lăng phía dưới nhếch môi

" Cất đi! " Hạo Hiên ra lệnh

Pặc Dây kéo bị đứt, bóng đèn từ từ rơi xuống

Linh Vũ đang đánh guitar bỗng cảm thấy có gì đó không ổn, nhìn lên phía trên thì cô sững sờ

" Lão đại! Cẩn thận! " Linh Vũ nhanh chóng lao tới Minh Triệt đẩy anh ta ra hai người liền ngã xuống

Rầm Bóng đèn rơi xuống sân khấu làm sân khấu bị bục, mảnh thủy tinh bay tung tóe, đám học viên phía dưới hoảng loạn

" Linh Vũ! "

Trong lúc mọi người hoảng loạn phía dưới Tuấn Lăng đang sai một người nào đó

" Mau đi lấy cái bài hát đó cho ta "

" Được "

...

" Lão đại...không sao chứ? " Linh Vũ ngẩn đầu nhìn Minh Triệt phía dưới mình

" Ta mới là người nên hỏi nhóc câu này! " Minh Triệt vừa lo lắng vừa tức giận

Lúc này tự nhiên cô lao vào làm gì chứ?

Nếu như người bị thương lúc này không phải hấn mà là cô thì phải làm sao!?!

Linh Vũ cảm thấy phía dưới chân mình có chút nhói chắc là bị đâm vào rồi

" Không sao, cũng không nặng lắm... "

" Không sao cái gì! Nhóc chảy máu rồi! Mau tới bệnh viện! " Minh Triệt gắt giọng, bế cô lên chạy xuống sân khấu

" này! Đợi bọn tôi với! " Hai anh em nhà Dư nhanh chóng đuổi theo

...

Tại bệnh viện

Cái chân của Linh Vũ được băng lại và cô đang rất khó chịu khi Minh Triệt cứ ở bên tai dạy dỗ

" Được rồi! Được rồi anh không cần phải nói nữa! Mau quay lại trường đi! " Linh Vũ đã hết chịu nổi

" hừ! Cuộc thi lần này ta sẽ không cho nhóc tham gia nữa " Minh Triệt lạnh nhạt rồi khỏi

Hắn không tin đây là một sự cố ngoài ý muốn!

" Anh hai cũng ra ngoài đi, em có chuyện muốn nói với cậu ấy " Dư Tịch nói nhỏ với Dư Nghị

" Được " Dư Nghị lặng lẽ rời đi

Căn phòng chỉ còn lại hai người Dư Tịch và Linh Vũ đang giận dỗi nhìn ra ngoài cửa sổ

" Linh Vũ...cậu yêu Từ Minh Triệt anh ta sao? " Dư Tịch lên tiếng phá vỡ tĩnh lặng

" Tôi không biết " Linh Vũ chống cằm vờn vện đáp lại

Yêu sao? Cô chưa bao giờ nghĩ tới...

" Vậy lúc này tại sao lại liều mạng bảo vệ anh ta như vậy? "

" Không Biết! "

Cô lúc đó chỉ cảm thấy tim mình nhói lên

Giống như nếu anh ta xảy ra chuyện gì thì...cô cũng chẳng còn muốn ở lại đây nữa

Cảm giác vô cùng khó hiểu...

Dư Tịch thở ra một hơi dài

" Chỉ có yêu mới có thể đổi cả tính mạng để bảo vệ người đó thôi. Linh Vũ cậu yêu anh ta rồi! "

Linh Vũ trầm mặc

Ra là vậy...Minh yêu lão đại rồi...phải làm sao đây?

" Sao không nói gì? Chẳng lẽ tớ nói trúng rồi? " Dư Tịch nhếch miệng

" Cậu...am hiểu thật đấy. Vậy mà vẫn chưa có người yêu " Linh Vũ làm mặt khinh bỉ

Dư Tịch tức giận đến đỏ mặt " Thì cậu cũng đã có đâu chứ! "

" Nhưng tớ không có am hiểu như thế " Linh Vũ nhún vai

Dư Tịch: "..."

" Vậy thôi! Tớ đi đây! Nghỉ ngơi cho tốt! " Dư Tịch xoay người ra khỏi phòng

Còn lại Linh Vũ, cô rút điện thoại ra bắt đầu bấm số

...

" Thịnh thiếu tôi lấy được rồi " Một tên đeo khẩu trang đưa cho Tuấn Lăng một cái tệp

" Tốt lắm! Mặc dù tên Minh Triệt đó không bị làm sao nhưng con nhỏ Linh Vũ đó lại bị thương... "

" Mà thiếu người thì chúng nó không thể tham gia rồi! "

.....

Suzue: Giết người là phạm pháp, mọi người hãy mở rộng lòng từ bi. Cho bọn đó một cái bạt tai thôi□A

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55

Vì sự cố lần trước lên cuộc thi tạm hoãn

Chân của Linh Vũ mặc dù miệng nói không nặng nhưng bị đâm khá sâu hơn nữa còn bị treo chân lên phải nằm ở nhà (Đã xuất viện)

Đạo gần đây Minh Triệt thường hay chạy tới thăm cô nhưng bất cứ khi nào cô hỏi về cuộc thi anh ta liền làm lơ và đổi chủ đề

Linh Vũ: "... " Đây là lần đầu ta cảm nhớ trường lớp như vậy đấy

...

Tại phòng luyện tập

" Anh...không với Linh Vũ là chúng ta đang thiếu người sao? "

" Nói cho nó làm gì chứ. Không thấy nó đang bị thương sao?! " Minh Triệt gầy đàn

" Nhưng bây giờ biết kiếm người khác ở đâu... " Dư Nghị trầm tư

" Từ Minh Triệt....tôi có thể nói chuyện với anh một chút không? " Ngự Kỳ bên ngoài cửa kính vọng vào

Bên ngoài hành lang

" Linh Vũ...cô ta không sao chứ? " Ngự Kỳ nhỏ giọng

Minh Triệt trừng mắt " Hỏi làm gì "

" Thì tôi chỉ muốn hỏi thăm thôi mà! "

" Nó khỏe rồi. Nhưng hiện tại nó không thể tham gia cuộc thi, cậu thay nó được không? "

" Ý anh là... " Ngự Kỳ như nghe lầm hỏi lại

" Chỉ là một thời gian thôi!...Chúng tôi đang thiếu người... "

" Được, tất nhiên được chứ! Vậy tôi có thể gọi anh là lão đại như trước kia không? " Ngự Kỳ hào hứng

" Không Được! " Minh Triệt lạnh giọng

" hửm? Tại sao? "

" Chỉ có con nhóc đó mới được gọi như vậy " Minh Triệt xoay người

" Anh... " Ngự Kỳ ngẩn ra

Cái thằng cha suốt ngày tỏ ra mình hiểu biết nhưng vô cùng ngây thơ trong sáng này....

Anh ta là biết yêu rồi sao? Đùa à!

" Dư Nghị mau lấy bản soạn đưa cho thằng nhóc này đi " Minh Triệt chỉ vào Ngự Kỳ

Dư Nghị lục lọi trong túi

" Kì lạ thật. Tôi không thấy nó đâu hết "

" Chắc là anh làm mất rồi đó mau viết lại tờ khác đi! " Dư Tịch phản nản

Dư Nghị: Rõ ràng tôi để trong này mà!

...

Quay trở lại phòng Linh Vũ

Đám người Minh Triệt, Dư Nghị, Dư Tịch, Ngự Kỳ có mặt đầy đủ

Linh Vũ lông mày nhăn lại

" Cái gì cơ?! Anh muốn tên nam nữ lẫn lộn này thay thế tôi sao?! Đùa à! " Linh Vũ chỉ vào Ngự Kỳ

" Cô nói ai nam nữ lẫn lộn chứ! " Ngự Kỳ tức giận

Hai người trừng lớn mắt nhìn nhau

" Linh Vũ bình tĩnh một chút! Cậu đang bị thương, Minh Triệt anh ta chỉ muốn tốt cho cậu thôi " Dư Tịch ấn cô xuống giường

" Chỉ còn một ngày nữa đợi tên đó tập thì làm sao mà kịp! Thà để tôi nhảy lò cò tới trường còn hơn " Linh Vũ giãy giụa

" Linh Vũ! " Minh Triệt to tiếng

Đám người đang ồn ào kinh ngạc nhìn qua

Anh ta lên con thịnh nộ rồi sao?

"...Nghĩ ngợi cho tốt! " Nói xong liền kéo đám người rời đi

Đề lại cô ngồi ngơ ngác ở trong phòng

Linh Vũ: "..."

Còn tưởng anh ta mắng mình nữa cơ!

Có cần thiết phải mạnh giọng thế không?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56

Vai trò của Ngự Kỳ là guitar lên rất tập luyện rất suôn sẻ

" Lần này đám 4S thi trước nhỉ? " Minh Triệt ánh mắt âm trầm nhìn lên sân khấu

" Vậy cũng tốt! Tôi còn nhiều thời gian tập luyện " Ngự Kỳ ngồi gác chân lên đánh đàn

Minh Triệt trầm mặc nhìn sân khấu

Cảm giác có gì đó không ổn...

Rốt cuộc cái bóng đèn hôm trước bỗng nhiên rơi xuống có liên quan tới họ không?

Mấy hôm trước vừa nhờ người ta lấy camera an ninh trường nhưng vẫn chưa có kết quả...

Trên sân khấu

" Khiết nhi em thuộc lời chưa? " Tuấn Lăng đứng bên cạnh hỏi

" Dạ rồi! " Ngọc Khiết mỉm cười

" Tổ có chút thắc mắc...bài hát đó...ai viết ra vậy? " Đức Thành khó hiểu

Nếu như trước kia thì đều là ca khúc của Minh Triệt sáng tác hết...

Nhưng bây giờ cậu ta ra khỏi nhóm rồi thì ai làm vụ này?

" Cậu không cần biết. Cứ tập trung vào việc của mình là được "

Đức Thành rũ mắt trầm tư

" Chào mọi người! Nhóm 4S chúng tôi quay lại rồi đây. Chúng tôi biết dạo gần đây có những tin đồn không hay về mình khiến mọi người thất vọng nhưng mà lần này chúng tôi sẽ không để mọi người thất vọng nữa đâu... "

" Và tại vòng 3 này chúng tôi xin biểu diễn một sáng tác mới mang tên 'Anh là thế giới' "

Dưới sân khấu một loạt tiếng vỗ tay lần lượt vang lên mặc dù bọn họ vẫn còn ghen ghét Ngọc Khiết

" Hình như tiêu đề hơi giống chúng ta thì phải...chỉ có khác Em được thay bằng Anh thôi " Dư Nghị đứng cạnh có hơi lo lắng

Lông mày Minh Triệt nhíu lại

Đừng có nói là.....

Giọng hát trong trẻo của Ngọc Khiết cất lên

'Em đã từng cảm thấy lạnh lẽo_'

'Nhưng từ khi anh lướt qua_'

'Em đã thấy sắc màu của thế giới chỉ riêng hai chúng ta_'

Cái nhịp điệu, âm nhạc này chẳng phải rất giống nhau sao....?

Ngự Kỳ, Dư Nghị, Dư Tịch sững sờ quay sang Minh Triệt

Minh Triệt nghiêng răng, sắc mặt trầm xuống hận không thể lên sân khấu cho đám kia một trận

....

Cùng lúc đó ở chỗ Linh Vũ

Linh Vũ đang nửa ngồi trên giường, trên đùi cô là một cái Laptop hiện thị rất rõ sân khấu ở trong trường

Đây là cô nhờ Dư Tịch gắn hộ một cái camera liên kết với máy tính để xem rõ tình hình

Thật không ngờ là đám chó hoang đó lại cướp sáng tác của lão đại...

Linh Vũ cắn miếng snack một tiếng răng rắc

Thật không thể tha thứ!

...

Đây là bài hát hẳn dành hết tình cảm để viết ra! Làm sao có thể dễ dàng để người khác lấy đi vậy được!

Trong lúc Minh Triệt đã hết chịu nổi, kích động muốn bước tới thì chuông điện thoại trong túi quần reo lên

Nhìn hai chữ 'Phiền Phức' trên màn hình khuôn mặt dần dần ra

" Alo... "

" Em biết lão đại bây giờ rất tức giận nhưng đừng dùng nắm đấm để giải quyết...nghe em đi... "

Nghe được giọng nói của Linh Vũ lửa giận trong lòng dần dập tắt

" Nhóc...cứ nói " Minh Triệt bật loa để cả đám cùng nghe

" Hiện tại anh phải cần một bài hát để biểu diễn trước đã.... "

" Giờ không còn kịp nữa. Sắp tới đến nơi rồi! " Ngự Kỳ khẩn trương

" Thời gian không phải là vấn đề "

....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57

Tuần Lăng đang chơi guitar điện bỗng bị ngắt. Tất cả liền bị ngừng lại đến micro của Ngọc Khiết cũng vậy

" Làm sao vậy? " Hạo Hiên nhíu mày

" Mau kiểm tra lại điện cho tôi! " Tuần Lăng lạnh giọng sai nhân viên

...

" Tôi làm xong rồi " Dư Tịch nhanh chóng quay về phòng chờ

Minh Triệt vội vàng ghi viết, trên tai đeo một cái tai nghe

" Tháng trước tôi có thấy anh sáng tác dở một bản nhạc không tên đó được một nửa liền vò nát...nhưng tôi thấy rất hay lên đã tự sáng tác nốt nó cùng chủ đề với cuộc thi...Hì vọng anh có thể hát nó ra " Linh Vũ nói từ trong điện thoại vọng ra

Cùng với lúc Minh Triệt cũng đã chép xong một bản mới. Nhếch miệng cười nhẹ nhõm

" Cảm ơn nhóc..vì đã viết nốt cái thể giới còn dang dở của ta "

"...Không có gì... "

Anh vui là được.

Thời gian của tôi không còn nhiều...Ít nhất cũng có thể làm một chút gì đó giúp anh

" Mọi người! Thử tập đi! " Minh Triệt chuyển tờ giấy qua

" Mặc dù sáng tác bị cướp nhưng phần nhạc bọn họ không có giống chúng ta cho lắm thế lên chỉnh lại cho khác đi là được! "

" Anh không học thuộc lời làm sao mà hát? " Ngự Kỳ thắc mắc

" Yên tâm trong cuộc thi không có cầm đeo tai nghe nên nếu tôi quên lời có con nhóc Linh Vũ bên tai nhắc " Minh Triệt dặc ý chỉ vào tai nghe không dây

của mình

Linh Vũ: Lão đại chỉ cần ngồi chơi thôi

Ngự Ký: "... Anh rảnh ghê nhỉ? Giờ này là lúc nào rồi mà còn ngồi tám chuyện phiếm với nhau?

"Mà...số thứ tự của chúng ta là bao nhiêu vậy?" Dư Nghị vừa tập luyện vừa hỏi

"Sau hai nhóm nữa cơ cấu thoải mái thời gian đi"

...

Màn biểu diễn của 4S bỗng bị gián đoạn lên họ phải làm lại

Linh Vũ vừa xem laptop vừa ăn snack, tiếng rôm rộp vang cả vào trong tai nghe của Minh Triệt

"...Làm gì tiếp nhỉ?" Linh Vũ lấy một cái điện thoại khác ra lướt qua lướt lại dừng lại ở cái tên 'Nhu Mỹ'

Cô có nghe Nhu Mỹ nói qua là hiện tại cô ta với tên Đức Thành đang rất tiến triển, cô ta nói sẽ sớm được dắt chồng về nhà

Vậy bây giờ loại tên Đức Thành ra trước dù sao hắn cũng không có lỗi nặng như hai người kia vì thế có thể kéo về phe mình...

Giờ nhấn cho Nhu Mỹ để cô ta báo lại cho tên Đức Thành cái đã bởi vì theo kịch bản tên này rất ghét sự giả dối

"Linh Vũ nhóc đang làm gì vậy?" Minh Triệt thấy cô yên lặng một hồi lâu như vậy lên tiếng hỏi

"Không có gì, tôi chỉ đang làm việc của mình thôi" Linh Vũ vừa ngậm kẹo mút vừa liên hoàn bấm điện thoại

...

Điện thoại trong túi áo Nhu Mỹ rung lên báo hiệu có tin nhắn

[Kẻ Bám Đuôi] Cần cô giúp tôi, nhờ Đức Thành ca của cô theo dõi hai tên kia...được chứ?

[Nhu Mỹ] Có gì trao đổi?

Linh Vũ suy nghĩ một chút rồi ồ ồ nhấn nhấn

[Kẻ Bám Đuôi] Ảnh nóng Thành ca của cô

[Nhu Mỹ] OK! Thành Giao

Linh Vũ: "..."

Biết kiếm ở đâu đây?

Chẳng lẽ sai người chụp trộm?

(Su: Thằng Triệt mà biết và hiểu lầm là chết ghen con=))

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58

(Nóng vcl~)

"Tiếp theo là nhóm Fanciful với sự trở lại của Từ Minh Triệt, và vì thành viên guitar chính đang bị thương lên họ đã thay thế người mới Ngự Ký nhóm trưởng Winner. Không biết sự kết hợp của hai người này thế nào nha~" MC giới thiệu vô cùng dí dỏm

Đám học viên phía dưới vỗ tay nhưng số ít không ủng hộ vì là fan cuồng của đám 4S

Đám Minh Triệt khí thế đi lên sân khấu

" Vẽ Màu Bóng Tối là phần biểu diễn của tôi trong vòng thi này " Minh Triệt không dài dòng giới thiệu

" Cái tên gì mà lạ vậy? " Đám học viên khó hiểu

Linh Vũ: Ta thích đặt vậy đây. Ý kiến?

Đám Tuấn Lãng không thể cười được nữa

" Sao lại như vậy? Chẳng phải chúng ta đã lấy rồi sao? " Hạo Hiên sững sờ

Đức Thành đứng ở đằng sau nghe vậy lông mày hơi nhíu lại, trên tay cầm một cái điện thoại

'Những tháng ngày dần dần trôi qua'

'Anh không thể nhìn thấy ánh sáng'

'Một thế giới chỉ còn lại bóng tối _ Giống như một cơn ác mộng'

'Nhưng! Từ khi Anh/Em đến _ Một ánh sáng nhỏ nhoi lớn dần lên trong tim này tạo ra một thế giới có chúng ta'

Những câu đầu hiện rõ nét u buồn, tăm tối và lạc lõng nhưng dần dần bài hát trở nên có sức sống

Mọi người chỉ nghe thấy giọng của Minh Triệt nhưng thật ra Linh Vũ ở bên kia đang bắt nhịp

'Anh/Em vẽ màu bóng tối _ '

Bài hát kết thúc đem lại khá nhiều cảm xúc khác nhau, mọi người đồng loạt vỗ tay đủ các kiểu

Sắc mặt của Đám Ngọc Khiết càng tệ hơn

" Được rồi, mời các bạn ra ngoài chờ nhé " MC mỉm cười

.....

Sau khi những nhóm khác biểu diễn xong, các nhóm lên sân khấu để trao giải. Giấy phút quyết định cũng đã đến

" Linh Vũ còn ở đó chứ? " Minh Triệt nói qua tai nghe

" Có việc gì sao? "

" Nói một câu để ta an tâm đi "

Linh Vũ suy nghĩ một lúc

" Lão đại không cần lo lắng chắc chắn anh sẽ thắng mà... " Có chuyện gì hãy để em lo liệu

Linh Vũ nuốt xuống câu sau

" Ừ đúng vậy, anh sẽ thắng " Minh Triệt nhếch miệng nhẹ nhõm

" Và sau đây tôi xin công bố kết quả... " MC mở tờ giấy trong tay ra

" Phần thắng một lần nữa thuộc về....Nhóm 4S trong cuộc thi năm nay xin chúc mừng "

" Sao lại như vậy? " Ngự Kỹ, Hai anh em nhà Dư đồng thời kinh ngạc

Tuấn Lãng nhếch môi đắc ý nhìn về phía Minh Triệt

Linh Vũ mặt không chút biểu cảm quan sát qua laptop, cô mỉm cười khinh bỉ

Chưa biết ai là kẻ thắng đâu...

" Khoan đã! Tôi có một vài điều muốn nói... " Đức Thành giơ tay gạt lấy micro

" Nhóm của bọn tôi không xứng đáng nhận danh hiệu này "

" Đức Thành! Cậu đang nói cái quái gì vậy? " Hạo Hiên nổi giận

" Thực ra thành viên của nhóm tôi đã sai người cướp sáng tác của nhóm Fanciful " Đức Thành bình thản nói

" Sao có thể như vậy? "

" Không đùa chứ? "

" Cái này chẳng phải gian lận sao? "

Đám học viên phía dưới nhao nhao lên

" Mọi người bình tĩnh tôi có bằng chứng "

...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59

" Mọi người bình tĩnh tôi có bằng chứng "

Đức Thành nhanh chóng móc điện thoại ra ấn ấn vài cái

" Này! " Tuấn Lăng gần giọng nhưng hấn vẫn không thềm để tâm

" Tôi có một đoạn ghi âm. Mang cái mic lại đây " Đức Thành đưa điều đến gần micro

Giọng nói khàn khàn của Tuấn Lăng vang lên

'Chúng ta chẳng phải đã sai người lấy bài hát của Minh Triệt rồi sao? Nó có hai bản à?'

'Hay là tên đó lấy nhầm bản khác?' giọng Hạo Hiên

'Mau gọi lại cho tên đó đi!'

Sau đó là một tiếng lút tút một lúc sau giọng nói của Hạo Hiên lại vang lên

'Mày làm việc kiểu gì mà sót lại một bản vậy hả?!

'...'

'Sao lại không? Vậy rốt cuộc tại sao chúng nó vẫn có bài để biểu diễn!?'

'...'

'Hừ! Vô dụng'

Màn hội thoại kết thúc, Đức Thành bình thản dứt điện thoại vào túi

" Lúc trước kia khi Từ Minh Triệt còn là thành viên của nhóm tôi...những bài hát đều là một tay cậu ấy sáng tác nhưng bây giờ cậu ấy rời nhóm rồi tôi có chút thắc là ai đã sáng tạo bài 'Anh là thế giới' bây giờ thì đã bại lộ... "

" Minh Triệt không làm gì sai hết! Là lúc trước tôi đã hiểu lầm cậu ấy đánh Tuấn Lăng lên mới mặc cậu ấy bị sa thải. Vụ này tôi xin lỗi " Đức Thành quay về phía Minh Triệt đầu không cúi xuống

" Không sao hết...Anh em tốt " Minh Triệt mỉm cười nhẹ

Làm đám học viên phía dưới như bị trúng bùa

" Thật...thật sự như vậy sao? Nhóm 4S gian lận? " MC vẫn chưa hết sững sờ

" Đức Thành! Rốt cuộc mày theo phe ai? " Hạo Hiên tức giận muốn lao lên thì bị hai tên bảo vệ chặn lại

" Tôi chẳng theo phe ai hết " Đức Thành quay đầu nhìn về phía dưới sân khấu Như Mỹ đang bị kẹt trong đám đông cố nhảy lên để hấn chú ý tới

Đức Thành nhìn cười 'Cái con ngốc này'

Ở bên kia

Linh Vũ cắn một miếng dưa hấu nhìn qua laptop nhếch miệng giờ ngón cái lên

Linh Vũ: Chú em làm rất tốt. Cả đám tặng chú 1 ngàn Like

...

" Không!...Mọi người đừng tin...chắc chắn họ âm mưu để hại chúng tôi " Ngọc Khiết luống cuống tay chân

" à...tôi quên nói là còn vụ nữa. Linh Vũ thành viên quan trọng của tôi vì bọn họ sai người đến cắt dây treo bóng đèn mà làm cô ấy bị thương...Đã có video xác thực rồi " Minh Triệt lấy điện thoại ra lướt lướt tin tức đã được đưa lên hàng đầu

Minh Triệt hài lòng

Con nhóc này đúng là không dễ bắt nạt mà

" Không ngờ hai người đó và con nhóc Ngọc Khiết lại gian xảo như vậy! "

" Thật không thể chấp nhận! "

" Cúi đi! Cút khỏi trường này! "

Đám học viên đồng loạt ném rác lên chỗ bọn Ngọc Khiết, Tuấn Lăng, Hạo Hiên làm đám đó tái mặt

Một vài vệ sĩ của Hạo Hiên cử đến chắn cho họ và lẫn trong đám đông rồi đi cả lũ

Minh Triệt nhớ ra mình vẫn chưa lấy được cái hộp nhạc liền muốn đuổi theo nhưng không

Đám học viên và những người trên sân khấu ai nấy vẫn còn ngơ ngác

" khu...Vậy bây giờ phần thắng thuộc về nhóm Fanciful! " MC lên tiếng phá vỡ không gian an tĩnh

Đám học viên hô hào chúc mừng. Những cảm xúc lúc này vẫn còn mơ hồ...

Linh Vũ bên kia vẫn không hề gì

Bỏ chạy sao? Tôi vẫn chưa trả đủ mà...

Linh Vũ tức tức giận rồi

Răng rắc

(Tiếng nhai ấy mà =)) Đùng đề ý)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

Buổi trao giải kết thúc, Minh Triệt lặng lẽ ôm bó hoa đi xuống, tâm trạng phức tạp

" Minh Triệt... " Giọng nói của Đức Thành khiến Minh Triệt khựng lại quay ra

" Một lần nữa...xin lỗi nhé " Đức Thành nhỏ giọng

Minh Triệt chậm rãi đầu

" Tôi mới là người phải cảm ơn cậu vì đã giúp bọn tôi "

Lúc đầu Minh Triệt nghĩ người già tạo nhất là Đức Thành vì cậu ta có tài diễn xuất

Nhưng hiện tại hẳn đã lắm...

" Không có gì, chúng ta là anh em mà " Đức Thành mỉm cười

Anh em?

Minh Triệt sững sờ

Sao lại...quen thuộc thế?

...

Quay lại thế giới thực

Trong một căn phòng có ba người, một thanh niên trẻ nằm trên giường như đang ngủ say, một vị mặc đồ quân gia và một chàng trai tuấn tú đang trầm tư quan sát

" Tam thiếu gia, đã hơn 1 tháng Tứ thiếu chưa tỉnh lại rồi...Nếu như thế này sẽ rất nghiêm trọng đó " Vị quân gia khản trọng nói

" Ông lui trước đi, tôi có chút chuyện muốn nói với đệ mình " Chàng trai trầm giọng trên tay là một bó hoa màu đỏ

" Được " Vị quân gia cúi đầu rồi đi

Chàng trai đặt nhẹ bó hoa sang mặt tủ kê bên, kéo một cái ghế ngồi xuống bên cạnh giường nhìn rõ khuôn mặt nam tử

" Tứ đệ...anh là anh của em đây " Chàng trai trai nhỏ giọng nhưng nam tử trên giường vẫn không hề có động tĩnh

" Chắc đệ giận anh lắm nhỉ?...Xin lỗi vì hồi nhỏ đã đối xử với đệ không tốt. Lúc đó...anh hòa theo hai người kia bắt nạt đệ mà không biết đệ lại bị tổn thương đến như vậy... "

Chàng trai đưa tay vén nhẹ lên má nam tử lộ ra một vết sẹo nhỏ trên trán

" Vết sẹo này...ca thay cha xin lỗi đệ. Bây giờ ông ấy không còn ở đây nữa, đệ hãy tỉnh lại thực hiện nốt ước mơ của mình đi...Được không? "

Nam tử vẫn nhắm tịt mắt chưa hề nhúc nhích nhưng môi có chút cong lên giống như đang mỉm cười, nụ cười rất đẹp

" Anh biết, anh biết mà. Đệ sẽ tha thứ cho anh phải không? " Chàng trai mỉm cười nhưng một giọt nước mắt rơi xuống

" Mong em sớm tỉnh lại...Minh Triệt "

...

Ngày hôm sau ở thế giới bên kia

Ở một tiệm cafe

Linh Vũ và Như Mỹ ngồi đối diện nhau, Linh Vũ bình thần nhấp một ngụm cafe

" Ảnh của tôi đâu? " Như Mỹ khẩn trương lên tiếng

" Cứ từ từ... " Linh Vũ đặt một bao phong bì dày cộp lên mặt bàn đẩy sang chỗ Như Mỹ

" Cô có xem trộm không vậy? " Như Mỹ trừng mắt

Linh Vũ: "... " Tưởng ai cũng biến thái như cô chắc!

Nếu hỏi thì hỏi thẳng chុប់ kìa

" Không có! Một chút cũng không nhé "

Lão nương chỉ hứng thú với lão đại thôi!

" Vậy thì tốt! " Như Mỹ đút vào trong túi xách

Cầm cốc cafe lên nhắm vài lần

" Cô và anh Từ đó tiến triển tới đâu rồi? "

Như Mỹ hỏi một câu làm Linh Vũ suyt sặc

" Gì...ơ? " Linh Vũ giật khóe môi nghĩ mình nghe lầm hỏi lại

" Bộ không phải sao? " Như Mỹ ngo ngác

" Ai đồn vậy? "

" Thì có ai đồn đâu. Sau khi cuộc thi kết thúc tại nữ sinh kéo nhau ra xin số điện thoại của anh ta. Cô biết anh ta trả lời thế nào không? "

Linh Vũ lắc đầu

" Anh ta trả lời là 'Nếu làm vậy bạn gái tôi sẽ ghen' " Như Mỹ nói xong nhún vai

" Nhưng thế thì liên quan gì tới tôi? "

" Chưa hết đâu, đám nữ sinh tra hỏi là ai thì anh ta trả lời rằng 'Chính là đứa hay bám sau lưng tôi' "

Linh Vũ: "... " Rõ ràng lúc đó tôi bị lạc lên mới theo sau anh ta

Nhưng lão đại cũng đừng lấy tôi làm bia đỡ đạn chứ!

" À...tôi có hẹn với Thành ca rồi. Cô trả tiền giùm nhé tôi đi đây " Như Mỹ nhanh chóng đứng dậy đeo túi xách đi mất

Linh Vũ trầm mặc uống nốt cốc cafe của mình

'Cô không muốn tỏ tình sao? '

Giọng nói vang lên trong đầu Linh Vũ nhận ra ngay là nguyên chủ 'Đàm Linh Vũ'

" Vậy cô sẽ thay tôi chăm sóc anh ấy sao? ' Linh Vũ hỏi ngược lại

'Đàm Linh Vũ' một hồi lâu mới lên tiếng

'Không thể! Tôi không phải là cô...Anh ta sẽ nhận ra'

Linh Vũ rũ mắt không nói gì, tiếng chuông điện thoại vang lên hiển thị tin nhắn

[Số Lạ] Tôi đã tóm bọn chúng theo ý cô rồi giờ xử lý thế nào?

[Linh Vũ] Cứ để vậy đã tính sau

Chỉ là đám kiến bọ thôi không cần phải làm bận tay đến như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61

Tại lớp E

" Linh Vũ hôm nay không đi học sao? " Minh Triệt thấy bàn phía trên chỗ mình trống, hỏi tên lớp trưởng kế bên

" Bạn học Đàm nhắn tin có việc xin nghỉ rồi "

Minh Triệt trầm mặc lấy điện thoại ra, hôm qua hắn có nhận được tin nhắn của Linh Vũ

21:00 [Phiên Phúc] Lão đại yên tâm. Cái đồ vật đó em sẽ lấy lại giúp anh

21:02 [Minh Triệt] Được, nhưng đừng làm gì nguy hiểm

21:03 [Phiền Phức] *icon mặt cười* =))

Minh Triệt hơi nhú mồm, nhún lại

7:15 [Minh Triệt] Giờ nhóc đang ở đâu?

...

Ở một nơi khác

Linh Vũ rũ mắt nhìn điện thoại không nói gì, tắt máy vứt vào trong túi

" ừm...đây là đâu? "

Trước mắt Linh Vũ là ba người Ngọc Khiết, Tuấn Lăng và Hạo Hiên đang bị trói cùng một chỗ. Hai người kia thì bị đánh đến xước sọc để bịt miệng lại riêng Ngọc Khiết là bị đánh xỉu đang trong trạng thái mơ màng tỉnh lại

" Tỉnh rồi à? Cô nhận ra chỗ này không? "

Giọng nói Linh Vũ làm Ngọc Khiết chú ý tới, cô ta ngẩng đầu lên

Nữ tử mỉm cười tà mị ngồi trên thùng gỗ ngồi ngoắc chéo chân. Phía sau cô là ngọn lửa trong lò sưởi để tạo ra ánh sáng trông không khác nào một ác quỷ xinh đẹp đang chuẩn bị xét xử cả

" Linh Vũ! Mau thả bọn tôi ra! " Ngọc Khiết nhú mồm cố gắng thoát khỏi dây trói nhưng tất cả tay của bọn họ đã bị trói với nhau

" Nếu như bây giờ thả ra thì công sức của tôi bắt mấy người lại uống phí lắm đấy " Linh Vũ nhún vai

" Rốt cuộc cô muốn gì? " Tuấn Lăng gần giọng

Linh Vũ nhếch miệng " Câu hỏi rất hay đấy hầu hết những người bị bắt cóc đều hỏi những câu này nhỉ "

" Nói thẳng ra đi! " Hạo Hiên quát lớn

Linh Vũ mỉm cười nhảy xuống thùng gỗ

" Hộp nhạc của Minh Triệt lão đại anh còn giữ chứ? "

" Còn " Tuấn Lăng ngắn gọn đáp

" Vậy thì đơn giản thôi...phải một người tới mang nó đến đây đi "

" Vậy thả tôi ra trước " Trong đầu Tuấn Lăng set qua một tia hi vọng

" Anh muốn bản hợp đồng này phải không? " Linh Vũ rút ra một tệp bao thư ve vẩy gần lò sưởi

" Đúng vậy! Cô đừng có đốt nó rất quan trọng! " " Tuấn Lăng có dự cảm không lành

" Vậy tốt thôi...anh phải nghe theo tôi nếu không...anh và bản hợp đồng này sẽ có số phận rất giống nhau đấy " Linh Vũ mỉm cười

" Được..." Tuấn Lăng cắn răng

" Xong việc cô phải thả bọn này ra đó! " Hạo Hiên gần giọng

Linh Vũ không nói gì lấy trong túi ra điện thoại của Tuấn Lăng lướt tới phần Sai Vật liền ấn gọi

" Nghe đi. Nói cho tốt nếu không...anh biết mà "

Tuấn Lăng chảy mồ hôi giọt

Cô ta quả nhiên là Quái Vật

" Alo...vào phòng mang giúp tôi cái hộp nhạc đó đến khu nhà gỗ phía sau rừng đi...Cho anh 5 phút " *Tút*

Linh Vũ tắt máy

" Có vẻ như anh rất hiểu rõ về nơi này nhỉ? Người đứng sau vụ bắt cóc Ngự Thanh chắc chắn là anh cũng tham gia rồi "

" Thì sao?! " Tuấn Lăng lờm ngượng

" Thì...cái bản hợp đồng này chắc không cần thiết nữa "

Linh Vũ ném tệp hợp đồng vào trong đồng lửa bắt đầu cháy dần

" Cô điên à! Có biết một tệp đó giá trị bao nhiêu tiền không?! " Tuấn Lăng giãy giụa muốn thoát khỏi sợi dây

" Một thứ quan trọng như vậy đáng nhẽ không lên tồn tại...Dù sao thì...anh cũng có người đứng sao chống lưng rồi mà...nói đi là ai vậy? "

Linh Vũ nhặt dưới đất lên một con dao sắc tiến gần họ

" Cô làm gì vậy? Đừng lại đây! Như vậy là giết người! " Ngọc Khiết hoảng loạn la hét

Nhưng Linh Vũ lại ngồi xỏm xuống để con dao gần kề cổ cô ta

" Boss sẽ không tha cho cô đâu! "

Bỗng chuông điện thoại của Linh Vũ vang lên, Linh Vũ chậm rãi đứng dậy vứt con dao đi. Ngọc Khiết thở ra nhẹ nhõm

" Bộ mấy người tưởng thật à? Tôi chỉ dọa chút thôi mà " Linh Vũ vừa nói vừa lấy điện thoại ra

Ngọc Khiết: "..."

Nhìn biểu cảm cô lúc này có khác gì muốn giết chết tôi không!?

...Cắt...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62

Linh Vũ rút điện thoại ra trên màn hình hai chữ 'Lão Đại' gọi đến. Suy nghĩ một chút liền ấn nút nghe

" Alo..? "

" Hiện tại nhóc đang ở đâu? Sao nhắn tin mà không trả lời? " Minh Triệt đầu dây bên kia đang chuẩn bị trốn học

" Em đang giúp lão đại lấy lại cái hộp nhạc nè...lão đại lo cho em sao? " Linh Vũ nhỏ giọng

" Tất nhiên rồi! Nhóc mà xảy ra chuyện gì thì đừng trách ta! Nói đi đang ở đâu? "

Trong lòng Linh Vũ có một tia xao động lớn,...định nói nhưng lại không thể nói lên đành chọn cách im lặng

'Nếu như cô có thể hứa với tôi một điều kiện...tôi có thể nhường cho cô vị trí của tôi' Giọng nói Đàm Linh Vũ vang lên

Linh Vũ có chút kinh ngạc " Điều kiện gì? "

Điều kiện gì tôi cũng đều đáp ứng hết! Chỉ cần được ở bên lão đại!

'Hứa với tôi...chăm sóc cho ba mẹ tôi cho tốt. Dù sao tôi cũng không muốn làm kẻ xấu chia cắt hai người đâu'

Linh Vũ nghe vậy trầm mặc một lúc

Thật sự là...cảm xúc của cô không có được ổn định

Không biết có thể chăm sóc cho hai người họ được không nữa...

" Được, tôi chấp nhận! "

Nguyên chủ 'Đàm Linh Vũ' cũng chẳng nói gì nữa lẳng lặng rời đi

"Này có nghe không? Nhóc đang ở đâu? " Giọng nói của Minh Triệt đánh thức cô

"Em đang ở...XX..." Linh Vũ nói xong liền tắt máy

Quay sang đám người đang không ngừng nỗ lực để thoát khỏi dây trói

Linh Vũ: "... " Giãy cái gì? Mấy người sắp chết đến nơi rồi!

"Thịnh thiếu à! Tôi mang đồ tới rồi! " Giọng nói từ bên ngoài vọng vào

"Mấy người tốt nhất là lên im lặng "

Linh Vũ đứng dậy đi ra mở cửa, bên ngoài là một thanh niên tướng mạo bình thường trên tay là một cái hộp

"Cảm ơn nha " Linh Vũ giật lấy cái hộp nhạc

"Cô là...? "

Chưa kịp nói thanh niên đã bị Linh Vũ tiêm thuốc ngủ rồi lúi vào bên trong ném bên cạnh đám người

"phù...Nhanh - Gọn - Nhẹ " Linh Vũ đỡ trán lau mồ hôi

Linh Vũ quan sát hộp nhạc trên tay trông nó khá cũ kỹ hình vuông và có hình ngôi sao trên đó

"Giờ thả bọn tôi ra được chưa? " Tuấn Lăng khó chịu lên tiếng

"Bây giờ các người có ra ngoài thì cũng sẽ bị bắt thôi... "

"Tất cả những tin đen tối nhất của mấy người đã bị vạch trần rồi " Linh Vũ mỉm cười

"Rốt cuộc cô muốn gì nữa?! Chẳng phải cô nói là sẽ thả tụi này ra rồi sao?! " Hạo Hiên nổi điên

"Nhìn mặt tôi giống như đang nói thật sao? Nếu như tôi không lừa mấy người thì chính tôi cũng bị lừa...Dù sao thì tốt nhất tôi sẽ giao mấy người cho cảnh sát giải quyết " Linh Vũ bấm bấm điện thoại

Cô là một người lương thiện

Tuổi nhỏ không thể chém giết người...

Thì để cho người khác làm là được rồi!

"Linh Vũ! Cô chết chắc rồi! "

Loảng xoảng Kính của cửa sổ bỗng vỡ ra kéo theo đó là một làn khói trắng xâm nhập vào nhà gỗ.

Ba người Ngọc Khiết, Tuấn Lăng, Hạo Hiên bị trói quay lưng gần với cửa sổ lên thùy tình cứ cật vào người họ cố giãy giụa vẫn không thể thoát ra được

Lửa trong lò sưởi bắt đầu lan ra dần đốt cháy đến chỗ của ba người bị trói kia

"Không! Boss mau tới cứu chúng tôi với! " Ngọc Khiết cố gắng lết lùi lại

Làm cả ba người họ lết đến sát tường nhưng dù có kêu gào cũng chẳng ai tới cứu, ngọn lửa cứ dần lan ra

"Cái quái gì thế này...? " Linh Vũ sững sờ lùi lại

"Nóng! Nóng quá! Boss giúp tôi với! "

"Tại sao ông không làm gì hết! "

"AAAAaa...cháy! Cháy rồi! "

Ngoài tiếng kêu gào thảm thiết của ba người kia thì trong ngọn lửa có một bóng người là đàn ông nhưng cô không thể thấy rõ ông ta

"Thì ra là người đã cản chân ta sao? " Giọng nói ồm ồm vang lên

Không cần nói cũng biết chắc chắn là một ông già

" Ông chú bình tĩnh, có gì từ từ nói " Linh Vũ ôm chặt hộp nhạc

Ông ta cứ ần nấp tong đám lửa lâu như vậy rồi mà không bị đốt...là siêu nhân sao?

" Không nói gì hết! Chỉ cần biết ta đến là để giết ngươi " Người đàn ông giơ ra một khẩu súng chĩa về phía cô

Linh Vũ cảm thấy không ổn rồi

Tay không mà đấu với súng là không công bằng

Nơi này cũng sắp thành tro rồi phải rời khỏi đây thôi

" Haha~ Ngươi muốn thoát khỏi đây không dễ đâu! "

Pằng

...

Tiếng súng vang rộng, cùng lúc đấy Minh Triệt đang đi thì nghe thấy

Dự cảm của hắn nói cho hắn biết...

Làm ơn đừng có xảy ra chuyện gì!

Nhưng cầu nguyện cũng chỉ là cầu nguyện

Linh Vũ đứng dựa vào cửa gỗ đang dần bốc cháy hết không ngừng hờ dốc, một tay ôm lấy cánh tay, khuỷu đang không ngừng chảy máu

" Linh Vũ... "

Nghe được giọng nói cô sững sốt quay lại thấy Minh Triệt đang bàng hoàng nhìn cô

" Lão đại... " Linh Vũ kập kiểng bước tới

" Đã xảy ra chuyện gì?! Tại sao nhóc lại bị thương? " Minh Triệt ánh mắt dần trở lên u ám

Linh Vũ nhẹ lắc đầu

" Chỉ là một vết thương nhỏ thôi, anh cầm lấy cái này và rời khỏi đây đi..." Linh Vũ đẩy cái hộp nhạc cho Minh Triệt

" Nhóc có biết em chính là thứ quan trọng nhất đối với anh không? " Minh Triệt siết chặt cái hộp nhạc trên tay

Cái hộp nhạc này được coi như ước mơ, ước nguyện của hắn nhưng cô lại là một người quan trọng của hắn nếu phải chọn một trong hai thì chắc chắn hắn sẽ chọn Linh Vũ rồi

Linh Vũ kìm nén cảm xúc của mình

" Anh cũng là người quan trọng nhất của em... Vì vậy em không thể để ông ta giết anh được! "

" Boss của bọn họ...ông ta là.... "

Pằng Viên đạn phát ra từ phía nhà gỗ đang bốc cháy, bắn thẳng vào lưng Linh Vũ

Mẹ kiếp! Không kịp rồi

Linh Vũ cắn răng, chân không đứng vững liền ngã xuống

Minh Triệt như không tin vào mắt mình. Mọi việc xảy ra quá nhanh...

Hắn đã không thể bảo vệ cô!

Minh Triệt siết chặt tay 'Nhất định phải giết chết kẻ đó! '

" Lão đại...nghe nói...đừng hành động đại dột cảnh sát sắp tới rồi. Anh cũng đừng oán trách bản thân vì em không muốn nhìn thấy anh như vậy "

" Không! Em sẽ không chết mà phải không? "

Minh Triệt đặt hộp nhạc xuống bên cạnh đỡ lấy Linh Vũ

" Em đâu phải là người thép trúng hai phát đạn mà không chết... " Linh Vũ nhẹ mỉm cười

" Một câu nữa thôi...đó là... "

" Em thích anh! Rất thích anh " Linh Vũ nói xong hết cảm xúc của mình

Đôi mắt cô dần mờ hồ rồi tắt tịt chỉ còn lại một mảng đen

Xin lỗi 'Đám Linh Vũ' vì đã không thể giữ lời hứa với cô

Xin lỗi lão đại vì đã bỏ lại anh...

Minh Triệt đặt tay che đi đôi mắt đang không ngừng chảy lệ của mình. Cảm xúc đau buồn, vui mừng lẫn lộn mà hắn chưa từng trải

" Anh cũng thích em...có lẽ là yêu thì đúng hơn... "

Tiếng còi cảnh sát lần lượt vang lên, người bọn họ gặp đầu tiên là Minh Triệt đang ôm chặt cái xác, đôi mắt gần như không còn một chút sức sống

" Ở bên đó, các người phải bắt được ông ta cho tôi! " Minh Triệt gằn giọng chỉ vào căn nhà gỗ đen kịt

Đám pikachu đi vào căn nhà gỗ để kiểm tra thì liền thấy ba thân xác đã bị thiêu cháy, còn một người đàn ông trung niên mặt sẹo bị bồng nửa người

Dưới bụng ông ta bị một con dao đâm xuyên qua, có vẻ như trước khi bị bắn Linh Vũ đã đâm ông ta một nhát khiến ông không thể nào đứng dậy

Người đàn ông bị tóm lôi ra ngoài liền đụng phải Minh Triệt cấm hận nhìn ông

" Rốt cuộc ông là ai?! Mà tại sao hết lần này đến lần khác hãm hại tôi như vậy?! "

Người đàn ông nhếch môi

" Ngươi không nhận ra ta sao? Ta là 'Cha' ngươi mà... "

" Tần Minh Triệt...ngươi có cảm thấy quen không? "

Minh Triệt sững sờ như một dây điện chạy qua

Khoảnh khắc này hắn nhận ra mình là Tần Minh Triệt chứ không phải Từ Minh Triệt

" Ông đi chết đi! " Minh Triệt giật lấy một khẩu súng của tên cảnh sát và bóp còi

Pằng

...

Quay lại thế giới thật

" Ông phải chết... " Thanh niên nằm trên giường không ngừng lắc đầu ngo ngoáy

" Mau gọi bác sĩ tới! Tử thiều không ổn rồi! "

....

(To be continued)

Su: Khi tính năng mẹ ghẻ của tác giả xuất hiện và hành chết đứa con:))

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63

Linh Vũ mơ màng mở mắt, thứ cô nhìn thấy đầu tiên là cái quạt trần quay vòng vòng phía trên

Cô tại sao chưa chết?

Chẳng lẽ mình là người thép thật!

Vừa định ngồi dậy thì một khuôn mặt lọt và mắt cô

"Cháu bé tỉnh rồi à?"

Một người đàn ông trung niên trông khá là già ngồi bên cạnh giường cô đang nằm, nếu như không đoán lầm đây là ở bệnh viện

Linh Vũ: "...Mà thằng cha nào đây?"

Linh Vũ sờ lên đầu mình thấy cái băng y tế cuốn quay đầu mình

Quái lạ cô đâu có bị thương ở đâu?

"Ông là ai?" Linh Vũ hỏi người đàn ông bên cạnh mình

Người đàn ông có chút ngạc nhiên

"Cháu không phải bị mất trí nhớ đó chứ? Ta là người đã tông vào cháu 2 hôm trước đây này" (Quên thì xem lại chap 1)

Linh Vũ sững sờ một lúc "Bây giờ là ngày bao nhiêu? Tháng mấy?"

"Ngày 21/5, bây giờ là 20:00. Cháu ngắt gần 2 ngày rồi...À để ta trả lại điện thoại cho cháu" Người đàn ông quay sang lục túi xách

Linh Vũ ngồi thẫn thờ

Vậy là mình quay về rồi sao? Tất cả chẳng lẽ chỉ là một giấc mơ thôi sao?

Không thể nào!

Người đàn ông lấy được cái điện thoại liền quay lại thấy Linh Vũ siết chặt cái chăn màu trắng, nước mắt chảy xuống thành dòng nhưng cắn chặt môi để không phát ra tiếng động

"Sao cháu lại khóc rồi? Bác xin lỗi lúc đó là do bác say không cẩn thận đâm vào cháu...Bác sẽ trả tiền đầy đủ mà đừng có khóc" Người đàn ông lưỡng cổng

"Tôi muốn...xuất viện..." Linh Vũ quệt nước mắt xỏ chân xuống dép

"Được, được để ta đưa cháu về..."

...

Cùng lúc đó ở một nơi khác, trong một căn biệt thự

"Linh Vũ! " Nam từ kêu lên, đôi mắt nhắm tịt nay đã mở ra một đôi mắt tuyệt mỹ

Trước mắt nam từ là cả một đám người từ người mặc đồ bác sĩ đến quân gia có cả hầu giả và còn một chàng trai tuấn tú làm hắn chú ý tới

"Triệt đệ! Em cuối cùng cũng tỉnh lại rồi!" Chàng trai vui mừng ôm lấy hắn

"Đức Thành! Cậu làm gì vậy? Linh Vũ đâu?" Minh Triệt đẩy nhẹ chàng trai ra

"Triệt đệ...em đang nói gì vậy? Linh Vũ là ai?" Chàng trai lo lắng hỏi

"Từ thiếu nhìn kỹ tôi là ai" Vị quân gia cun kính đứng trước mặt hắn

Minh Triệt sững sờ

"Ông là...Ôn quân gia sao?"

Vị quân gia nhẹ gạt đầu mỉm cười "Vậy là cậu đã trở lại bình thường. Thật tốt"

"Em có nhận ra anh là ai không?" Chàng trai chỉ vào chính mình

"...Thành ca? "

" Tốt quá em vẫn còn nhớ ra anh " Thiện Thành thở ra nhẹ nhõm

" Không thể nào...Em đã hôn mê bao lâu rồi? " Minh Triệt ôm lấy đầu mình

" Gần 2 tháng... " Ôn quân gia đáp lời

Tất cả...chỉ là một giấc mơ thôi sao?

" Không! Linh Vũ! Tôi muốn gặp Linh Vũ! "

Chắc chắn đây không phải mơ! Linh Vũ không phải mơ!

" Tứ thiếu làm sao vậy? Mau ngăn cậu ấy lại! "

...

" Thì ra cháu sống khu chung cư này sao? Nhưng nghe nói ở đây ồn ào lắm đó " Người đàn ông đỗ xe ô tô trước một căn chung cư

Linh Vũ tháo dây an toàn bước xuống

" Chẳng sao hết giá cả rẻ là ổn rồi "

" Haha, ta thấy cháu có thể làm mình tỉnh được đấy nếu cháu biết làm đẹp và ăn diện một chút... "

" Không có nhu cầu " Linh Vũ cắt lời

Đúng là cô có ngoại hình 8/10 phần là gương nguyên chủ "Đàm Linh Vũ" nhưng cô không có điều kiện giống cô ấy

Người đàn ông cười trừ " Phải rồi, ta có một vé nghe nhạc ở quán trà nếu cháu rảnh thì có thể đến xem người ta hát "

Người đàn ông đưa cho Linh Vũ một tấm phiếu màu xanh, cô đưa tay nhận lấy

" Thôi cháu vào nhà đi, bác còn có việc phải làm "

" Chào " Linh Vũ gật đầu nhìn bóng xe ô tô đi khuất

Chỉ còn lại cô đứng dưới bóng đèn của khu chung cư, nước mắt lại bắt đầu tuôn ra...

Lạnh lẽo và u tối

" Lão đại...em nhớ anh... "

...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64

Hắn là Tần Minh Triệt, con trai thứ tư của nhà họ Tần..

Không đúng không ai công nhận điều đó!

Cha hắn Tần Thiện có ba người con trai

Tần Thiện Tuấn

Tần Thiện Hiên

Tần Thiện Thành

Mặc dù, Tàn Thiện Tuấn và Tàn Thiện Hiền là anh em song sinh nhưng tính cách và khuôn mặt họ chẳng giống nhau gì cả nhưng cả ba vẫn được cha yêu quý

Còn Tàn Minh Triệt thì khác, hẳn cùng mẹ khác cha với bọn họ

Vợ của Tàn Thiện tên Minh Ân và bà ấy bị gắn mác 'Ngoại Tình' và bị tống khỏi Tàn gia

Tàn Thiện dù biết Minh Triệt không phải con mình nhưng vẫn giữ lại làm đồ chơi cho những đứa con mình

Khi Minh Triệt lên 10 tuổi đã có niềm đam mê về âm nhạc hẳn đã không ngừng thử sáng tác ra nhưng không bao giờ được ai công nhận thậm chí còn bị lôi ra trêu chọc

Minh Triệt năm 14 tuổi, bắt đầu biết đánh nhau và trở lên bạo lực và có rất nhiều cuộc đánh nhau ở trường đều là Minh Triệt tham gia

Tàn Thiện nghe vậy thì rất tức giận nhưng cũng nhờ vậy mà không ai dám tới gần Minh Triệt nữa

Khi Tàn Thiện Tuấn và Tàn Thiện Thành tròn 19 tuổi, họ để ý tới một cô hầu gái tên là Ngọc Thi. Hai người họ hết lần này tới lần khác vờn nhau với cô ta kể cả Thiện Thành 17 tuổi cũng yêu quý à chỉ riêng Minh Triệt là chưa một lần để à vào mắt

Tàn Thiện biết chuyện muốn đuổi Ngọc Thi đi nhưng đành bất lực. Tận gia đang trong giai đoạn suy giảm, ông ta phát hiện Minh Triệt đúng là có tài năng âm nhạc bẩm sinh lên nảy ra một ý tưởng là để Minh Triệt kiếm tiền bằng cách live trên mạng

Đúng như ông ta dự đoán chỉ vài tháng lượt view của Minh Triệt tăng nhanh đáng kể, tiền đều bỏ vào túi ông ta

Suốt một năm Minh Triệt giống như một cỗ máy kiếm tiền, mặc dù hẳn biết mình bị lợi dụng nhưng được thoải mái ca hát thì hẳn cũng chẳng để ý

Khi Tàn Thiện Tuấn và Tàn Thiện Hiền 21 tuổi bọn họ biết mình có hôn ước với cô tiểu thư khác thì liền kéo theo cô gái Ngọc Thi bỏ trốn khiến Tàn Thiện tức hộc máu

Ông ta muốn chuyển hôn ước cho Thiện Thành con trai thứ ba của mình nhưng Thiện Thành đang mong ước trở thành diễn viên thế là ông ta đành chuyển qua cho Minh Triệt

Minh Triệt năm 17 tuổi cự tuyệt muốn bỏ đi, ông ta liền nhốt Minh Triệt lại cảm tức không cho ca hát và nghe nhạc nữa

Các fan hâm mộ trên mạng của Minh Triệt cảm thấy kỳ quái. Bị cảm tức gần 1 năm Minh Triệt dường như hóa điên sống trong một căn phòng mà thiếu đi âm nhạc thì chẳng khác nào ngồi tù cả

Minh Triệt đã hết chịu nổi gồng lên sống chết với ông ta

Ôn quân gia người thân nhất của Minh Triệt phát hiện ra vụ này nhanh chóng báo cho cảnh sát và luật sư đến

Nhưng cũng không kịp nữa Minh Triệt bị một chai thủy tinh đập vô trán và hôn mê còn Tàn Thiện đã chạy trốn

Không lâu sau tin tức Tàn Thiện bị xe cán qua người đã lan ra, Minh Triệt nhập viện không có dấu hiệu tỉnh lại

...

"Tứ thiếu tôi vào nhé " Ôn quân gia mang một khay thức ăn đẩy cửa đi vào

Nam tử ngồi cạnh cửa sổ trên tay là một cây đàn tay nhẹ gảy

"Ngài ăn một chút gì đi cứ như vậy không ổn đâu "

Minh Triệt trầm mặc không trả lời giống như một kẻ mất hồn vậy. Ôn quân gia thở dài

"Tôi không biết ở thế giới đó cậu đã gặp ai nhưng...chắc hẳn người đó sẽ không muốn nhìn cậu như vậy đâu "

"Cứ để tôi một mình đi " Minh Triệt khàn giọng

Ôn quân gia bất đắc dĩ rời khỏi...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65

Linh Vũ tỉnh lại đập vào mắt cô là cái trần nhà rạn nứt, chậm rãi ủ rũ ngồi dậy

Giờ cô là _Linh Vũ chứ không phải Đàm Linh Vũ nữa

" Tỉnh lại đi! " Linh Vũ tự tát hai tay vào mặt mình khiến nó đỏ ửng

Linh Vũ: "... " Mẹ! đau chết được

Trở lại cuộc sống hiện tại của mình, Cô mặc một cái áo sơ mi và một cái quần nâu, tóc ngắn được túm gọn lại nhìn mặt nhìn mình trong gương

Đề thương cái cc

Bé xinh cái cc

Thảo nào ông chú đó treu mình có thể làm mình tỉnh! Là để đóng làm học sinh cấp 2 chắc!

Linh Vũ mở cửa phòng rồi đóng sầm nó

Cô khi ra ngoài đường chỉ nhớ có một đường đi đó là tới chỗ làm thêm đi thẳng 999 bước rẽ phải là tới nơi

Quán cà phê Linh Vũ làm việc khá nhỏ nhưng rất đông khách vì trang trí bắt mắt

Leng keng - Chuông ở phía trên cửa reo lên, Linh Vũ bước vào một mạch đi vào phòng phục vụ

" Ông chủ... " Linh Vũ nhỏ giọng gọi

Một người đàn ông trung niên khuôn mặt hiền hậu đeo tạp dề quay đầu lại

" A Linh Vũ dạo này cháu trốn làm sao? "

" Nếu cháu nói cháu bị xe đâm nhưng vẫn sống thì ông có tin không? "

" Cháu là người thép à? " Ông chủ hỏi đùa

" Chắc vậy " Linh Vũ nhún vai

" Haha...ta chỉ đùa chút thôi cháu có bị thương không? "

" Cháu bị thương ở đâu "

Ông chủ tiệm ngơ ngác " Cháu lúc nào mà chẳng có vấn đề ở đâu "

Linh Vũ: "... " Ông muốn chết đấy à?

" Thôi được rồi mau đi phục vụ khách đi " Ông chủ vẫy tay

Loảng xoảng Một tiếng rơi vỡ vang rộng

Bên kia góc bàn, nam nhân trông rất đầu gấu không một chút ý tứ gác chân lên bàn. Đứng gần là một nữ nhân viên vẻ mặt vô cùng hốt hoảng

" Cô phục vụ cái kiểu gì vậy? Đổ hết vào người tôi rồi mau lau đi! " Nam nhân ngồi gần đó áo bị ướt một mảng, to giọng ra lệnh

" Rõ ràng là nguoi cổ ý... " Nữ phục vụ uất ức chỉ vào tên nam nhân đó

" Gì cơ?! " Tên nam nhân gần giọng đứng dậy

...

" Haiz...lại nữa rồi " Ông chủ tiệm thờ dài

" Chị Mai bị sao vậy? Mà tên đó là ai? " Linh Vũ thắc mắc

Cô không ở đây mấy ngày mà đã có chuyện xảy ra rồi

" Linh Vũ, cháu mau đi giúp cái Mai đi " Ông chủ tiệm nhẹ đẩy cô

Linh Vũ: "... " Bộ tôi là bảo kê của cái tiệm này chắc

" Nhưng... " Linh Vũ chưa kịp nói hết ông chủ tiệm cắt lời

" Tháng này tăng lương! "

Linh Vũ: "... "

Chỉ một lần này thôi đấy

...

" Đây em gái đến đi chứ? " Nam nhân nắm lấy cổ tay Mai

" Tránh đường! "

* Bộp * Bộp có một thứ gì đó rất cứng đập vào đầu hấn

" Mẹ kiếp! Là đứa nào? "

Nam nhân ôm đầu liền thấy đáng về không một chút biểu cảm của Linh Vũ

Nhưng mang lại cảm giác giống như bị khinh thường

" Cô bé là muốn thay em gái này đến cho bọn anh sao? " Nam nhân miệng cười đều

Linh Vũ liền cho hấn một phát đập vào chân

" A! Mày muốn gì? " Nam nhân tức giận

Linh Vũ nhếch miệng giờ ngón giữa lên

" Tôi muốn nói với quý khách là... "

" Đến đây không uống nước thì đến làm mẹ gì?! Ngồi im xem wifi chùa còn rảnh rồi gạt chân chị ấy chính mình bị đổ nước con kêu ai? Nói thẳng là cái áo của anh chắc cũng cỡ 10k mà cái cốc cà phê của quán tôi tầm cỡ 35k vậy nói đi ai đến ai!? Nếu anh không có tiền thì cút con mẹ ngài đi! " Linh Vũ mỉm cười hiền thực nhưng miệng lại chữ không ngừng

Nam nhân đỏ mặt vừa tức vừa xấu hổ, mọi người xung quanh thì thầm bàn tán

" Mày nhớ đấy! " Nam nhân mất mặt rời đi

Không khí trở lại về yên tĩnh trước kia của quán

" Linh Vũ sao hôm nay em chữi sung vậy? Có vụ gì sao? " Mai tròn mắt

" Không có! Mau trở lại công việc của chị đi " Linh Vũ xoay người bước đi

Mai: "... " Nó bị làm sao vậy?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66

Buổi làm thêm chuẩn bị đóng cửa

Ở tiệm cà phê

Linh Vũ chăm chăm nhìn chiếc guitar đen được dựng ở góc tường

" Ông chủ cái này của ai vậy? " Linh Vũ chỉ vào cây đàn

" À là của một vị khách tặng ta ấy mà, cháu có biết đánh đàn không? " Ông chủ vừa lau bàn vừa trả lời

" Biết...đôi chút... " Linh Vũ rũ mắt cầm cây guitar lên nhẹ vuốt

Nghĩ lại cô càng cảm thấy buồn...

Nó khiến cô nhớ tới lão đại và những kỉ niệm ở thế giới đó

Có phải hay không hai chúng ta không cùng một thế giới?

" Nếu cháu biết thì tặng cháu đây "

" Vậy cháu có thể đánh đàn và hát ở đây không? "

Ông chủ có hơi bất ngờ

" Được nhưng đừng có làm nó thành thảm họa đây "

Linh Vũ gật đầu, kiểm một cái ghế đơn kéo ra ngoài cửa tiệm ngồi

Cô hít một hơi, tay nhẹ đặt lên dây có chút run

Chỉ một lần này nữa thôi cô sẽ quên hết trở lại với một Linh Vũ cô độc

Em chơi vui nơi góc phố quen

Mình từng, từng là tất cả

Hôm ấy mây xanh ngát trời

Cố giữ lấy chút ấm áp từ tay anh

Nhưng biết sao được, hôm nay mình chia tay...

'...'

Tận cùng của nỗi nhớ

Anh có biết là gì không?

Là ngày dài cứ trôi

Em chỉ nghĩ về mình anh thôi

(Tận Cùng Của Nỗi Nhớ- Will)

Linh Vũ ngồi đó và chìm đắm trong những cảm xúc, mọi người qua lại đều bị giọng hát của cô thu hút

Cảm giác nhớ một người thật sự là rất trống vắng

'Em nhớ anh' Câu cuối của lời hát Linh Vũ đã thay thế bằng một câu em nhớ anh

Rất nhiều tràng vỗ tay được vang lên, Linh Vũ đứng dậy cúi đầu chào rồi lại kéo ghế đi vào quán

" Linh Vũ không ngờ cháu có tài năng như vậy đây chắc ngày mai sẽ rất đông khách đây" Ông chủ tiệm khen ngợi

" Cũng bình thường mà " Linh Vũ đặt chiếc guitar vào bao đeo lên vai

" Thôi cháu về đây "

" Ủ, ngày mai nghĩ muốn đi đâu thì đi nhé " Ông chủ tiệm vẫy tay chào

...

Linh Vũ trở lại căn hộ của mình, mở ngăn kéo ra liền thấy một tấm vé màu xanh. Cô nhớ là hôm trước ông chủ đó đưa cho cô...

Hình như là ngày mai đi được thì phải... vậy thì thử đến đó xem sao

Linh Vũ ngả lưng đeo tai nghe nhắm mắt lại bỏ qua những tiếng ồn từ phòng khác. Khu chung cư này đúng là cách âm không được tốt cho lắm

...

Ngày hôm sau

Cô bắt ô tô đến địa điểm quán trà đó. Nhưng không may là quán trà này không giống với cô tưởng tượng nó rất nhiều tầng và rất to! Giống như một cái công ty vậy!

Biết tìm chỗ nghe hát ở đâu bây giờ?

" Cô bé có vấn đề gì sao? " Giọng nói vang lên sau lưng Linh Vũ

Linh Vũ quay đầu lại liền thấy một chị gái trông khá trưởng thành khoảng 23-24 tuổi vô cùng xinh đẹp đeo một cái kính đen nhìn về phía mình

Wow! Đại tỷ này trông thật ngầu!

" Em...đang tìm tới chỗ này! " Linh Vũ giờ tấm vé lên

Nữ tử mỉm cười " Đây là công ty của chị để chị dẫn em đi "

" Vâng! "

...

Đứng trước một cánh cửa phòng

" Đến nơi rồi em tự vào nhé "

" Được " Linh Vũ gật đầu " Phải rồi chị tên gì? "

" Thiên Nguyệt...Lam Thiên Nguyệt " Nữ tử nhếch môi tháo kính dâm của mình xuống lộ ra một đôi mắt rồi nhẹ nhàng bước đi

(Su: Quen không? Quen không?)

Linh Vũ mãi mê nhìn bóng lưng của Đại tỷ đã đi mất mới nhớ ra mình đến đây để làm gì

Mở cửa bước vào, những ánh đèn Led đầy đủ màu sắc cứ chiếu đi chiếu lại

Đây là một căn phòng có rất nhiều người đứng ở đây, phía trên chính là sân khấu không biết đang biểu diễn tiết mục gì mà vẫn không thấy động tĩnh

Linh Vũ vừa bước vào thì toàn thấy lưng là lưng cổ gồng nhảy lên nhìn phía trên sân khấu nhưng bất lực

Bỗng một tiếng micro kêu trối tai, giọng nói trầm ấm vang lên

" Chào mọi người có mặt ở đây tôi tên Minh Triệt... "

Linh Vũ nghe thấy giọng nói liền kinh ngạc

Chắc không phải trùng hợp đấy chứ? Nhưng mà giọng nói này...

" Này, nhường đường cho tôi một chút " Linh Vũ cố gắng chen ngang đến chỗ có thể nhìn thấy được sân khấu

"...Và sau đây tôi sẽ hát tặng mọi người một bài hát 'Về Màu Bóng Tối' " Nam tử trên sân khấu chuẩn bị động tác gây đàn

Linh Vũ đứng sững sờ

Thật sự là...

" Lão đại....? "

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67

"Chàng trai đó trông rất quen ha! "

"Hình như là Tử thiếu nhà họ Tần thì phải nghe nói cậu ta bị đập đến hôn mê đấy "

"Nhưng mà khuôn mặt đúng là đẹp thật~ Cậu ta từng nổi một thời trên mạng đó "

Minh Triệt đứng trên sân khấu ánh mắt không có một chút biểu cảm lướt qua đám người

Đúng là một lũ nhiều chuyện.

Đến đây nghe nhạc hay đi bàn tán người khác?

Do Một tiếng đàn vang lên

"Lão đại...? "

Minh Triệt khựng lại vừa rồi giống như một tia điện đi ngang qua...

Hắn có một linh cảm hình như ai đó đang gọi hắn....Là Linh Vũ sao? Không tưởng tượng đấy chứ?

Minh Triệt đảo mắt nhìn đám người phía dưới

Nếu có Linh Vũ ở đây thì dễ tìm ra thôi!

Chỉ là một cô gái làm hắn chú ý tới trong tất cả bọn họ

Một ánh sáng duy nhất trong mảng đen tối.

Người hắn luôn muốn gặp không ai ngoài...

"Linh Vũ! " Minh Triệt nói thông qua micro

Làm mọi người giật mình, Linh Vũ bị gọi đích tên có chút ngạc nhiên

Cô không nằm mơ đấy chứ?

"Lão đại.... " Linh Vũ không thể kiềm được giọng nói đang run lên

Cảm xúc bây giờ thật sự không thể nói thành lời

Minh Triệt nhảy xuống sân khấu, mọi người biết điều tản ra thành một đường

Linh Vũ vẫn đứng đực ra đó không thể tin vào mắt mình, một giọt lệ rơi xuống. Cô nhanh chóng vọt lên ôm lấy thân thể rắn chắc có chút gầy của Minh Triệt

"Lão đại! Em nhớ Anh! " Linh Vũ siết chặt tay

"Anh cũng rất nhớ nhóc " Minh Triệt ôm lấy đầu cô nhẹ vuốt

Hai người mặc dù có nhiều điều muốn hỏi nhưng bây giờ quan trọng nhất có lẽ là giữ chặt người trước mắt không cho chạy thoát hay biến mất khỏi mình nữa...

Chỉ cần gặp được người mình yêu mặc kệ là thật hay ảo cũng được! Điều không quan tâm

"Anh sẽ không rời xa em chứ? "

"Nếu nhóc không thì anh cũng sẽ không! "

Linh Vũ định tâm lại buông tay đang ôm lấy eo Minh Triệt xuống

Hai người nhìn rõ mặt nhau đúng là có mấy ngày không gặp mà giống như mấy năm không gặp vậy

"Xin lỗi vì khi ấy đã bỏ anh lại... "

"Đừng nhắc tới chuyện đó với lại không bao giờ được làm như vậy nữa...Anh đã rất đau lòng "

"Được " Linh Vũ cúi đầu che giấu cảm xúc

" Lão đại...em bây giờ không có giàu như trước anh sẽ chán em chứ? "

Minh Triệt lắc đầu "Nhóc có như thế nào anh cũng đều thích."

" Vậy...nếu bây giờ em cướp đi nụ hôn đầu của anh thì anh có giận em không? " Linh Vũ nhìn thẳng vào mắt hắn

" hả? " Minh Triệt bất động

Linh Vũ hai mắt lóe sáng thừa thời cơ, chân hơi kiễng lên quàng lấy cổ của Minh Triệt và...môi dính môi!

" Aaaaa... " Đám người ngoài Gato đến đỏ mặt

Minh Triệt bị tấn công bất ngờ có chút hoảng, mặt trở lên đỏ ửng

Tại sao không phải là ở một nơi khác lại là ở nơi này?

Nhưng mà...rất ngọt

Linh Vũ: Lúc này có rất nhiều bà chị không biết xấu hổ mà chú ý tới lão đại làm tôi rất ghen đấy!

Dây dưa được một lúc Linh Vũ cuối cùng cũng buông tha. Cô nhẹ liếm môi

" Lần sau không có dễ như vậy đâu em sẽ 'ăn' luôn anh đấy "

Minh Triệt dường như muốn bốc cháy "Đi thôi " Nắm chặt cổ tay Linh Vũ kéo đi

" Đây tiểu tử! Không biểu diễn nữa sao?! "

" Xin lỗi. Hôm nay tôi có việc " Dẫn đầu về nhà

" Chắc...thằng nhóc này "

...

(Su: Linh Vũ có rất nhiều đặc tính ẩn mà các người chưa biết đó haha~)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68

(Mấy người đen tối vcl ra. Triệt nhà tui trong sáng lắm)

" Lão đại chúng ta đi đâu vậy? " Linh Vũ bị kéo suốt một đoạn đường có chút thắc mắc

" Tất nhiên là đi ăn. Chẳng phải nhóc đói sao? "

Linh Vũ: "... " Ý em thật sự không phải vậy...

Nhưng mà đúng là đói thật!

" A Minh Triệt cậu sao lại ra ngoài này rồi? Xong rồi sao " Một chàng trai đeo một bên khuyên từ trong ngõ rẽ đi ra

Linh Vũ cảm thấy anh ta có nét gì đó giống Ngự Kỳ?

" Chẳng phải là tên Ngự Kỳ ái nam ái nữ đây sao? " Linh Vũ chỉ vào chàng trai

Minh Triệt đứng cạnh giật mình

" Cô gái này là ai?! Sao dám nói tôi như vậy? Tên tôi đâu phải Ngự Kỳ! " Chàng trai đỏ mặt tức giận

"Ngươi rõ ràng là Ngự... "

Minh Triệt nhanh chóng bịt miệng Linh Vũ lại

"Ngự Phàm không có việc gì đâu, mau tới đó thay diễn cho tôi đi "

"Nhưng cô ta là ai vậy?! Có quan hệ gì với cậu? " Ngự Phàm liếc qua Linh Vũ

" Là... " Minh Triệt ngừng đoạn

Bây giờ quan hệ của hai người là cái gì vậy nhỉ?

Linh Vũ thoát khỏi tay của Minh Triệt lên tiếng

" Tất nhiên là người yêu rồi! "

" Cái gì?! Cô ta nói thật sao? " Ngự Phàm kinh ngạc

Tên Minh Triệt này từ trước đến nay có để ý tới con gái lần nào đâu!

Nay lại mọc thêm một đứa làm người yêu! Đùa gì vậy?

Hơn nữa nó vừa hôn mê tỉnh lại cơ mà! Đùng một cái ra bạn gái!

Minh Triệt chậm rãi gật đầu " Tao biết là mày không tin đâu nhưng sự thật là vậy. "

Ngự Phàm đứng hình

" Còn đứng đó trật đường, mau đi làm việc của mình đi " Minh Triệt nói Ngự Phàm

Ngự Phàm 'hừ' lạnh lướt qua hai người

" Đồ có gái bỏ bạn. Nể tình mày vừa tỉnh lại tao giúp mày một lần "

Minh Triệt: "..."

Linh Vũ: "..."

Sao tên Ngự Kỳ này lại lớn hơn cô một tuổi rồi?

" Tên Ngự Phàm đó có em gái không vậy? "

" Hần chi có chị gái thôi "

Linh Vũ: "... " Chẳng lẽ cuồng chị gái?! Loạn cmn luân à

"...Nhưng mà họ cãi nhau như chó với mèo ý " Minh Triệt nói tiếp cân sau

Làm Linh Vũ hết cả hứng. Vậy là ngoài đời không giống với những gì cô tưởng tượng rồi

Chuông điện thoại Minh Triệt bỗng vang lên hiện thị 'Ôn quân gia' đang gọi, nhấn nghe

" Alo.... "

" Từ thiếu à! Mau về nhà đi Đại thiếu và Nhị thiếu trở lại rồi! "

Sắc mặt Minh Triệt trầm xuống "Được, tôi biết rồi "

Tút

" Có chuyện gì sao? " Linh Vũ thắc mắc

" Nhà anh có chuyện rồi, mau quay về " Minh Triệt kéo Linh Vũ rời đi

Linh Vũ: "... " Đó là chuyện nhà anh liên quan gì tới em?!

...

Ở căn biệt thự nhà Tần

Ngồi đối diện với Thiện Thành là ba người hai nam một nữ

"Hiện tại tất cả gia sản của Tần gia bà nội đã muốn giao cho tiểu Triệt rồi các người trở về đây làm gì nữa? " Thiện Thành nhấp một ngụm trà, sắc bén nhìn đám người đối diện

"Anh biết em và Triệt đệ đều muốn vào giới giải trí nên việc thừa kế tiếp quản công ty hãy để bọn anh xử lý đi. Chúng ta là anh em mà phải không? "

Thiện Thành trầm mặc đặt cốc trà xuống

"Việc này...để Triệt đệ quyết định "

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69

Quay lại nhà Tần,

Tất cả đã có mặt đông đủ, Thiện Thành, Minh Triệt và Linh Vũ (bị kéo theo) đang ngồi đối diện với ba người trước mắt

Mặt ai nấy đều có vẻ hình sự, Linh Vũ thoải mái dựa vào ghế sofa nhai kẹo cao su cho đỡ dỗi dằn mắt nhìn đám người

Ba người này đúng là thật giống với Tuấn Lăng, Ngọc Khiết và Hạo Hiên

Ở thế giới kia thì họ bị chết cháy rồi vậy mà giờ vẫn còn sống tốt!

"Triệt đệ, cô gái đó là ai vậy? " Thiện Thành liếc nhìn Linh Vũ quay sang nói thầm với Minh Triệt

"Người của em anh không cần để ý " Minh Triệt xua tay

Thiện Thành mặc dù có hơi nghi ngờ nhưng hình như nó đã trở lại bình thường rồi có vẻ như cô gái này cũng không tầm thường..

Linh Vũ bị nhìn như sinh vật lạ có chút khó chịu quay sang nhìn Thiện Thành bĩu môi

Linh Vũ: Nhìn cái rắm! Ta biết ta đẹp rồi!

Thiện Thành: "... Không thể để Triệt đệ bị con nhỏ này dụ dỗ được!

"Mà...mấy người sao không bỏ trốn tiếp đi mà trở về đây? Đợi ông già đó ngủ rồi mới ló mặt về xin tiền à " Minh Triệt nói một câu

Làm ba người kia trúng tim đen sắc mặt tái mét, Thiện Thành gờ ngón Like

"Bọn anh biết là em sẽ không tiếp quản công ty được nên... " Thiện Tuấn nói ngừng đoạn

"Nên mấy người trở về là muốn giúp tôi tiếp quản Tần gia? "

Đám người gật đầu

Minh Triệt trầm tư uống trà

"Tiểu Triệt à, em còn nhớ chị không? Chị là Ngọc Thi đây. Dù sao mọi người cũng là anh em mà em sẽ giúp bọn chị mà đúng không? " Ngọc Thi mỉm cười nhẹ

"Tôi nhớ ở Tần gia cô chỉ là hầu gái được mấy anh tôi để ý mà thôi cô không có quyền gì lên tiếng cả. Với lại họ giúp tôi bao giờ đâu mà tôi phải giúp họ! "

"Minh Triệt! Sao mày dám nói cô ấy như vậy. Mày thì khác gì chứ chỉ là một đứa con riêng mà cứ như mình cao quý lắm! " Thiện Hiên mạnh mẽ

Minh Triệt bình tĩnh đặt cốc trà xuống

" Phải tôi là con riêng nhưng còn hơn lũ vong on bội nghĩa như mấy người bỏ nhà đi chỉ vì một cô gái. Bà nội vẫn chưa hết giận đâu "

Thiện Tuấn cắn răng, ngồi quỳ xuống sàn

" Xin mày đừng hãy giúp anh một lần thôi... "

" Tuấn ca... " Ngọc Thi và Thiện Hiền sững sờ

Họ chưa bao giờ thấy Thiện Tuấn như vậy

Minh Triệt nhếch miệng " Được thôi, tôi sẽ nói với bà nội nhường bộ cho mấy người "

" Cảm ơn em Triệt đệ " Thiện Tuấn chậm rãi đứng lên

" Nhưng mà...bà nội nói tiếp quản công ty chỉ cần một người duy nhất, người còn lại sẽ bị loại bỏ vì vậy...tự mấy người quyết định. "

Thiện Hiền và Thiện Tuấn liếc nhìn nhau một trong hai chỉ có một người được chọn

" Được rồi! Tiễn khách! "

Đám Thiện Tuấn bị đuổi ra trong sự ngỡ ngàng

Bọn họ phải ở đâu đây?

...

Tại phòng ăn nhà Tần

Linh Vũ choáng mắt nhìn đồng đồ ăn trên bàn

" Sao vậy? Không hợp khẩu vị sao? " Minh Triệt ân cần hỏi

Linh Vũ lắc đầu " Không phải...chỉ là từ trước tới nay ở thế giới này em không có ăn uống sang đến vậy "

Minh Triệt trầm mặc vò đầu Linh Vũ

" Về sau anh sẽ cho em ăn nhiều thứ ngon hơn nữa "

Linh Vũ mỉm cười nhẹ " Được "

" Phải rồi hiện tại nhóc đang sống ở đâu? "

" Một khu chung cư nhỏ..."

" Vậy liền chuyển qua đây sống đi! "

Linh Vũ: "... " Anh...một chút phòng bị cũng không có!

Thiện Thành: "... " Triệt đệ còn nhỏ không thể để nó yêu sớm như vậy được!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70

Ăn xong bữa cơm

Minh Triệt thật sự giữ Linh Vũ lại, thậm chí còn cho người dọn đồ đạc cho Linh Vũ ở một căn phòng đối diện

Thiện Thành có phản đối nhưng bất lực không thể làm gì chỉ có trừng lớn cảnh cáo Linh Vũ

Linh Vũ: "... " Ta không có làm gì hết

Có giỏi thì khuyên em trai người đi kia!

Mặc dù nói sống chung nhưng cũng không ảnh hưởng tới cuộc sống của người khác

Minh Triệt tiếp tục vào đại học nhạc còn Linh Vũ thì làm ở quán cà phê thời gian gặp nhau khá ít

Linh Vũ thật sự không thích dựa dẫm kẻ cả đó là người mình yêu

Có điều...Minh Triệt dường như càng ngày càng nổi tiếng nhờ những clip ca khúc mới trên mạng, Linh Vũ cảm thấy mình phải làm gì đó để xứng tầm với Minh Triệt

...

Tại quán cà phê

Linh Vũ cầm một cái khay nước đi ra, hình như người gọi món này là bàn số 4 thì phải....

Ở bàn số 4, một nữ nhân dáng vẻ vô cùng trắng trẻo và trưởng thành. Mặc một cái váy ôm đùi lộ ra đôi chân dài, tóc dài xõa xuống. Khuôn mặt vô cùng hút hồn và gọi cảm

"Ngự...." Tay Linh Vũ bắt đầu run lên miệng lắp bắp

Nếu như cô không làm chị gái này có một nốt ruồi nhỏ trên khóe mắt giống với Ngự Thanh

Chẳng lẽ là Ngự Thanh phiên bản lớn sao?!

Chị gái chân dài hơi nhú mày nhìn Linh Vũ

"haiz...bị phát hiện rồi sao? Được rồi đưa tay đây tôi ký cho một phát rồi im lặng lại "

" Tôi...không cần đâu " Linh Vũ cự tuyệt

Con bé này chẳng đáng yêu tí nào!

" Không cần làm vậy để gây ấn tượng với tôi mau đưa tay đây " Chị gái chân dài vẫy gọi

Linh Vũ: "... " Tôi thật sự không cần! Sẽ rất bẩn tay a~

Nhưng mà...nếu đem chữ ký này đi bán không biết có được tiền không ha

Suy nghĩ một hồi Linh Vũ đưa tờ giấy ra cho Chị gái chân dài, chưa kịp ký một giọng nói đậm thùng cả trời vang lên

" Đây bà chị! Mau không đi chụp ảnh tạp chí mà ở đây làm gì?! " Ngự Phạm nổi giận đi tới

Làm mọi người chú ý tới bên này

" A chẳng phải đó là người mẫu Ngự Hanh đang nổi sao? Mau chụp lại đi! Cô ấy có em trai dễ thương quá hà "

" Người ta muốn đi nghỉ ngơi một chút mà~ " Ngự Hanh giả giọng làm nũng

Làm Ngự Phạm muốn ói chết được thì nhìn thấy Linh Vũ giật mình lùi lại

" Lại là cô? " Ngự Phạm kỳ thị nhìn Linh Vũ

" Hai đứa quen nhau sao? " Ngự Hanh thắc mắc

" Không Quen! " Cả hai đồng thanh

" Vậy làm sao biết nhau? "

" Cô ta là bạn gái Minh Triệt " Ngự Phạm chỉ vào Linh Vũ

" Thì ra là vậy..." Ngự Hanh có hơi bất ngờ nhìn chăm chăm Linh Vũ rồi mỉm cười lấy trong túi xách ra một tờ giấy

" Chị thấy em có thể tham gia cuộc thi này đây nếu được thì đừng ngại tham gia "

Linh Vũ trầm mặc cầm lấy tờ giấy

Ngự Hành lấy kính dâm đeo lên nhéo tai Ngự Phàm lôi đi

" A...tại sao chị lại muốn cô ta tham gia chứ?! "

" Vì chị cảm thấy cô gái này là một ẩn số chưa được bộc phát tiềm năng " Ngự Hành nhỏ giọng

Ngự Phàm trầm mặc

Đúng lần đầu gặp quanh cô ta toàn là dấu '?' '

...

Linh Vũ ngồi ở khu quản lý, trầm mặc nhìn tờ quảng cáo trên tay...là một cuộc thi 'Âm Nhạc Tài Năng' được những nghệ sĩ nổi tiếng làm giám khảo

Giải thưởng của cuộc thi này rất lớn, dù cho chỉ được hạng hai hay ba thì cũng sẽ được người ta biết đến

Cô có nên tham gia cuộc thi này hay không?

Nhưng mà phiền phức lắm a~

Linh Vũ thờ dãi, quyết định một hồi rồi lấy điện thoại ra bấm vài cái liền tắt máy

Suzue: Còn ai muốn hỏi hoặc thắc mắc muốn tâm sự gì thì nhắn tin qua fb 'Suzuechi Lyh' với tôi nhé hihi (chỉ là nick phụ thôi)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71

Ngọc Thi, Thiện Hiên đang đứng trước một căn biệt thự lớn, cánh cửa mở ra Thiện Tuấn cao ngạo đi ra

" Thế nào rồi? " Thiện Hiên hỏi hộp hỏi

" Bà nội đã chấp nhận tôi rồi nhưng rất tiếc là hai người phải ra ngoài tự kiếm đồ mà ăn rồi " Thiện Tuấn nhếch môi

" Anh! Còn tiểu Ngọc thì sao? Dù sao hai chúng ta cũng là anh em anh không thể cho tôi một vị trí sao? " Thiện Hiên túm lấy cổ áo Thiện Tuấn

" Tôi chính là vô cùng hối hận! Đáng nhẽ ra không nên bỏ trốn chỉ vì một con đàn bà. Hai người đàn ông chung một người phụ nữ ư? Thật nực cười! Xài chung một cái quần rất dơ đấy "

" Tuấn ca...tại sao lại nói em như vậy... " Ngọc Thi nước mắt chảy xuống làm Thiện Tuấn có chút áy náy

" Hay là tôi cho hai người vị trí dọn dẹp? "

Bốp " Anh ích kỷ lắm rồi! " Thiện Hiên mất kiên nhẫn đấm Thiện Tuấn một phát

" Mà thì biết gì! " Thiện Tuấn lao vào đánh lại

" Hai người ngừng lại đi! Đừng đánh nhau ở đây mà! " Ngọc Thi ra sức can ngăn nhưng liền bị đẩy ra

Sáng hôm sau liền có tin tức Đại thiếu gia và Nhị thiếu gia nhà họ Tần đánh nhau. Có rất nhiều bài viết về lý do họ đánh nhau

...

Tại căn biệt thự

Ở ghế sofa, Linh Vũ nằm ườn gối đầu lên đùi Minh Triệt mãi mê nghịch điện thoại, trong miệng ngậm một viên kẹo

" Anh cũng mưu kế thật đấy! Bây giờ họ bị tạm giam rồi kìa "

" Đâu phải tại anh là do họ tự hại lẫn nhau thôi " Minh Triệt nhún vai

Viên kẹo trong miệng Linh Vũ đã tan nhưng cô cảm thấy còn thiếu thiếu gì đó

" Lão đại thử chút kẹo chứ? Rất ngọt " Linh Vũ chỉ vào miệng mình

Minh Triệt đang lướt điện thoại rồi mất nhìn cô

Lúc nào cô cũng chủ động tấn công như vậy làm hắn không thể phản kháng

Nhưng hắn thích vậy

" Được... " Minh Triệt buông điện thoại xuống

Cúi đầu thưởng thức hương vị kẹo còn sót lại của Linh Vũ, không gian chỉ còn lại riêng hai người

...

2 tuần sau

Thiện Tuấn được thả về và tiếp quản công ty nhà họ Tần

Có điều năng lực của hắn không được tốt làm công ty bắt đầu sa sút dần

Đáng nhẽ ra hắn là người có được gia sản của Tần gia chứ không phải khổ cực như này

Dù có năn nỉ bà nội như thế nào thì bà ấy cũng mặc kệ Không muốn giúp hắn

Công ty bắt đầu đề ra nhiều dự án nhưng chi phí vô cùng mắc thu lại được rất ít cuối cùng thì Phá Sản

Thiện Tuấn liền bị tổng khởi Tàn gia chung cảnh ngộ với đám Thiện Hiên

Bọn họ nảy ra ý đồ xấu nhưng cuối cùng rất nhanh bị phát hiện cuối cùng ngồi tù chung thân

Su: Bốn từ thôi 'Sắp Kết Thúc rồi'

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72

Linh Vũ quyết định để Minh Triệt tham gia cuộc thi đó chứ không phải cô

Mặc dù cô vẫn có thể tham gia nhưng mà cảm thấy không phù hợp vì người trở thành idol phải là Minh Triệt

Và như cô dự đoán Minh Triệt đã đạt quán quân

Linh Vũ sẽ chỉ cover hát trên mạng và cũng có nhiều người thích giọng hát của cô và trở thành fan

Không chỉ hát bọn họ phải công nhận Linh Vũ còn biết chơi rất nhiều đạo cụ khác nhau nên rất nhanh được triệu người theo dõi

...

2 năm sau

Linh Vũ ngồi trên sofa nhìn chăm chăm vào cái tivi đang chiếu một show truyền hình

Minh Triệt đang ngồi trên cái ghế đỏ, tay cầm một cái guitar. Kế bên đối diện là một nữ nhân gọn gàng nhìn thẳng về phía ông kính

" Cho phép tôi phỏng vấn một chút nhé. Các fan rất tò mò về cây guitar của cậu có vẻ như nó rất quan trọng hay sao mà cậu luôn mang nó theo mình như vậy? "

" Đây là của một người đặc biệt tặng tôi " Minh Triệt không một chút do dự nói

"Ồ! Vậy chắc nhiều fan thất tình lắm đây "

Minh Triệt gượng cười không nói gì

" Nghe nói ca khúc mới của cậu là 'Biển Sâu' phải không? Nghe nói là có giọng hát nữ cậu có thể nói đó là của ai không? "

" Bộ mấy người không biết biệt danh X-LV trên mạng à?! " Minh Triệt có chút dữ dằn nói

Linh Vũ thầm đỡ trán tắt tivi đi. Đúng lúc đó Minh Triệt cầm ly sữa đi ngang qua

" Anh đúng là không phù hợp với chương trình phỏng vấn nhĩ "

" Đó là tại bọn hỏi quá nhiều. Phải rồi MV đầu tay của anh em phải tham gia đấy " Minh Triệt đưa ly sữa cho cô

Linh Vũ nhăn mặt nhận lấy, nhỏ giọng nói " Phiền phức "

MV mới của Minh Triệt có tựa đề của ca khúc mới tên là 'Biển sâu'. Kịch bản là một chàng nhân ngư yêu thầm một cô gái loài người phải đánh đổi cả giọng hát để đến được với cô gái đó nhưng có điều nếu chàng ta đụng tới nước liền biến trở lại hình dạng thật. Không may là chàng ta bị đám dân làng phát hiện đuổi giết. Cái kết đó là chàng trai và cô gái đó cùng gieo mình xuống biển sâu

Cái kết khá buồn. Nhân vật Linh Vũ đóng chính là cô gái đó, có cả một đoạn nhỏ dành cho cô hát

Phải nói MV mặc dù là đầu tay nhưng rất thành công!

Hai người tưởng rằng không liên quan đến nhau nhưng nhờ MV này mà có nhiều người đẩy thuyền

Cũng may không ai biết hai người đang sống chung nếu không sẽ gây bão

Linh Vũ đóng làm nhân vật nữ chính rất nhập thần từng cử chỉ cười gượng gạo làm người đau xót hay là những khúc hai người đuổi bắt nhau rất là tình cảm giống như đã quen nhau từ trước

Thế là nhiều đoàn làm phim quyết định mời Linh Vũ nhưng cô không muốn nhận làm nữ chính mà chỉ nhận đóng nữ phụ

Nhưng phải nói Linh Vũ mỗi lần đóng nữ phụ làm người ta phải gào thét_

Ác quá tỷ ời!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Cuối cùng

2 năm nữa trôi qua

" Không biết là nếu như tôi hủy hoại khuôn mặt của cô thì Mặc ca còn yêu cô không nhĩ? " Linh Vũ mỉm cười âm hiểm trên tay là một cái bật lửa bật ra hai tiếng tanh tách

" Dù cô có làm vậy thì anh ấy sẽ không yêu cô đâu! " Nữ nhân bị trói mạnh miệng nói

" Ha! Gì cơ? "

" Được rồi! Cát Linh Vũ làm rất tốt " Đạo diễn hài lòng gật đầu

" Đúng là nữ phản diện chuyên nghiệp có khác! Làm việc xấu mà vẫn có thể mỉm cười dịu dàng như mình vô tội! " Nữ nhân xinh đẹp phì cười đứng dậy

" Thì ngoài đời tôi có làm gì xấu quái đâu " Linh Vũ mỉm cười nhìn nữ nhân

Cô gái này tên Như Hân đóng vai nữ chính trong bộ phim này

Và cũng là Như Mỹ phiên bản mới có điều ngực cô ta chẳng thay đổi chút nào vẫn đầy đặn như vậy...

"Này! Người sao nhìn chăm chăm cô ấy vậy?" Thiện Thành từ xa đi tới

Linh Vũ rời mắt

"Chẳng có gì cả anh lo xa quá rồi. Mà thật không ngờ anh lại thích kiểu như này đây chắc tôi phải gọi là chị dâu trước "

"Cô nói gì vậy?" Như Hân đỏ mặt

"Đã thích mà còn ngại" Linh Vũ nhếch miệng trêu chọc

"Đủ rồi! Người hết ca rồi mau về đi Triệt đệ đang đợi ở ngoài "

"Được rồi vậy tôi đi trước đây, chào mọi người" Linh Vũ khoác túi xách đeo kính đen rời đi

Hiện tại cô đã thay đổi khá nhiều, cao lên được 5 cm giờ là 1m7 nhờ uống sữa nên trông trưởng thành hơn rồi có điều...vòng 1 vẫn vậy dừng lại ở gần cỡ B là sao?! Ta không phục!

Linh Vũ che giấu đi sự uất ức của mình đi tới chiếc xe mui trần màu đen đang có một nam nhân trông rất soái đẳng đó. Có rất nhiều người phía sau chụp ảnh lên nhưng khi cô đi tới họ liền hết sức ngạc nhiên

"Sao ác nữ Linh Vũ lại đi với đại ca Minh Triệt vậy?"

(Cái biệt danh này là do fan đặt ấy mà.v)

"Mình thấy họ hay tham gia gameshow cùng nhau trông rất thân hay là tin đồn họ yêu đương là thật?"

"Không phải chứ! Không muốn đâu~ "

...

Mặc kệ những lời bàn tán, Linh Vũ đi tới trước cửa xe

"Đợi em lâu không?"

Minh Triệt soi đồng hồ đeo tay "Chậm 1 phút 30 giây mà thôi lên đi "

Linh Vũ cười nhẹ đi lên ghế phụ mặc cho đang bị chụp trộm. Minh Triệt phóng chiếc xe rời đi trong khi nhiều người nuối tiếc

"Ghe thiệt ha~ Tôi tận đây đón em luôn á không sợ bại lộ sao?" Linh Vũ chống cằm nhìn hắn

"Bại lộ liền bại lộ làm sao chứ? Lâu rồi không gặp anh rất nhớ em "

Minh Triệt nhỏ giọng bình thường hắn rất ngại nói mấy câu tình cảm như vậy sến súa lắm

Linh Vũ trầm mặc đúng là từ lúc hai người trở lên nổi tiếng thì mỗi người một việc thậm chí còn ngủ ở nơi khác nên gần đây rất ít khi gặp mặt

"Lại gần chút " Linh Vũ lấy điện thoại ra sát lại gần Minh Triệt hôn lên trán hắn

* Tách *

"Em làm gì vậy?" Minh Triệt thắc mắc

"Em thấy chúng ta chẳng có gì phải giấu cả. Họ nghĩ gì liền kệ họ " Linh Vũ rũ mắt bấm điện thoại

Minh Triệt cũng chẳng nói gì nữa chuyên tâm lái xe

Hắn muốn thật nhanh cùng cô trở về mái nhà

Trở về căn biệt thự quen thuộc

"Phải rồi năm nay anh bao nhiêu tuổi?" Linh Vũ nằm trên giường hỏi

"23 thì phải "

"Ồ " Vậy đủ tuổi rồi

"Mà em hỏi vậy làm gì?" Minh Triệt lướt điện thoại

Hiện tại trên FB đang náo loạn chuyện của hai người

" Nếu em muốn...cướp đi lần đầu của anh thì anh có giận em không? "

" hả? " Minh Triệt suýt làm rơi cái điện thoại

" không được sao? Lão đại~ " Linh Vũ thì thào vào tai hắn

Cô biết Minh Triệt rất thích nghe cô gọi lão đại

" Nếu nhóc...chịu trách nhiệm thì ổn thôi " Minh Triệt đỏ mặt nhìn sang chỗ khác

" Lão đại thật dễ thương " Linh Vũ mỉm cười hôn nhẹ lên môi Minh Triệt

Không gian trở lên mê mụi, quần áo rơi vãi trên sàn nhà. Chiếc giường có in một vệt đỏ

" Lão đại thích không? "

" Ừ... "

" Như vậy thích không? "

" Thích... "

" Như vậy... "

" Im miệng! Và đừng hỏi gì nữa! " Minh Triệt cả người đỏ bừng, tay gác lên che đi khuôn mặt của mình

Lần sau ta nhất định sẽ không tha cho nhóc đâu!

Linh Vũ nhin cười nhìn biểu cảm của Minh Triệt

(Trẻ em không nên tò mò)

...

Vài năm sau

" Triệt thiếu và Linh Vũ tiểu thư lại đi đâu mà để lại tiểu Nghị với tiểu Tịch nữa vậy " Ôn quân gia thở dài

" Chúng nó lại đi chơi rồi nhờ ông chăm sóc giùm " Thiện Thành bình thản uống trà

Từ khi hai đứa song sinh này sinh ra thì Linh Vũ và Minh Triệt dường như được giải thoát đi lượn khắp nơi giao hai đứa trẻ cho bà nội và thề rằng không bao giờ sinh nữa!

Thiện Thành đành bó tay

...

" Linh Vũ đi thôi! Đến nơi chỉ có chúng ta "

" Ừ "

Hết

_Suzuechi Lyh

Suzue: Thôi END rồi nhé! Tôi biết là nó có hơi cụt nhưng mà kệ thôi!

(Yên tâm còn Phiên ngoại nhưng đừng 'hóng') □

Kế tiếp sẽ là => 'Đàm Linh Vũ' phiên ngoại

Spoil: Nếu có cơ hội làm lại từ đầu bạn đồng ý không? [Yes]

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: "Đàm Linh Vũ; Phiên Ngoại

Nếu có cơ hội làm lại từ đầu bạn sẵn sàng chứ?

Là tôi sẽ chọn [Yes]

[Bắt Đầu Khôi Phục]

...

Đàm Linh Vũ tỉnh lại trong con mê màng, với lấy chiếc điện thoại nằm trên tủ

Hiện tại là 22/7/2017

Vậy là cô vừa nằm mơ sao?

Có một người đã nhập vào cơ thể của cô, thay đổi số phận của cô. Lúc đầu cô có chút khó chịu muốn trở lại cơ thể nhưng không muốn chia sẻ cảm xúc với người họ nên đành chấp nhận tan biến...

Chẳng lẽ...tất cả là mơ sao?

" tiểu Linh à! Dậy ăn sáng đi con! " Tiếng của mẹ Nga vang lên

" Con...xuống liền! " Đàm Linh Vũ rơi nước mắt cảm xúc vừa vui vừa buồn

Không biết đó là thật hay mơ nhưng nó cho cô một bài học ý nghĩa lớn

Cô gái Linh Vũ đó đã cho cô biết đâu thật sự là tình bạn và tình yêu...

Cô sẽ không bao giờ mắc phải sai lầm đó nữa!

—

Ngôi trường to lớn trong mơ, rất nhiều học viên qua lại. Giờ là thời điểm bắt đầu năm học

Hiện tại còn sớm cô muốn tìm một người...mong rằng anh ta vẫn chưa gặp được đám người đó

Gió thổi nhẹ nhẹ Linh Vũ bộ dáng oai hùng đặt chân vào thị trường

Nhóm 4S sẽ không bao giờ tồn tại nữa!

...

Ở một phòng học không bóng người, một nam sinh đứng gần bộ cửa sổ tay gầy đàn miệng mỉm cười trông rất ôn hòa

Đàm Linh Vũ đi tới cũng chính là cảnh này, mở cửa bước vào

Nam sinh giật mình ôm cây đàn lùi lại

" Cô là ai? "

Đàm Linh Vũ có chút bất ngờ

Anh ta khác với những gì cô nghĩ

Phải nói người trước mắt bây giờ có hơi lạnh lùng và nhút nhát

Nhưng mà cô thích những người như vậy hơn

Đàm Linh Vũ mỉm cười tiến đến làm nam sinh lùi lại tới sát tường

" Chào anh, tôi là Đàm Linh Vũ, tôi muốn chúng ta sẽ là đồng đội anh đồng ý chứ? " Đàm Linh Vũ đưa tay

Nam sinh có chút do dự nhưng cũng gật đầu đồng ý

" Được " Đưa tay bắt lấy tay cô

" Phải rồi tên anh là gì? "

" Tôi là....Từ Minh Triệt "

Đàm Linh Vũ mỉm cười nhẹ " Sau này phải giúp đỡ lẫn nhau rồi! "

Bây giờ là đồng đội

Tương lai sau này đâu ai có thể đoán trước...

(Hãy viết lên một câu chuyện cho hai người họ)

Suzue: Aaa Tôi chuẩn bị nhập cung đây~ Chúc mọi người một kỳ nghỉ hè vui vẻ nhé

Hiện tại tôi đang dự tính làm thêm bộ ' Ta Chi Hứng Thú Với Nam Phụ Thứ 99' >.<

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Phiên Ngoại Gameshow

" Anh hai! Chương trình 'Soi Couple' bắt đầu rồi đó! Mau xem ba mẹ đi! " Cô bé Tần Tịch nóng vội thúc giục cậu bé ở trên sofa

" Được rồi đừng nóng chưa bắt đầu đâu " Tần Nghị bật điều khiển ti vi lên

Trong màn hình tivi là hai người một nam một nữ vô cùng đẹp đôi và nỗ bật, người đối diện chắc chắn là MC

" Và sau đây sẽ là chương trình quảng cáo, mời mọi người nghỉ ngơi một lát " MC duyên dáng nói

[Tềng tềng] Quảng Cáo

" Sữa bò 100% làm từ sữa bò... "

Tần Nghị: "..."

Tần Tịch: "..."

" Tại anh mà nỡ hết phần đầu rồi " Tần Tịch nổi nóng lấy gối đập vài phát vào Tần Nghị

" Bình tĩnh! Chỉ là 5 phút giới thiệu thôi mà... "

" 5 phút là cả một vấn đề! "

" 5 phút chẳng là cái bọ gì cả! Ba mẹ chúngta biết rồi cần gì phải nghe giới thiệu! "

" Anh thì biết cái gì! "

Sau 5 phút cãi vã

[Tềng teng~Mời xem tiếp chương trình]

" Chào mừng quý vị đã trở lại chương trình. Sau đây tôi xin hỏi cặp đôi Đại-Ác hay sát muối vào các fan này một câu nhé " Vị nam MC ngồi đối nói

" Hỏi gì hỏi nhanh lên! " Minh Triệt có chút nhăn mặt

Người ta đang đi chơi với nhau tự nhiên bị đám quản lý kéo đến đây là thế quái nào!

Nam MC gượng gạo cười

" Vậy câu hỏi số 1: Ai là người tỏ tình trước nhỉ? "

" Tất nhiên là tôi rồi! " Cả hai đồng thanh

Linh Vũ với Minh Triệt quay sang nhìn nhau

" Rõ ràng là Em/Anh mà? "

" Vậy rốt cuộc là ai tỏ tình? " MC khó hiểu

" Hồi đi công viên hẹn hò đó rõ ràng là anh tỏ tình trước! "

Linh Vũ nhớ lại (chap 50)

" Đó đâu phải là tỏ tình! " Cô phản bác

" Không phải tỏ tình thì là gì! "

" Không giống!... "

" Cái gì mà không giống! "

Rõ ràng hẳn khó khăn lắm mới nói ra

" Thôi được rồi! Coi như hai người cùng tỏ tình đi. Bây giờ câu hỏi số 2: Hai người gặp nhau lần đầu ở đâu? "

" Ở lớp học " Linh Vũ said

" Ở phòng hát " Minh Triệt said

Cả hai lại liếc nhìn nhau

" Chẳng phải thế giới trước chúng ta gặp nhau ở lớp học sao?! "

" Nhưng ở thế giới này là phòng hát! "

Nam MC "... " Bộ hai người tới từ Sao Hỏa hay sao mà chui từ thế giới này tới thế giới khác?

" Khụ...câu thứ 3: Hai người có bao giờ cãi nhau như thế này hay không? "

" Bọn tôi không bao giờ cãi nhau cả cho tới khi tham gia cái chương trình này! "

Nam MC gượng gạo cười " Đừng nói xấu chương trình tôi thế chứ "

" Được rồi câu thứ 4: Hai người yêu nhau tới nhường nào? "

" Cả Thế Giới Cũng Không Bằng! " Cả hai đồng thanh

Đám fan "... " Đúng là couple chuyên đi sát muối fan

CMN! Không bằng cả tụi tôi sao?!

" Haha~ hai người thật sự rất hợp nhau. Câu cuối cùng: Hai người có tự hào về đứa con của mình không? "

Tần Tịch và Tần Nghị nghe câu này hai mắt liền lóe sáng lên mong đợi

Linh Vũ với Minh Triệt nhìn thẳng vào ống kính, mặt nghiêm túc

" Một chút cũng không! Quá dư thừa "

Tần Tịch "... "

Tần Nghị "... "

" Anh nghĩ chúng ta nên tắt tivi "

" Không em nghĩ nên đập nó đi mua cái mới thì hơn "

" Ủ, cứ thế mà làm "

Suzue: Một chương giải trí tặng kèm

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: New Thông Báo

Nhấn vào phần tác giả để ủng hộ các tp mới của Su nhé

Bộ 'TTĐCGN' tôi drop hẳn rồi nhé, còn bộ 'Nữ Vương...' thì đang bí khi nào có ý tưởng thì viết tiếp nhưng tôi lười lắm hihi~

(Tiếp tục yêu quý Su nhé! Iu iu)

#DànhCảThanhXuânĐềViếtTruyện

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 77: Về Chuyển Thể

Hello~ mấy bạn đọc giả khả ái đang xem tới phần này

Cụ thể là có một tiểu muội muội đáng yêu có nick: 'Neko Nguyễn' đã chuyển thể bộ 'Nữ Phụ! Nổi loạn đi!' của Suchi thành truyện tranh

Mọi người thử search và xem thử và ủng hộ tiểu muội muội Neko Nhé!

Thân Ái! (Su sẽ đi ở ẩn và ngừng hoạt động vì mất cảm hứng viết ạ)

Chisu~

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nổi Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 78: Góc Hậu Trường :v

(Vì thấy tròn 500 like lên Su rảnh rồi tự nhiên nghĩ ra một đoạn ngắn để giết thời gian:v)

Trong phòng Studio, mọi người đang chuẩn bị quay một cảnh cho MV mới của Minh Triệt.

" Ánh sáng đâu! Sẵn sàng nhanh! " Đạo diễn trên tay cầm cuộn kịch bản ra lệnh

" Dạ, rõ! " Đám nhân viên rồi bởi mỗi người một việc

Góc bên kia, Linh Vũ chống cằm ngồi xồm chò đợi, mặt mũi chán ngắt, mặc trên người một bộ váy trắng óng ánh, tóc còn được lổn dãi tới lưng chải mái

chéo, hoa tuyết cài trên đầu.

Quả thật rất tuyệt mỹ!

" Aizzz... " Linh Vũ thở dài

" Một sao? " Minh Triệt đứng bên cạnh nhìn xuống

Bộ trang phục của hắn cũng đẹp không kém toát lên vẻ thanh lịch và quý phái

" Em đói gần chết! " Linh Vũ chống đầu gối đứng dậy bẻ nheo

" Đợi lát nữa...quay cảnh cuối là xong. " Minh Triệt nhìn xuống đồng hồ đeo tay

Cũng gần 12 giờ trưa rồi...

" Được rồi! Cảnh cuối là cảnh hôn, hai người chuẩn bị nhé! "

" Ồ cảnh hôn sao? So easy~~~~ " Linh Vũ cảm thán, lập tức hứng khởi trở lại

" Action! "

Không khí trở lên tĩnh lặng, lượt chú ý dồn lên hai người phía trước.

Linh Vũ chậm rãi nhẹ xách váy bước lại gần Minh Triệt nhún chân lên quàng lấy cổ hắn hôn xuống...

" Cắt! Linh Vũ! Nhân vật của cô không nên là người nắm quyền chủ động! Để nam chính làm đi! "

" Xi...Sao ông không nói sớm tí đi! Làm mất thời gian vì! " Linh Vũ tặc lưỡi

Đạo diễn: "..."

Nếu nói sớm cô lại kêu 'Sao không cho người ta hôn cái đã rồi hẵng nói, làm mất hứng vì'

Như đợt trước ấy!

" Được rồi,...làm lại từ đầu đi. Action! "

Minh Triệt nhẹ nâng cằm Linh Vũ lên, 4 mắt nhìn nhau một lúc liền hoàn tan như bị đối phương mê hoặc. Linh Vũ nhắm mắt cảm nhận đôi môi của hắn chạm nhẹ....

" Cắt! Cái máy quay bị hỏng rồi! "

" Ông nhòn bọn này đây à!? " Minh Triệt bắt đầu cục súc

Từ hôm qua tới hôm nay đến giờ cả đoàn sắp là tới nơi rồi! Còn mỗi cảnh cuối mà mãi chưa xong!

Người ta còn đầy việc ở nhà kia kia!

Biết thế này chắc bố giải nghệ sớm!

" Được rồi, đừng nóng, đừng nóng...haha lần này đảm bảo không có vấn đề gì đâu "

Thế là tiếp tục thử lại lần nữa...

" Mau cho quạt thổi để tạo hiệu ứng gió đi! Nhớ là độ nhẹ thôi đấy " Đạo diễn ra lệnh

" Rõ " Nhân viên bật công tắc quạt ở phía sau

" Đạo diễn! Không ổn rồi! Giấy tờ bay vào khung hình luôn rồi kìa "

" Cắt! Thu dọn lại đồ đạc ngay! "

Đám nhân viên vội chạy vào sắp lại giấy tờ bay loạn xạ, có cả một tờ giấy bay thẳng vào mặt Linh được nhân viên lấy xuống

Biểu cảm của Linh Vũ lúc này (-_-)

Nhìn mặt tôi có ổn không?

" phục..." Minh Triệt phồng miệng nhin cười

Đạo diễn thấy vậy chạy vào trấn an " Hai người chịu khó quay nốt cảnh cuối giùm tôi nha nha~ "

Linh Vũ nhẹ cong môi cười " Tôi cũng không trách gì ông đâu, chỉ cần được hôn lão đại thì 100 lần hay 1000 lần cũng được "

Bà đây đang đói nhưng hôn thể này cũng đủ no CMN rồi!!!

Minh Triệt *đỏ mặt*

Đạo diễn: "... " Thế tí nữa đừng có kêu gì đấy nhé!

Sau mấy lần quay kế tiếp.

" Ôi~ cuối cũng quay xong rồi~ " Đạo diễn thở phào thỏa mãn

Ở bên kia, Linh Vũ đang nói gì đó với đám nhân viên

" Mọi người nghe này! Hôm nay đạo diễn quyết định bao cả đoàn phim đi ăn một bữa hoành tráng đấy nhé~ " Linh Vũ said

" Ôe!!! Thật hả? "

" Đạo diễn nay hào phóng ghê~ "

Cả đoàn phim quay sang nhìn đạo diễn với nụ cười tỏa nắng

Đạo diễn: "... " Làm rồi! Tôi không có!

Đồ ác nữ chết tiệt! Hại tôi rồi!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Mỗi Tình Đầu Linh Vũ

(Mặc dù truyện đã hoàn nhưng Su bất chợt nổi hứng viết phiên ngoại, mong mn ko giận ah~)

Hồi đó Linh Vũ còn là một con oắt học cấp 2.

Trong phòng giáo viên.

Linh Vũ mặt mày cau có, đứng tay khoanh trước ngực như chịu phạt. Nhìn xuống giáo viên đang ngồi đối diện mình lên tiếng xét xử:

" Học trò Vũ, em nói đi tại sao lại lấy ghế phang đầu bạn? "

" Cô nói xem tại sao em phải trả lời cô? " Linh Vũ bình tĩnh đối trả

" Em...! " Giáo viên nghẹn họng tức giận

Chưa từng có học sinh nào hỗn xược như con bé này!

Không tránh được vì nó không có cha mẹ dạy bảo lên sinh thói xấu!

" Không đánh không hiểu ra đúng không?! Cô phải dạy dỗ lại em mới được! " Giáo viên giương tay, một phát tát giáng xuống bên má non nớt của Linh Vũ

Chát Tiếng tát vang rộng căn phòng

Linh Vũ vẫn đứng đấy, đôi mắt tỏa ra một tia u ám nhìn về phía nữ giáo viên làm cô ta có chút kinh sợ.

Xoạt Cánh cửa phòng bỗng mở ra, nữ giáo viên giật mình cảnh giác quay đầu lại

Bên ngoài là một nam học sinh đeo kính nhưng trông rất ưu tú và nghiêm túc đẩy cửa bước vào.

Nam sinh này rất được lòng mọi người, thông minh hơn bạn bè cùng lứa. Hơn nữa cậu bé còn được cô tin tưởng đặt làm làm lớp trưởng.

" Cô chủ nhiệm... " Lý Văn nhìn cô cúi đầu lễ phép chào

" Lý Văn có chuyện gì em nói đi. "

Linh Vũ hơi liếc về phía cậu bạn cười nhạt

Gì chứ, lại tính mách leo thôi chứ gì?

Lý Văn không nhanh không chậm tiếp lời

" Em nghĩ cô đã hiểu lầm bạn học Linh rồi, là Phi bạn học có ý chọc tức cậu ấy trước. Cuối cùng Linh Vũ chỉ cảm ghế lên phang nhẹ dọa cậu ta một phen chứ cũng không có gì nguy hiểm hết. "

Linh Vũ nghe vậy khá là bất ngờ...

Cậu ta là đang bao che cho mình ư?

Nữ giáo viên nghe vậy cảm thấy thẹn vô cùng, suýt xoa quay sang Linh Vũ

" Linh Vũ là cô hiểu lầm em rồi...hay là cô mua quà gì đó coi như đền bù em nha? "

Linh Vũ lắc đầu một cái, chỉ vào bên má xúng đở của mình

" Nếu được thì cho em tát cô một cái là xong rồi. "

Nữ giáo viên chủ nhiệm: "... "

Lý Văn: "... "

" Một phần cũng tại em không nói rõ sự thật với cô lên cô mới làm thế với em thôi! "

" Cho dù em nói sự thật thì chưa chắc cô tin " Linh Vũ mặt lạnh te kiêu ngạo quay ngoắt

" khụ... Lý Văn, em đưa Linh Vũ lên lớp trước "

...

Linh Vũ với Lý Văn đi ngang nhau trên hành lang, không ai nói một câu nào cũng chẳng thèm nhìn mặt vì thế lên Linh Vũ là người lên tiếng trước

" Đây, tại sao lúc này cậu lại nói dối chứ? Rõ ràng tôi đã phang cậu ta rất mạnh đấy...Không chừng sắp thăng thiên ở viện luôn rồi " Linh Vũ giọng cười khẩy

Lý Văn không chút biểu cảm nói " Là cậu ta chọc cậu trước, tôi thấy bên nào đúng thì giúp thôi. "

" Cậu...thấy tôi đúng à? " Chân bước của Linh Vũ khựng lại

" Không hẳn, tôi chỉ nghe theo tiếng gọi của công lý. "

Linh Vũ: "... " Công lý mà cũng có tiếng gọi à?!!

Cậu ta đúng là dở hơi!

Linh Vũ trầm mặc một lúc, rũ mắt u sầu nói

" Bọn họ đều nói tôi xấu tính...cậu có thấy vậy không? "

Lý Văn nhìn qua cô một chút, thấp giọng trả lời " Tôi thấy cậu khá dễ thương đấy chứ... "

Hả? Dễ thương?!

Linh Vũ đứng hình một vài giây, khuôn mặt 'bé bỏng' liền trở nên đỏ bừng.

" Cậu trả lời chẳng liên quan cái vẹo gì hết! Nhưng cậu nói thật chứ...? "

Lý Văn nói tiếp "...Chỉ những lúc chăm chỉ thôi. "

Linh Vũ: "..."

Cậu cũng không cần thiết phải nói câu sau ra làm gì.

Số lần chăm chỉ của tôi hầu như không có!

Linh Vũ thở một hơi dài "...Dù sao cũng phải cảm ơn cậu "

" Không có gì... "

Linh Vũ nhẹ mỉm cười dài bước đi theo sau Lý Văn

" Nè lớp trưởng~ cậu thích những người con gái như thế nào? "

" Trưởng thành và lớn tuổi hơn tôi càng tốt. "

Linh Vũ chặc lưỡi " Ờ~ cậu muốn làm phi công chắc... "

Có lẽ hồi đó ngoài Lý Văn ra Linh Vũ chưa từng để ý tới ai, coi ai là bạn.

Nhưng tới khi trượt cấp 3 thì Lý Văn là ai Linh Vũ cũng chưa chắc nhớ tới vì Lý Văn là nguồn cảm hứng để Linh Vũ cố gắng thi đậu cấp 3 nhưng kết quả cuối cùng lại bị trượt.

...

Một hôm nọ.

Linh Vũ cùng Minh Triệt đi tới khu TTTM thì một bóng người nam nhân mặc trang phục cảnh sát vội lướt qua khiến Linh Vũ không khỏi quay đầu nhìn bóng lưng người đó.

Ai lại...trông rất quen nha~

" Em có chuyện gì vậy? Người quen à? " Minh Triệt đưa tay xoa đầu cô

Linh Vũ thu hồi mắt "...Phải, là một người bạn xưa. "

" Bạn? " Minh Triệt nhướn mày nghi hoặc

Linh Vũ nhoeo miệng ranh ma, khuyếch nhẹ tay hấn " Lão đại ~ em hỏi anh một câu được không? "

" hửm? Chuyện gì? "

" Mối tình trước kia của anh là ai vậy? "

" Há? Tự nhiên hỏi vậy làm gì chứ! " Minh Triệt bực dọc ấn đầu Linh Vũ xuống

" haha..chỉ hỏi chút thôi mà~ Nhưng thế nào cũng không bằng em đúng không? " Linh Vũ tay xoa đầu, chớp nháy mắt

" Tất nhiên rồi! "

Mối tình đầu là thứ tình cảm vô cùng mơ hồ...

Nghĩ lại mà còn chẳng nhớ họ tên người mình từng thích là ai nữa.

Mồ Su: kaka...tự nhiên nhớ lại cậu bạn tốt bụng hồi cấp 1 của mình quá. Hồi đó còn ngơ ngác chẳng biết yêu là gì giờ nghĩ lại cảm thấy nhưng nhớ, chút hối tiếc...aizzz

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ! Nói Loạn Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.